

BIOTEC

a member of NSTDA

รวมกฎหมาย
การเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์
จากการใช้ทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย

รวบรวมโดย
งานวิจัยกฎหมายเทคโนโลยีชีวภาพ
ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ

**รวมกฎหมายการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์
จากการใช้ทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย**

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

- ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืชว่าด้วยการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า พ.ศ. 2547
- แบบแจ้งการเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าหรือส่วนหนึ่งส่วนใด ของพันธุ์พืชดังกล่าว เพื่อการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยที่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า ตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542
- ระเบียบกรมวิชาการเกษตรว่าด้วยหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนส่วนขยายพันธุ์พืชระหว่างประเทศ พ.ศ. 2546

2. พระราชบัญญัติ คุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2542

- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง สมุนไพรควบคุม (กวางเครือ) พ.ศ. 2549
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 1(พ.ศ.2551) เรื่อง แผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรในพื้นที่เขตอนุรักษ์ผาสุก จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2551-2553 ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ.2542
- กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2549

3. ระเบียบภายใต้กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการเข้าไปศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าไม้ พ.ศ. 2542
- ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (พร้อมเอกสารประกอบและแผนภูมิแสดงขั้นตอนการขออนุญาตเข้ากระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามมาตรา 17)

4. ระเบียบภายใต้พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

- ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2546
- ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ว่าด้วยการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ 2549
- พระราชกฤษฎีกา แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545

5. ระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. 2550

6. (ร่าง) ระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเข้าถึงและการได้รับประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรชีวภาพ พ.ศ. ...

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

- ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืชว่าด้วยการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่มีได้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า พ.ศ. 2547
- แบบแจ้งการเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และพันธุ์พืชป่าหรือส่วนหนึ่งส่วนใด ของพันธุ์พืชดังกล่าว เพื่อ การศึกษา ทดลอง หรือวิจัยที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ ในทางการค้า ตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง พันธุ์พืช พ.ศ. 2542
- ระเบียบกรมวิชาการเกษตรว่าด้วยหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยน ส่วนขยายพันธุ์พืชระหว่างประเทศ พ.ศ. 2546

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองพันธุ์พืช

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืช พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"พืช" หมายความว่า สิ่งมีชีวิตในอาณาจักรพืชและให้หมายความรวมถึงเห็ด และสาหร่าย แต่ไม่รวมถึงจุลชีพอื่น

"พันธุ์พืช" หมายความว่า กลุ่มของพืชที่มีพันธุกรรมและลักษณะทางพฤกษศาสตร์เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน มีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สม่ำเสมอ คงตัวและแตกต่างจากกลุ่มอื่นในพืชชนิดเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงต้นพืชที่จะขยายพันธุ์ให้ได้กลุ่มของพืชที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น

"พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น" หมายความว่า พันธุ์พืชที่มีอยู่เฉพาะในชุมชนใดชุมชนหนึ่งภายในราชอาณาจักรและไม่เคยจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

"พันธุ์พืชป่า" หมายความว่า พันธุ์พืชที่มีหรือเคยมีอยู่ในประเทศตามสภาพธรรมชาติ และยังมีได้นำมาใช้เพาะปลูกอย่างแพร่หลาย

"พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป" หมายความว่า พันธุ์พืชที่กำเนิดภายในประเทศหรือมีอยู่ในประเทศ ซึ่งได้มีการใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลาย และให้หมายความรวมถึงพันธุ์พืชที่ไม่ใช่พันธุ์พืชใหม่ พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น หรือพันธุ์พืชป่า

"สารพันธุกรรม" หมายความว่า สารเคมีที่ทำหน้าที่กำหนดลักษณะเฉพาะของสิ่งมีชีวิต โดยสามารถเป็นต้นแบบในการจำลองตนเองและถ่ายทอดไปยังรุ่นต่อไปได้

"การตัดต่อสารพันธุกรรม" หมายความว่า กระบวนการในการนำสารพันธุกรรมที่มีต้นกำเนิดจากสิ่งมีชีวิตทั้งที่เป็นสารพันธุกรรมธรรมชาติ สารพันธุกรรมที่ดัดแปลงจากธรรมชาติ หรือสารพันธุกรรมที่สังเคราะห์ขึ้นถ่ายเข้าไปรวมหรือร่วมอย่างถาวรกับสารพันธุกรรมเดิมของพืชทำให้มีลักษณะที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนตามธรรมชาติ

"สภาพทางพันธุกรรม" หมายความว่า องค์ประกอบโดยรวมของข้อมูลพันธุกรรมที่กำหนดการแสดงออกซึ่งลักษณะต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตร่วมกับสภาพแวดล้อม

"ส่วนขยายพันธุ์" หมายความว่า พืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่สามารถทำให้เกิดพืชต้นใหม่ได้โดยวิธีปกติทางเกษตรกรรม

"นักปรับปรุงพันธุ์พืช" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำการปรับปรุงพันธุ์ หรือพัฒนาพันธุ์จนได้พันธุ์พืชใหม่'

"ชุมชน" หมายความว่า กลุ่มของประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานและสืบทอดระบบวัฒนธรรมร่วมกันมาโดยต่อเนื่อง และได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีประกาศแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นและออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ เลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ผู้อำนวยการศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ ผู้อำนวยการสถาบันการแพทย์แผนไทย ผู้อำนวยการองค์การสวนพฤกษศาสตร์ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากเกษตรกรทกคนนักวิชาการด้านปรับปรุงพันธุ์พืชจากสถาบันการศึกษาหนึ่งคน นักวิชาการด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากสถาบันการศึกษาหนึ่งคน ผู้แทนองค์การพัฒนาเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตร และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสองคน ผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์และขยายพันธุ์พืช หรือเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์พืชสองคนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมวิชาการเกษตรเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นเกษตรกร ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการอนุรักษ์พัฒนาหรือใช้ประโยชน์จากพันธุ์พืช โดยให้คัดเลือกจากการเสนอชื่อของกลุ่ม ชมรม สมาคม กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตรของทุกภูมิภาค โดยต้องมีกรรมการจากภูมิภาคอย่างน้อยหนึ่งคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์การพัฒนาเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามวาระหนึ่งให้คัดเลือกจากรายชื่อที่เสนอโดยองค์การพัฒนาเอกชนดังกล่าว

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖
- (๓) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการศึกษา ทดลอง วิจัย และปรับปรุงหรือพัฒนาพันธุ์พืชจากพันธุ์พืชพื้นเมือง เฉพาะถิ่น พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และพันธุ์พืชป่าหรือส่วนหนึ่งส่วนใด ของพันธุ์พืชดังกล่าว
- (๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกองทุนคุ้มครองพันธุ์พืช
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการให้บำเหน็จพิเศษแก่ลูกจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด
- (๗) กำหนดหน่วยงานหรือสถาบันให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบประเมินผลกระทบด้านความปลอดภัยทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม
- (๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง

เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับความยินยอมจากโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๕ เป็นกรรมการแทนเว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือก กรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีที่กรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใดห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วม ประชุม

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

พันธุ์พืช

มาตรา ๑๑ พันธุ์พืชตามพระราชบัญญัตินี้ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ทางด้านสัณฐานวิทยา สรีรวิทยาหรือคุณสมบัติอื่นที่เป็น ผลเนื่องจากการแสดงออกของสภาพทางพันธุกรรมที่จำเพาะต่อพันธุ์พืชนั้น

(๒) มีความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์ที่สามารถแสดงลักษณะประจำพันธุ์ได้ในทุกครั้งของการผลิต ส่วนขยายพันธุ์พืชนั้น เมื่อขยายพันธุ์ด้วยวิธีทั่วไปสำหรับพืชนั้น

(๓) มีลักษณะประจำพันธุ์แตกต่างจากพันธุ์อื่นอย่างเด่นชัด ทางสัณฐานวิทยา สรีรวิทยา หรือมี คุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งเป็นผลเนื่องจากการแสดงออกของสภาพทางพันธุกรรมที่แตกต่างจากพันธุ์พืชอื่น

ลักษณะของพันธุ์พืชตาม (๑) ไม่ใช้บังคับกับพันธุ์พืชป่า

หมวด ๓

การคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่

มาตรา ๑๒ พันธุ์พืชที่จะขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพันธุ์พืชที่ไม่มีการนำส่วนขยายพันธุ์มาใช้ประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นการขายหรือจำหน่ายด้วย ประการใด ทั้งในหรือนอกราชอาณาจักรโดยนักปรับปรุงพันธุ์ หรือด้วยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์เกินกว่า หนึ่งปีก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

(๒) มีความแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่นที่ปรากฏอยู่ในวันยื่นขอจดทะเบียนโดยความแตกต่างนั้นเกี่ยวข้องกับ ลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อการเพาะปลูก การบริโภค เกษษกรรม การผลิต หรือการแปรรูป และให้หมายความ รวมถึงมีความแตกต่างจากพันธุ์พืชดังต่อไปนี้ด้วย

(๓) พันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนคุ้มครองไว้แล้ว ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร ก่อนวันยื่นขอ จดทะเบียน

(ข) พันธุ์พืชที่มีการขึ้นของตะเข็บในราชอาณาจักร ไว้แล้วและได้รับการจดทะเบียนในเวลาต่อมา

มาตรา ๑๓ พันธุ์พืชใหม่ที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงในทางตรงหรือทางอ้อมต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือสวัสดิภาพของประชาชน ห้ามมิให้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

พันธุ์พืชใหม่ที่ได้จากการตัดต่อสารพันธุกรรมจะจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ได้ ต่อเมื่อผ่านการประเมินผลกระทบทางด้านความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือสวัสดิภาพของประชาชนจากกรมวิชาการเกษตรหรือหน่วยงานหรือสถาบันอื่นที่คณะกรรมการกำหนด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดพืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชใหม่ที่จะได้รับการคุ้มครองและพืชชนิดใดที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ

มาตรา ๑๕ ผู้ขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ต้องเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชและมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย
- (๒) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้บุคคลสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ขอรับการคุ้มครองในประเทศนั้นได้
- (๓) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย
- (๔) มีภูมิลำเนา หรือประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างจริงจังในประเทศไทยหรือประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๑๖ สิทธิขอรับความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่สำหรับการปรับปรุงพันธุ์พืชซึ่งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างได้กระทำขึ้นโดยการทำงานตามสัญญาจ้าง หรือโดยสัญญาจ้างที่มีวัตถุประสงค์ให้ทำการปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ย่อมตกเป็นของนายจ้างหรือผู้ว่าจ้างแล้วแต่กรณี เว้นแต่สัญญาจ้างระบุไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ในการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ นายจ้างหรือผู้ว่าจ้างต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ของมาตรา ๑๕ ด้วย

สิทธิขอรับความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่สำหรับการปรับปรุงพันธุ์พืชซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำการตามหน้าที่ตกเป็นของหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้นั้น

ถ้านายจ้าง ผู้ว่าจ้าง หรือหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับผลประโยชน์จากการปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ให้ลูกจ้าง ผู้รับจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้รับบำเหน็จพิเศษนอกเหนือจากค่าจ้างหรือเงินเดือนตามปกติแล้วแต่กรณี

การได้รับบำเหน็จพิเศษตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ ถ้ามีบุคคลหลายคนทำการปรับปรุงพันธุ์ หรือทำการพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ร่วมกัน บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ร่วมกัน

ในกรณีที่นักปรับปรุงพันธุ์พืชร่วมรายใดไม่ยอมรับร่วมของจดทะเบียนหรือติดต่อไม่ได้หรือขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๕ นักปรับปรุงพันธุ์พืชร่วมรายอื่นจะขอจดทะเบียนสำหรับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้ทำร่วมกันนั้น ในนามของตนเอง ก็ได้

นักปรับปรุงพันธุ์พืชร่วมซึ่งไม่ได้ร่วมของจดทะเบียน จะขอเข้าเป็นผู้ร่วมของจดทะเบียนเมื่อใดก็ได้ก่อนมี การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ เมื่อได้รับคำขอแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ข้อเท็จจริงว่าผู้ร่วมของจดทะเบียนมีสิทธิของจดทะเบียนหรือไม่ ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งกำหนดวัน ตรวจสอบและส่งสำเนาคำขอไปยังผู้ขอจดทะเบียนและผู้ร่วมของจดทะเบียนด้วย

ในการตรวจสอบตามวรรคสาม พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกผู้ขอจดทะเบียนและผู้ร่วมของจดทะเบียนมาให้ ถ้อยคำ ชี้แจง หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการ ตรวจสอบแล้วให้เสนอความเห็นต่ออธิบดี เมื่ออธิบดีได้วินิจฉัยแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้ขอจดทะเบียนและผู้ร่วม ของจดทะเบียน

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่นักปรับปรุงพันธุ์พืชหลายรายต่างทำการปรับปรุงพันธุ์หรือพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ที่เป็น พันธุ์พืชเดียวกัน โดยมีได้ร่วมกัน ให้ผู้ซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิดีกว่า

ถ้าการขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามวรรคหนึ่งได้กระทำในวันเดียวกัน ให้ผู้ยื่นคำขอตกลงกันว่าจะให้ ผู้ใดมีสิทธิแต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้ผู้กรณีนำคดีไปสู่ศาล ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือ ว่าบุคคลเหล่านั้นละทิ้งคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

มาตรา ๑๙ การขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง คำขอจดทะเบียนต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ และรายละเอียดที่เป็นลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่
- (๒) ชื่อนักปรับปรุงพันธุ์พืชซึ่งมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพันธุ์ หรือพัฒนาพันธุ์พืชใหม่
- (๓) รายละเอียดแสดงที่มาของพันธุ์พืชใหม่ หรือสารพันธุกรรมที่ใช้ในการปรับปรุงพันธุ์หรือพัฒนา พันธุ์พืชใหม่ ตลอดจนกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช โดยต้องมีรายละเอียดที่ทำให้สามารถเข้าใจกรรมวิธีดังกล่าว ได้อย่างชัดเจน

(๔) คำรับรองว่าจะส่งมอบส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ของจดทะเบียนและสารพันธุกรรมที่ใช้ใน การปรับปรุงพันธุ์หรือพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ตาม (๓) ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำการตรวจสอบ ตามเวลาที่ พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๕) ข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ในกรณีที่มีการใช้พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปหรือพันธุ์พืชป่าหรือส่วน หนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าวในการปรับปรุงพันธุ์สำหรับใช้ประโยชน์ในทางการค้า

- (๖) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ไว้ก่อนราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช ใหม่ในราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนนอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก ผู้นั้นจะ ขอให้ระบุว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่นอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรกเป็นวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน

พันธุ์พืชใหม่ในราชอาณาจักรก็ได้ หากประเทศที่ขอจดทะเบียนเป็นครั้งแรก และผู้จดทะเบียนมีสัญชาติของ ประเทศที่ให้สิทธิทำนองเดียวกันแก่นักอุตสาหกรรมชาวไทย

พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอความวรรคหนึ่งส่งสำเนาคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ที่ไต่ขึ้นไว้ใน ต่างประเทศพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทยหรือหลักฐานอื่นภายในเวลาที่กำหนดซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

มาตรา ๒๑ ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคำขอจดทะเบียนให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๘

(๒) ตรวจสอบว่ามีลักษณะเป็นพันธุ์พืชตามมาตรา ๑๑ เป็นพันธุ์พืชใหม่ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ ไม่ต้องห้ามมิให้จดทะเบียนตามมาตรา ๑๓ ววรรคหนึ่ง และผ่านการประเมินตามมาตร ๑๓ ววรรคสอง

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้ามีค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบพันธุ์พืชนั้น ให้ผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ชำระค่าใช้จ่ายเท่าจำนวนที่จ่าย จริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ไม่ชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๒๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบตามมาตรา ๒๑ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานการ ตรวจสอบเสนอต่ออธิบดี

เมื่ออธิบดีพิจารณารายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่าคำขอจดทะเบียน พันธุ์พืชใหม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๘ ให้อธิบดีมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน โดยให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการประกาศโฆษณาตามจำนวนที่จ่ายจริง ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้ใดเห็นว่าคนมีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่คิดว่าผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่หรือเห็นว่าคำขอจด ทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ ผู้นั้นจะยื่นคำ คัดค้านก็ได้โดยให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเริ่มประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๒

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้จดทะเบียนพันธุ์พืช ใหม่ ให้ผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ยื่นคำโต้แย้งภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับสำเนาคำคัดค้าน ถ้าผู้จดทะเบียน พันธุ์พืชใหม่ไม่ยื่นคำโต้แย้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่นั้น

คำคัดค้านและคำโต้แย้งให้ยื่นพร้อมหลักฐานประกอบ

มาตรา ๒๔ ในการพิจารณาคำคัดค้านและคำโต้แย้ง ผู้คัดค้านหรือผู้โต้แย้งจะนำพยานหลักฐานมาแสดง หรือแถลงเพิ่มเติมก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ให้อธิบดีวินิจฉัยคำคัดค้านและคำโต้แย้งตามวรรคหนึ่งให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำ คัดค้านหรือคำโต้แย้ง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่อธิบดีได้วินิจฉัยว่าผู้คัดค้านเป็นผู้มีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่คิดว่าผู้จดทะเบียนพันธุ์ พืชใหม่ ให้อธิบดีสั่งยกคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดี ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งของอธิบดี

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนพันธบัตรใหม่มิได้อุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือได้อุทธรณ์แต่คณะกรรมการได้วินิจฉัยยืนตามคำสั่งของอธิบดี ถ้าผู้คัดค้านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำสั่งของอธิบดีหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าผู้คัดค้านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนในวันเดียวกับวันที่ผู้จดทะเบียนพันธบัตรใหม่ยื่นคำขอจดทะเบียน และให้ถือว่าการประกาศโฆษณาคำสั่งจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ของผู้ยื่นคำขอเดิมเป็นการประกาศโฆษณาคำสั่งจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ของผู้คัดค้านด้วย

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่อธิบดีได้วินิจฉัยว่าผู้คัดค้านเป็นผู้ไม่มีสิทธิในพันธบัตรใหม่ให้อธิบดีสั่งยกคำคัดค้านนั้น

ผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำสั่งของอธิบดี

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๒๗ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าผู้จดทะเบียนพันธบัตรใหม่หรือผู้คัดค้าน แล้วแต่กรณี ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้คัดค้านเป็นผู้มีสิทธิในพันธบัตรใหม่ให้นำความในมาตรา ๒๕ วรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ถ้าปรากฏว่าคำสั่งจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ไม่ชอบด้วย มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ ให้อธิบดีสั่งยกคำสั่งจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งไปยังผู้จดทะเบียนพันธบัตรใหม่ รวมทั้งผู้คัดค้าน ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๒๓

ถ้าการยกคำสั่งจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ได้กระทำหลังจากการประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๒ ให้ประกาศโฆษณาคำสั่งยกคำสั่งจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ โดยให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ เมื่ออธิบดีพิจารณารายงานผลการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่และกระบวนการจดทะเบียนโดยตลอดแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุขัดข้องในการรับจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ ให้อธิบดีมีคำสั่งให้รับจดทะเบียน

ให้ผู้จดทะเบียนพันธบัตรใหม่ชำระค่าธรรมเนียมการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งถ้าผู้จดทะเบียนพันธบัตรใหม่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าละทิ้งคำขอ

เมื่อผู้จดทะเบียนพันธบัตรใหม่ได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคสองแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนพันธบัตรใหม่และออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ให้แก่ผู้จดทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้รับชำระค่าธรรมเนียม

หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ให้อธิบดีประกาศชื่อพันธบัตรใหม่ที่ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ให้มีอายุดังต่อไปนี้

(๑) พืชที่ให้ผลผลิตตามลักษณะประจำพันธุ์ได้หลังจากปลูกจากส่วนขยายพันธุ์ภายในเวลาไม่เกินสองปี ให้มีอายุสิบสองปี

(๒) พืชที่ให้ผลผลิตตามลักษณะประจำพันธุ์ได้หลังจากปลูกจากส่วนขยายพันธุ์ในเวลากินกว่าสองปี ให้มีอายุสิบเจ็ดปี

(๓) พืชที่ใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ที่ให้ผลผลิตตามลักษณะประจำพันธุ์ได้หลังจากปลูกจากส่วนขยายพันธุ์ในเวลากินกว่าสองปี ให้มีอายุยี่สิบเจ็ดปี

อายุหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้นับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

มาตรา ๓๒ ให้ผู้ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่เป็นผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่นั้น ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่จะอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิในพันธุ์พืชใหม่ของตนหรือจะโอนสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ให้แก่บุคคลอื่นก็ได้

ในกรณีที่บุคคลหลายคนเป็นผู้ทรงสิทธิร่วมกัน การโอนสิทธิหรือการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิ จะกระทำได้อีกแต่ด้วยความยินยอมของผู้ทรงสิทธิทุกคน

การโอนสิทธิหรือการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิตามวรรคสอง ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการผลิตขายหรือจำหน่ายด้วยประการใด นำเข้ามาในราชอาณาจักร ส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือมีไว้เพื่อกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าวซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับความคุ้มครอง โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นส่วนขยายพันธุ์

(๒) การศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัยเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับความคุ้มครองเพื่อปรับปรุงพันธุ์หรือพัฒนาพันธุ์พืช

(๓) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับความคุ้มครองซึ่งกระทำโดยสุจริต

(๔) การเพาะปลูกหรือขยายพันธุ์สำหรับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับความคุ้มครองโดยเกษตรกรด้วยการใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ตนเองเป็นผู้ผลิต แต่ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศให้พันธุ์พืชใหม่นั้นเป็นพันธุ์พืชที่ควรส่งเสริมการปรับปรุงพันธุ์ให้เกษตรกรสามารถเพาะปลูกหรือขยายพันธุ์ได้ไม่เกินสามเท่าของปริมาณที่ได้มา

(๕) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับความคุ้มครอง โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า

(๖) การขายหรือจำหน่ายด้วยประการใด นำเข้ามาในราชอาณาจักร ส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือมีไว้เพื่อกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว ซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับความคุ้มครอง ซึ่งถูกนำออกจำหน่ายโดยผู้ทรงสิทธิหรือด้วยความยินยอมของผู้ทรงสิทธิ

มาตรา ๓๔ ในการขายหรือจำหน่ายด้วยประการใด ซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ต้องแสดงเครื่องหมายให้ปรากฏที่ส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อของส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่

เครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๕ การจดทะเบียนการรับโอนสิทธิในพันธุ์พืชใหม่โดยทางมรดก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ เมื่อมีความจำเป็นในการป้องกันรักษาโรคและส่งเสริมสุขภาพ การรักษาสวัสดิภาพของประชาชน การรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศห้ามมิให้ผลิต ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งพันธุ์พืชใหม่ เป็นระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในประกาศได้

เพื่อประโยชน์ต่อความมั่นคงของประเทศ ในการรักษาความมั่นคงทางอาหาร การป้องกันการผูกขาดทางการค้า หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศอนุญาตให้บุคคลทั่วไปให้กระทำการตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งได้ โดยต้องเสียค่าตอบแทนที่เหมาะสมแก่ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ ประกาศดังกล่าวจะต้องกำหนดระยะเวลาอนุญาตให้กระทำการและกำหนดอัตราค่าตอบแทนไว้ด้วย

หลังจากที่ได้ดำเนินการตามความในวรรคสองแล้ว แต่ยังไม่สามารถป้องกันหรือบรรเทาเหตุตามวรรคสองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจมีคำสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่นั้นได้

มาตรา ๓๗ เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่บุคคลอื่นจะยื่นคำขอใช้สิทธิตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ต่ออธิบดีก็ได้ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว ไม่มีการขายส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ หรือมีการขายส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าวในปริมาณที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักร หรือขายในราคาสูงเกินควร เว้นแต่ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่จะพิสูจน์ได้ว่า การนั้นเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่ตนไม่สามารถควบคุมได้หรือพันธุ์พืชใหม่นั้นเป็นสายพันธุ์สำหรับใช้ประโยชน์เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมซึ่งมีการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมในปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักรและขายในราคาที่ไม่สูงเกินควร

อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้มีการใช้สิทธิตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งได้ โดยให้ผู้ขอใช้สิทธิจ่ายค่าตอบแทนตามสมควรแก่ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่

การขอใช้สิทธิในพันธุ์พืชใหม่ การกำหนดค่าตอบแทน และระยะเวลาการใช้สิทธิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) พันธุ์พืชนั้นไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒

(๒) หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ออกไปโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐

(๓) รายละเอียดในคำขอจดทะเบียนที่ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ เป็นเท็จ

ในกรณีที่มีเหตุตาม (๑) (๒) หรือ (๓) บุคคลใดจะกล่าวอ้างหรือยื่นฟ้องต่อศาลขอให้มีการสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ก็ได้

มาตรา ๓๕ ผู้ทรงสิทธิในพันธบัตรใหม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องชำระภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ และของทุก ๆ ปีถัดไป

มาตรา ๔๐ ถ้าผู้ทรงสิทธิในพันธบัตรใหม่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๓๕ ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสามสิบของเงินค่าธรรมเนียมรายปีที่ค้างชำระ

ถ้าผู้ทรงสิทธิในพันธบัตรใหม่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๓๕ ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่นั้น

มาตรา ๔๑ ค่าของจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ ค่าคัดค้านการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ ค่าของจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ ค่าของจดทะเบียนการโอนสิทธิตามหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ทรงสิทธิในพันธบัตรใหม่ขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธบัตรใหม่ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การคุ้มครองพันธบัตรพื้นเมืองเฉพาะถิ่น

มาตรา ๔๓ พันธบัตรที่จะจดทะเบียนเป็นพันธบัตรพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นพันธบัตรที่มีอยู่เฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งภายในราชอาณาจักรเท่านั้น
- (๒) เป็นพันธบัตรที่ไม่เคยจดทะเบียนเป็นพันธบัตรใหม่

มาตรา ๔๔ บุคคลซึ่งบรรณคดีภาวะแล้วที่ตั้งถิ่นฐานและสืบทอดระบบวัฒนธรรมร่วมกันมาโดยต่อเนื่อง ซึ่งได้ร่วมกันอนุรักษ์ หรือพัฒนาพันธบัตรที่เข้าลักษณะที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๓ อาจขอขึ้นทะเบียนเป็นชุมชนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยตั้งตัวแทนยื่นคำขอเป็นหนังสือ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่

คำขออย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) พันธบัตรที่ร่วมกันอนุรักษ์ หรือพัฒนา และวิธีดำเนินการ ในการอนุรักษ์หรือพัฒนาพันธบัตรนั้น
- (๒) รายชื่อของผู้เป็นสมาชิกชุมชน
- (๓) สภาพพื้นที่พร้อมทั้งแผนที่สังเขปแสดงเขตพื้นที่ชุมชนและเขตติดต่อ

การยื่นคำขอและการพิจารณาอนุมัติขึ้นทะเบียนชุมชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ พันธุ์พืชที่มีอยู่เฉพาะในท้องถิ่นและชุมชนเป็นผู้อนุรักษ์หรือพัฒนาพันธุ์พืชดังกล่าวแต่ผู้เดียว ให้ชุมชนนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ชุมชนนั้นตั้งอยู่ในเขตปกครองให้ดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นแทนชุมชนดังกล่าวได้

เมื่อได้รับคำร้องจากชุมชนตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการขอจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นต่อคณะกรรมการนับแต่วันที่ได้รับเอกสารและข้อมูลที่จำเป็นในการขอจดทะเบียนครบถ้วน

ในกรณีที่ชุมชนตามวรรคหนึ่งรวมตัวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ ให้กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์นั้นมีสิทธิขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นแทนชุมชนได้

มาตรา ๔๖ การขอจดทะเบียน การพิจารณาคำขอจดทะเบียน และการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๗ เมื่อได้จดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นของชุมชนใดแล้วให้ชุมชนนั้นมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการปรับปรุงพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย ผลิต ขาย ส่งออก นอกราชอาณาจักร หรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์ที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นเป็นผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นนั้น แทนชุมชนดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นที่ได้รับความคุ้มครอง โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นส่วนขยายพันธุ์

(๒) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นที่ได้รับความคุ้มครองซึ่งกระทำโดยสุจริต

(๓) การเพาะปลูกหรือขยายพันธุ์สำหรับพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นที่ได้รับความคุ้มครองโดยเกษตรกร ด้วยการใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ตนเองเป็นผู้ผลิตแต่ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศให้พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นนั้นเป็นพันธุ์พืชที่ควรส่งเสริมการปรับปรุงพันธุ์ให้เกษตรกรสามารถเพาะปลูกหรือขยายพันธุ์ได้ไม่เกินสามเท่าของปริมาณที่ได้มา

(๔) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นที่ได้รับความคุ้มครองโดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า

มาตรา ๔๘ ผู้ใดเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าว เพื่อการปรับปรุงพันธุ์ ศึกษา ทดลอง หรือวิจัยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า จะต้องทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นนั้น

ในการอนุญาตให้ผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง และการทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์ที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นเป็นผู้ทำนิติกรรมแทนชุมชน ทั้งนี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

มาตรา ๔๘ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิในพื้นที่พื้นที่เมืองเฉพาะถิ่นให้จัดสรรแก่ผู้ซึ่งอนุรักษ์หรือพัฒนาพื้นที่พื้นที่นั้นร้อยละสิบเป็นรายได้ร่วมกันของชุมชนร้อยละหกสิบ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์ที่เป็นผู้ทำนิติกรรมร้อยละสิบ

การแบ่งผลประโยชน์ในระหว่างผู้ซึ่งอนุรักษ์หรือพัฒนาพื้นที่พื้นที่ให้ เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งใด ๆ เกี่ยวกับการจัดสรรผลประโยชน์ตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๕๐ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับแก่อายุของหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพื้นที่พื้นที่เมืองเฉพาะถิ่นโดยอนุโลม

อายุของหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพื้นที่พื้นที่เมืองเฉพาะถิ่นตามวรรคหนึ่ง อาจขยายเวลาต่อได้คราวละสิบปี หากอธิบดีเห็นว่าพื้นที่พื้นที่นั้นยังประกอบด้วยลักษณะตามมาตรา ๔๓ และชุมชนนั้นยังคงมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕

การขอขยายอายุสิทธิและการอนุญาตให้ขยายอายุสิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับกับพื้นที่พื้นที่เมืองเฉพาะถิ่นโดยอนุโลม

หมวด ๕

การคุ้มครองพื้นที่พื้นที่เมืองทั่วไปและพื้นที่พื้นที่ป่า

มาตรา ๕๒ ผู้ใดเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพื้นที่พื้นที่เมืองทั่วไป พื้นที่พื้นที่ป่า หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่พื้นที่ดังกล่าว เพื่อการปรับปรุงพื้นที่ ศึกษา ทดลอง หรือวิจัยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ โดยให้นำเงินรายได้ตามข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ส่งเข้ากองทุนคุ้มครองพื้นที่พื้นที่ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุประสงค์ของการเก็บหรือรวบรวมพื้นที่พื้นที่

(๒) จำนวนหรือปริมาณของตัวอย่างพื้นที่พื้นที่ที่ต้องการ

(๓) ชื่อผู้กฟพื้นที่พื้นที่ที่ได้รับอนุญาต

(๔) การกำหนดความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาในผลงานการปรับปรุงพื้นที่ ศึกษา ทดลอง หรือวิจัยที่ได้มาจากการใช้พื้นที่พื้นที่ในข้อตกลง

(๕) การกำหนดจำนวน อัตรา และระยะเวลาการแบ่งปันผลประโยชน์ตามข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ในผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากการใช้พื้นที่พื้นที่ในข้อตกลง

(๖) อายุของข้อตกลง

(๗) การยกเลิกข้อตกลง

(๘) การกำหนดวิธีการระงับข้อพิพาท

(๕) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ ผู้ใดทำการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปพันธุ์พืชป่าหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าวที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้าให้ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๖

กองทุนคุ้มครองพันธุ์พืช

มาตรา ๕๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า "กองทุนคุ้มครองพันธุ์พืช" ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ การวิจัย และการพัฒนาพันธุ์พืช ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) เงินรายได้จากข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ตามมาตรา ๕๒
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืช
- (๓) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๕) ดอกผลและผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน

เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคหนึ่งให้ส่งเข้ากองทุน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๕ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

- (๑) ช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ของชุมชนที่เกี่ยวกับการ อนุรักษ์ การวิจัยและการพัฒนาพันธุ์พืช
- (๒) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เพื่ออุดหนุนการอนุรักษ์ การวิจัยและการพัฒนาพันธุ์พืชของชุมชน
- (๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

การบริหารกองทุนและการควบคุมการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ และบุคคลอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกินเจ็ดคนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมวิชาการเกษตรเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕๗ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๕ ต่อคณะกรรมการ
- (๒) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอจัดสรร ขอเงินช่วยเหลือหรือขอเงินอุดหนุนจากกองทุน
- (๓) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๕ ทั้งนี้ ตามแนวทางหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) พิจารณานุมัติคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามมาตรา ๕๕

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๕๘ ให้นำความในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่วาระ การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๕๙ ให้จัดสรรเงินจากกองทุนคุ้มครองพันธุ์พืชในส่วนที่ได้รับจากการใช้ประโยชน์พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปตามข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ตามมาตรา ๕๒ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นแหล่งที่นำพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปมาใช้ประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการกองทุนเสนอบุคคลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

บุคคลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีและให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๗

การคุ้มครองสิทธิของผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืช

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่หรือผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๔๗ แล้วแต่กรณี ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ทรงสิทธิตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียผลประโยชน์และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของผู้ทรงสิทธิด้วย

มาตรา ๖๒ บรรดาพันธุ์พืชหรือสิ่งที่อยู่ในความครอบครองของผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่หรือผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๔๗ แล้วแต่กรณี ให้ศาลสั่งริบเสียทั้งสิ้น

บรรดาสิ่งที่ศาลสั่งริบ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้กรมวิชาการเกษตรนำไปดำเนินการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืชตามมาตรา ๑๕ (๓) ให้ ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ หรือให้แก่ผู้อื่นซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ หรือสารพันธุกรรมที่ส่งมอบให้แก่คนตามคำรับรองตามมาตรา ๑๕ (๔) โดยมีขอบด้วยกฎหมาย หรือมิได้รับความยินยอมจากผู้จดทะเบียน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓๓ หรือ มาตรา ๔๗ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดปลอมแปลง หรือใช้เครื่องหมายเลียนแบบ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเข้าใจผิดว่า พันธุ์พืชนั้นเป็นพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นถึงสองแสนบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดขอลงทะเบียนพันธุ์พืชใหม่หรือพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น โดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ได้หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่หรือหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ากระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ค่าของจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๒. ค่าคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๓. หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๔. ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๕. ค่าของจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหนังสือ สำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๖. ค่าของจดทะเบียนการโอนสิทธิตามหนังสือสำคัญ แสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๗. ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 116 ตอนที่ 118 ก ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2542)

ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช
ว่าด้วยการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า
ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.
๒๕๕๒ คณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช ออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช ว่าด้วย
การศึกษา ทดลอง หรือวิจัย พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อ
ประโยชน์ในทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒^๑ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

ข้อ ๓ ผู้ใดทำการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า
หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าว ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้าให้แจ้ง
เป็นหนังสือตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้ ต่ออธิบดีกรมวิชาการเกษตร ณ กรมวิชาการเกษตร หรือ
ส่งหนังสือแจ้งตามแบบดังกล่าวโดยทางไปรษณีย์ถึงอธิบดีกรมวิชาการเกษตร ณ กรมวิชาการ
เกษตร

ข้อ ๔ ผู้แจ้ง จะต้องส่งเอกสารที่ใช้ศึกษา ทดลอง หรือวิจัย ดังต่อไปนี้

๔.๑ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวอื่น ๆ ที่ทางราชการออก
ให้พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๑ ฉบับ หรือสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติ
บุคคล ที่นายทะเบียนรับรอง จำนวน ๑ ฉบับ

สำหรับกรณีที่เป็นกรกระทำแทนหน่วยงาน จะต้องมีหนังสือรับรองจาก
หน่วยงานต้นสังกัดด้วย

๔.๒ เอกสารรายละเอียดโครงการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยพร้อมชื่อผู้รับผิดชอบ
โครงการและสถานที่ โดยให้แจ้งที่อยู่สถานที่ในกรณีที่มีการเก็บรวบรวมพันธุ์พืช

ข้อ ๕ เมื่อได้รับหนังสือแจ้งและเอกสารครบถ้วนแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ตรวจสอบ หากถูกต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งการรับทราบ

ในการดำเนินการตามวรรคแรกนั้น หากพบว่าไม่ถูกต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี
หนังสือแจ้งไปยังผู้แจ้ง

ข้อ ๖ ผู้รับหนังสือรับทราบการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และพันธุ์พืชป่า จะต้องไม่ส่งมอบพันธุ์พืชดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่น

ข้อ ๗ เมื่อสิ้นสุดการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า ผู้แจ้งอาจส่งผลการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยนั้นให้แก่กรมวิชาการเกษตรเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนต่อไปก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

บรรพต หงษ์ทอง

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แบบแจ้งการเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า
หรือส่วนหนึ่งส่วนใด ของพันธุ์พืชดังกล่าว เพื่อการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยที่มีไว้วัตถุประสงค์
เพื่อประโยชน์ในทางการค้า ตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

1. ข้าพเจ้า

1.1 เป็นบุคคลธรรมดา อายุ ปี สัญชาติ บัตรประจำตัวประชาชนหรือ
บัตรอื่น (ระบุ) เลขที่ ออกให้ ณ อำเภอ/เขต
จังหวัด อยู่บ้านเลขที่ จังหวัด รหัสไปรษณีย์
เลขหมายโทรศัพท์ โทรสาร

1.2 เป็นนิติบุคคลประเภท จดทะเบียนไว้ ณ
วันที่ เดือน พ.ศ. เลขทะเบียนที่ มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่
หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต
จังหวัด รหัสไปรษณีย์ เลขหมายโทรศัพท์ โทรสาร

2. ข้าพเจ้าขอแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป หรือพันธุ์พืชป่า หรือส่วนหนึ่ง
ส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าว ที่ทำการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยโดยมีไว้วัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทาง
การค้า ตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 มีรายการดังต่อไปนี้

1. ชนิดพืช แหล่งที่มา

ส่วนของพันธุ์พืชที่เก็บ จำนวน หรือ ปริมาณ

2. ชนิดพืช แหล่งที่มา

ส่วนของพันธุ์พืชที่เก็บ จำนวน หรือ ปริมาณ

3. ชนิดพืช แหล่งที่มา

ส่วนของพันธุ์พืชที่เก็บ จำนวน หรือ ปริมาณ

4. ชนิดพืช แหล่งที่มา

ส่วนของพันธุ์พืชที่เก็บ จำนวน หรือ ปริมาณ

5. ชนิดพืช แหล่งที่มา

ส่วนของพันธุ์พืชที่เก็บ จำนวน หรือ ปริมาณ

รวมทั้งสิ้น รายการ

โดยมี...

โดยมีสถานที่ทำการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ต.รอก/ชอย
ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด
รหัสไปรษณีย์ เลขหมายโทรศัพท์ โทรสาร
และมีสำนักงานสาขา แห่ง (กรณีมากกว่า 1 แห่ง)

และมีสถานที่เก็บรักษาชนิดของพันธุ์พืชที่ทำการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่
ต.รอก/ชอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต
จังหวัด รหัสไปรษณีย์ เลขหมายโทรศัพท์ โทรสาร

3. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

- 3.1 สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่น ๆ ที่ทางราชการออกให้ ผู้
แจ้ง ผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ
- 3.2 เอกสารรายละเอียด โครงการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย พร้อมชื่อผู้รับผิดชอบโครงการ
- 3.3 สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน วัตถุประสงค์ และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติ
บุคคล ผู้ขออนุญาต ไม่เกินหกเดือน
- 3.4 หนังสือแสดงว่าเป็นผู้ดำเนินการของนิติบุคคล (กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต)
- 3.5 แผนที่แสดงที่ตั้งสถานที่ทำการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย
- 3.6 แผนที่แสดงที่ตั้งสถานที่เก็บรวบรวมพันธุ์พืชแลแผนที่แสดงที่ตั้งที่เก็บรักษาชนิด
ของพันธุ์พืช
- 3.7 หนังสือมอบอำนาจ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้รับมอบอำนาจให้ยื่นคำขอแทน
- 3.8 หนังสือรับรองจากหน่วยงานต้นสังกัด (กรณีกระทำแทนหน่วยงาน)
- 3.9 เอกสารหลักฐานอื่น ๆ ได้แก่

4. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืชว่าด้วย
การศึกษา ทดลอง หรือวิจัยพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดัง
กล่าวที่มีไว้วัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า ซึ่งออกตามความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 ที่ประกาศใช้บังคับอยู่แล้วในขณะนี้หรือที่จะมีขึ้นในภายหน้าทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้แจ้ง

()

หมายเหตุ ให้ส่งเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ต้องการ

สำเนาฉบับ

ระเบียบกรมวิชาการเกษตร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนส่วนขยายพันธุ์พืชระหว่างประเทศ

พ.ศ. 2546

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนส่วนขยายพันธุ์พืชระหว่างประเทศให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นการปกป้องทรัพยากรทางชีวภาพของประเทศ มิให้มีการนำเอาส่วนขยายพันธุ์พืชไปใช้ประโยชน์โดยไม่เหมาะสม จึงควรกำหนดให้มีการจัดทำสัญญาถ่ายโอนวัสดุทางชีวภาพ ในกรณีการส่งส่วนขยายพันธุ์พืชออกนอกราชอาณาจักร เพื่อก่อสิทธิและหน้าที่ของผู้รับส่วนขยายพันธุ์พืช ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อไป อธิบดีกรมวิชาการเกษตรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมวิชาการเกษตร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนส่วนขยายพันธุ์พืชระหว่างประเทศ พ.ศ. 2546”
- ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
- ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบกรมวิชาการเกษตร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนส่วนขยายพันธุ์พืชระหว่างประเทศ พ.ศ. 2542 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2542.
- ข้อ 4. ในระเบียบนี้ “ส่วนขยายพันธุ์พืช” หมายความว่า พืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่สามารถทำให้เกิดพืชต้นใหม่ได้ โดยวิธีปกติทางเกษตรกรรม และให้หมายความรวมถึง สารพันธุกรรม เซลล์ และเนื้อเยื่อด้วย
- ข้อ 5. การแลกเปลี่ยนส่วนขยายพันธุ์พืชระหว่างประเทศ ให้นำเข้าหรือส่งออกได้ เฉพาะเพื่อการศึกษา ทดลอง วิจัย และพัฒนาที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าเท่านั้น
ในกรณีการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งส่วนขยายพันธุ์พืช จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และจะต้องปฏิบัติดังนี้
 - ก. การนำส่วนขยายพันธุ์พืชเข้ามาในประเทศ
 - (1) ให้ข้าราชการกรมวิชาการเกษตรทุกคนที่นำส่วนขยายพันธุ์พืชมาจากต่างประเทศ มอบส่วนขยายพันธุ์พืชทั้งหมดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่กักกันพืช ณด่านตรวจพืชที่นำเข้า เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายด่านตรวจพืชและฝ่ายวิชาการกักกันพืชทำการตรวจโรคและศัตรูพืช

(2) ให้สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร จัดทำทะเบียนสวนขยายพันธุ์พืช ที่นำเข้ามาในประเทศทุกชนิด ตามแบบที่แนบท้ายระเบียบนี้

ข. แหล่งรวบรวมพันธุ์พืช

สวนขยายพันธุ์พืชที่นำเข้ามาในประเทศ เมื่อผ่านพิธีการด้านกักกันพืชและได้รับการ ขึ้นทะเบียนสวนขยายพันธุ์พืช โดยสำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตรแล้ว ให้กอง / สถาบัน / สำนัก / ศูนย์วิจัย / สถานีทดลอง ที่นำสวนขยายพันธุ์พืชเข้ามาในประเทศไทยตามข้อ ก. รับสวนขยายพันธุ์พืชไป ทดสอบพันธุ์ คัดพันธุ์ หรือผสมพันธุ์ต่อไปได้ แต่จะต้องเก็บรักษาไว้ในแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชตาม สถานที่ที่ได้กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีการส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสวนขยายพันธุ์พืช ให้กอง สถาบัน หรือสำนัก ดำเนินการเสนอรายละเอียดการส่งออกซึ่งสวนขยายพันธุ์พืชตามชนิดและปริมาณพันธุ์พืชต่ออธิบดีกรม วิชาการเกษตร เพื่อขออนุญาตทำการแลกเปลี่ยน หรือถ่ายโอนกับต่างประเทศ เป็นกรณีๆ ไป และในกรณี ที่อธิบดีกรมวิชาการเกษตรพิจารณาแล้วเห็นควรอนุญาต ให้มีการจัดทำสัญญาถ่ายโอนวัสดุชีวภาพไว้เป็น หลักฐานโดยจะต้องปรากฏข้อตกลงอย่างน้อยตามแบบท้ายระเบียบนี้ และถ้าสวนขยายพันธุ์พืชนั้น เป็นสวนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปหรือพันธุ์พืชป่า จะต้องปฏิบัติตามมาตรา 53 แห่งพระราช บัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 ด้วย

ข้อ 6. ผู้ขอสวนขยายพันธุ์พืชจากประเทศไทย จะต้องเป็นส่วนราชการหรือสถาบัน หรือองค์กรที่มีหน้าที่ทำการค้นคว้าทดลองวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับพันธุ์พืช

ข้อ 7. ชนิด และปริมาณสวนขยายพันธุ์พืชที่อนุญาตให้ส่งออกได้ ให้เป็นไปตามชนิด และปริมาณที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 8. ในกรณีที่ต้องการใบรับรองปลอดศัตรูพืช ให้กอง สถาบัน หรือสำนัก เจ้าของ สวนขยายพันธุ์พืชนำสวนขยายพันธุ์พืชไปมอบให้สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตรทำการตรวจโรค และศัตรูพืชเพื่อออกใบรับรองปลอดศัตรูพืช

ข้อ 9. การดำเนินการเพื่อส่งสวนขยายพันธุ์พืชไปต่างประเทศ ให้กอง สถาบัน หรือ สำนัก เจ้าของสวนขยายพันธุ์พืชเป็นผู้ดำเนินการ

ประกาศ ณ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ.2546

(นายถกรรชั์ แสงรักขาวางศ์)
อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

พรรณนิต / ร่าง อติศา / พิมพ์ พงษ์ไพฑูริ์ ทาน ตรวจสอบ ๔๖.๑/๗

ใบทะเบียนสวนขยายพันธุ์พืชที่นำเข้ามาในประเทศไทย

กรมวิชาการเกษตร

ทะเบียนสวนขยายพันธุ์พืชที่นำเข้าเลขที่
ออกให้ ณ วันที่เดือน พ.ศ.

ชื่อผู้นำสวนขยายพันธุ์พืชเข้า นาย/นาง/น.ส.
กอง/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์วิจัย/สถานีทดลอง

สวนขยายพันธุ์พืชที่นำเข้า	ชื่อสามัญ	ชื่อพันธุ์	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะ	ปริมาณ
1.
2.
3.
4.

แหล่งกำเนิด
ชื่อและที่อยู่ของผู้ส่ง

นำเข้าทางด่านตรวจพืช
ใบรับรองปลอดศัตรูพืช เลขที่ ออกให้ ณ วันที่เดือน พ.ศ.

มาถึงประเทศไทยเมื่อวันที่เดือน พ.ศ.
เก็บไว้ ณ แหล่งรวบรวมพันธุ์พืช

(ลายมือชื่อ)เจ้าหน้าที่ผู้ออกใบทะเบียน
()

ตำแหน่ง

สัญญาถ่ายโอนวัสดุชีวภาพเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย
ที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

โดย.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้โอน"

ฝ่ายหนึ่ง กับ.....ซึ่งเป็นสถาบันวิจัยจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย.....

มีสำนักงานแห่งใหญ่ โดย.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ซึ่งต่อไปนี้

ในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้รับ โอน" อีกฝ่ายหนึ่ง ดังมีข้อความและรายละเอียดต่อไปนี้

1. คำนิยาม

"วัสดุชีวภาพ" หมายความว่า วัสดุชีวภาพดั้งเดิม วัสดุชีวภาพรุ่นหลัง และอนุพันธุ์ที่ไม่ได้ถูกคัดแปลง

[Material includes progeny, mutants , derivatives , or replicated forms there of, and all cell , tissues , plants ,and seeds containing the Material ,including any replicated forms and derivatives thereof]

" วัสดุชีวภาพดั้งเดิม" หมายความว่า สิ่งมีชีวิต กลุ่มหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าในสภาพที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ตาม ที่ระบุในเอกสารแนบท้ายหมายเลข 1

"วัสดุชีวภาพรุ่นหลัง" หมายความว่า สิ่งมีชีวิต กลุ่มหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งมีชีวิต ที่มีต้นกำเนิดจากวัสดุชีวภาพดั้งเดิม โดยไม่ได้รับการคัดแปลงใดๆ เช่น ไวรัสจากไวรัส เซลล์จากเซลล์ หรือสิ่งมีชีวิตจากสิ่งมีชีวิต

"อนุพันธุ์ที่ไม่ได้ถูกคัดแปลง" หมายความว่า สิ่งที่ได้รับโอนสร้าง หรือผลิตขึ้นโดยประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยที่ยังไม่ถูกคัดแปลง หรือผลิตภัณฑ์จากการแสดงออกของวัสดุชีวภาพดั้งเดิม หรือวัสดุชีวภาพรุ่นหลัง เช่น โคลนย่อย (Subclone) ของ Cell line ที่ยังไม่ถูกคัดแปลงองค์ประกอบของวัสดุชีวภาพดั้งเดิม หรือวัสดุชีวภาพรุ่นหลังที่ถูกแยก หรือทำให้บริสุทธิ์ โปรตีนที่ผลิตจากวัสดุชีวภาพที่เป็น DNA หรือ RNA หรือ Monoclonal antibody ผลิตจาก Hybridoma cell line

" สิ่งคัดแปลง " หมายความว่า สิ่งที่ได้รับโอนสร้าง หรือผลิตขึ้น โดยมีวัสดุชีวภาพเป็นองค์ประกอบ

" การประดิษฐ์ใหม่" หมายความว่า สิ่งอื่นที่สร้าง หรือผลิตขึ้น โดยผู้รับ โอน โดยมีวัสดุชีวภาพ ซึ่งการประดิษฐ์ใหม่ ต้องเป็นวัสดุชีวภาพรุ่นหลัง อนุพันธุ์ที่ไม่ได้ถูกคัดแปลงหรือสิ่งคัดแปลง หรือไม่มีวัสดุชีวภาพเป็นองค์ประกอบ

" องค์ความรู้ " ...

“องค์ความรู้” หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ หรือกรรมวิธี สำหรับการปฏิบัติงานอย่างหนึ่งอย่างใดให้เป็นผลสำเร็จ ทั้งนี้ไม่ว่าความรู้นั้นจะเป็นสิ่งที่อาจได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม “การใช้” ให้หมายความรวมถึงการปฏิบัติดูแล การจัดการ การเก็บรักษา และการขนส่ง

การส่งมอบวัสดุชีวภาพและเอกสารเกี่ยวกับโน้ตอาว

2. ผู้โอนจะส่งมอบวัสดุชีวภาพ ซึ่งมีคุณสมบัติถูกต้องและครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในเอกสารทำสัญญาหมายเลข 1 ให้แก่ผู้รับโอน ณภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันทำสัญญานี้

ในกรณีที่ผู้โอนไม่สามารถส่งมอบวัสดุชีวภาพภายในเวลาที่กำหนดไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้โอนจะต้องแจ้งให้ผู้รับโอนทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร และเมื่อเหตุที่ทำให้ไม่สามารถส่งมอบวัสดุชีวภาพได้สิ้นสุดลง ผู้โอนจะต้องส่งมอบวัสดุชีวภาพให้เป็นไปตามสัญญานี้โดยพลัน

การแจ้งข้อมูลและรายละเอียด

3. ผู้โอนจะแจ้งข้อมูลและรายละเอียดต่อไปนี้ให้แก่ผู้รับโอน

3.1 ชื่อของชนิดพันธุ์ของวัสดุชีวภาพ

3.2 เวลาและฤดูกาลที่ทำการเก็บรวบรวม

3.3 ข้อมูลและรายละเอียดอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดลักษณะของวัสดุชีวภาพ

สิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา

4. ผู้โอนตกลงอนุญาตให้ผู้รับโอนใช้วัสดุชีวภาพเพื่อการใช้ประโยชน์ตามเอกสารทำสัญญาหมายเลข 2 เท่านั้น และผู้รับโอนตกลงจะไม่ใช้วัสดุชีวภาพเพื่อการอย่างอื่น โดยมีได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้โอน

5. ผู้รับโอนจะไม่ขอรับสิทธิบัตรและ/หรือรับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่นใด สำหรับวัสดุชีวภาพที่ได้รับมอบหรือรับการถ่ายทอดจากผู้โอน รวมทั้งสิ่งคัดแปลงหรือการประดิษฐ์ใหม่ซึ่งเกิดจากการใช้วัสดุชีวภาพด้วย

6. ผู้รับโอนจะโอนสิทธิตามสัญญานี้ให้แก่บุคคลอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้โอน

7. ผู้รับโอนจะไม่ส่งมอบวัสดุชีวภาพตามสัญญานี้แก่บุคคลอื่น และจะต้องใช้วิธีการใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้วัสดุชีวภาพตกไปอยู่ในความครอบครองของบุคคลภายนอก

ในการป้องกันไม่ให้วัสดุชีวภาพตกไปอยู่ในความครอบครองของบุคคลภายนอก ผู้รับโอน จะใช้ความระมัดระวังในระดับเดียวกับผู้ประกอบการทั่วไปจะพึงรักษาความลับทางการค้าของคน

8. ผู้รับโอนจะแจ้งให้ผู้โอนทราบถึงความก้าวหน้าของการวิจัยและพัฒนาตามโครงการใน เอกสารท้ายสัญญาหมายเลข 2 ทุก ... เดือน พร้อมเอกสารตีพิมพ์และเอกสารที่น่าออกเผยแพร่ ในเอกสารการวิจัยและพัฒนาจะต้องระบุถึงที่มาของวัสดุชีวภาพที่ได้รับจากกรมวิชาการ เกษตรด้วย

ผู้โอนจะต้องไม่เปิดเผยรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยและพัฒนาให้บุคคลอื่นทราบ และจะ ต้องใช้วิธีการใดๆ เพื่อป้องกันไม่ให้รายงานความก้าวหน้าของการวิจัยและพัฒนาล่วงรู้ไปสู่บุคคลภายนอก (เฉพาะบางกรณี)

9. เมื่อการวิจัยและพัฒนาได้เสร็จสิ้นลง ผู้รับโอนต้องแจ้งผลการวิจัยให้ผู้โอนทราบโดยทันทีและ ต้องส่งสำเนารายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้แก่ผู้โอนภายใน ... เดือน นับจากวันที่การวิจัยและพัฒนาได้ เสร็จสิ้นลง (เฉพาะบางกรณี)

10. ในการใช้วัสดุชีวภาพ ผู้รับโอนต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และ/หรือแนว ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด และคำนึงถึงความปลอดภัยทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม และผู้รับโอนจะรับ ผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว ในความเสียหายหรือความรับผิดชอบใดๆ อันเป็นผลมาจากการใช้วัสดุชีวภาพ

11. ผู้รับโอนตระหนักว่าผู้โอนอนุญาตให้ผู้รับโอนใช้วัสดุชีวภาพเพื่อการวิจัยและพัฒนา โดยผู้ โอนไม่รับประกันว่าวัสดุชีวภาพมีความเหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์เพื่อการดังกล่าว หรือต่อการใช้ประโยชน์ ในลักษณะอื่นใด

12. ผู้โอนไม่รับรองว่าวัสดุชีวภาพปลอดจากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใดๆ และไม่รับประกันว่า การใช้วัสดุชีวภาพจะไม่เป็นการละเมิดต่อสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของบุคคลอื่น

การถ่ายทอดเทคโนโลยี

13. ผู้รับโอนจะดำเนินการวิจัยและพัฒนาตามโครงการในเอกสารท้ายสัญญาหมายเลข 2 ใน ประเทศของผู้รับโอนเท่านั้น และผู้รับโอนจะไม่ส่งออกหรือนำออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งวัสดุชีวภาพ

ระยะเวลา

14. ระยะเวลาให้ใช้วัสดุชีวภาพสัญญานี้มีกำหนด ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ เดือน พ.ศ. และวันสิ้นสุดวันที่ เดือน พ.ศ.

กำหนดเวลาการใช้วัสดุชีวภาพอาจขยายออกไปได้อีกคราวละ ... ปี ด้วยการทำความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนสิ้นสุดกำหนดเวลาข้างต้น (เฉพาะบางกรณี)

สัญญาสิ้นสุด

15. หลังจากระยะเวลาให้ใช้วัสดุชีวภาพได้สิ้นสุดลง หรือเมื่อสัญญาสิ้นสุดลงไม่ว่าเหตุใดผู้รับโอนจะทำลาย หรือส่งคืนให้แก่ผู้โอน ซึ่งวัสดุชีวภาพ หรือจะจัดการอย่างใด ๆ เกี่ยวกับวัสดุชีวภาพ ตามคำสั่งของผู้โอน

ผู้รับโอนจะทำลายหรือส่งคืนหรือจัดการตามคำร้องขอของผู้โอนโดยไม่ชักช้า หลังจากระยะเวลาให้ใช้วัสดุชีวภาพได้สิ้นสุดลง หรือหลังจากเมื่อสัญญาสิ้นสุดลง หรือหลังจากได้รับคำร้องขอของผู้โอนแล้วแต่กรณี (เฉพาะบางกรณี)

การบอกเลิกสัญญา

16. หากผู้รับ โอน ไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญาข้างต้นในหนึ่งข้อใด ผู้โอนอาจบอกเลิกสัญญาเสียได้รวมทั้งมีสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย และเรียกค่าใช้จ่ายในการระงับข้อพิพาท

การตีความ

17. ในการตีความสิทธิและหน้าที่ผู้โอนและผู้รับโอน มีคามสัญญานี้ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย

การระงับข้อพิพาท

18. ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ เกิดขึ้นจากสัญญานี้หรือเกี่ยวเนื่องกับสัญญานี้ ให้คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายดำเนินการเจรจาตกลงกันเพื่อระงับข้อพิพาทภายใน วัน นับแต่วันที่แจ้งให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการกล่าวอ้างว่ามีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้อง หากคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายไม่อาจตกลงกันได้ภายใน วัน ให้มอบข้อพิพาทดังกล่าวแก่นุญาโคตุลาการเป็นผู้ชี้ขาดตามข้อบังคับอนุญาโตตุลาการของกระทรวงยุติธรรม หรือให้นำคดีไปสู่ศาลเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

ภาคผนวก

เอกสารหมายเลข 1 บัญชีรายละเอียดวัสดุชีวภาพคั้งคั้นและ/หรือองค์ความรู้ รวมถึงสภาพของวัสดุที่ส่งมอบ กำหนดเวลา และวิธีการส่งมอบ

เอกสารหมายเลข 2 ข้อเสนอโครงการ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในวัตถุประสงค์ และขอบเขตของการนำ
วัสดุชีวภาพไปใช้

สัญญาที่ทำขึ้นเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญา
โดยตลอดดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

ลงชื่อผู้โอน
(.....)

ลงชื่อผู้รับโอน
(.....)

ลงชื่อพยาน
(.....)

ลงชื่อพยาน
(.....)

2. พระราชบัญญัติ ค้ำครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์ แผนไทย พ.ศ. 2542

- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง สมุนไพรควบคุม (กาวเครือ) พ.ศ. 2549
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 1(พ.ศ.2551) เรื่อง แผนจัดการเพื่อค้ำครองสมุนไพรในพื้นที่เขตอนุรักษ์ผาภูด จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2551-2553 ตามพระราชบัญญัติ ค้ำครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ.2542
- กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2549

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย” หมายความว่า พื้นความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย

“การแพทย์แผนไทย” หมายความว่า กระบวนการทางการแพทย์เกี่ยวกับการตรวจวินิจฉัย บำบัด รักษา หรือป้องกันโรค หรือการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพของมนุษย์หรือสัตว์ การผดุงครรภ์ การนวดไทย และให้หมายความรวมถึงการเตรียมการผลิตยาแผนไทย และการประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ ทั้งนี้ โดยอาศัยความรู้หรือตำราที่ได้ถ่ายทอดและพัฒนาสืบต่อกันมา

“ตำราการแพทย์แผนไทย” หมายความว่า หลักวิชาการต่างๆ เกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย ทั้งที่ได้บันทึกไว้ในสมุดไทย ใบลาน ศิลาจารึก หรือวัสดุอื่นใดหรือที่ได้มีการบันทึกกันไว้แต่เป็นการเรียนรู้อุหรือถ่ายทอดสืบต่อกันมาไม่ว่าด้วยวิธีใด

“ยาแผนไทย” หมายความว่า ยาที่ได้จากสมุนไพรโดยตรงหรือที่ได้จากการผสม ประ
หรือแปรรูปสมุนไพร และให้หมายความรวมถึงยาแผนโบราณตามกฎหมายว่าด้วยยา

“ตำรับยาแผนไทย” หมายความว่า สูตรซึ่งระบุกรรมวิธีการผลิตและส่วนประกอบสิ่ง
ปรุงที่มียาแผนไทยรวมอยู่ด้วยไม่ว่าสิ่งปรุงนั้นจะมีรูปลักษณะใด

“สมุนไพร” หมายความว่า พืช สัตว์ จุลชีพ ธาตุวัตถุ สารสกัดดั้งเดิมจากพืชหรือสัตว์
ที่ใช้หรือแปรรูปหรือผสมหรือปรุงเป็นยาหรืออาหารเพื่อการตรวจวินิจฉัย บำบัด รักษา หรือ
ป้องกันโรค หรือส่งเสริมสุขภาพร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ และให้หมายความรวมถึงถิ่นกำเนิด
หรือถิ่นที่อยู่ของสิ่งดังกล่าวด้วย

“สมุนไพรควบคุม” หมายความว่า สมุนไพรที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็น
สมุนไพรควบคุม

“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า เขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขตอุทยานแห่งชาติ และเขตพื้นที่คุ้มครองอย่างอื่น
เพื่อสงวนและรักษาสภาพธรรมชาติตามที่มีกฎหมายกำหนด

“สารสกัดดั้งเดิม” หมายความว่า สารธรรมชาติที่ยังมิได้ปรุงแต่งหรือต่อเติมโมเลกุล
ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จนเกิดเป็นสารใหม่

“แปรรูปอย่างหยาบ” หมายความว่า การปรุงแต่งหรือเปลี่ยนแปลงสภาพหรือ
คุณสมบัติของสมุนไพร ทำให้ได้สารสกัดแบบรวมด้วยกรรมวิธีแบบดั้งเดิมและแบบที่พัฒนาขึ้น
โดยมิได้สกัดแยกสารบริสุทธิ์เป็นรายชนิดหรือรายตัว

“ผู้สืบทอดตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทย” หมายความว่า บุคคลซึ่ง
ได้รับการถ่ายทอดตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยจากผู้คิดค้น ผู้ปรับปรุง หรือ
ผู้พัฒนาสิ่งดังกล่าวหรือได้เล่าเรียนสืบทอดกันมาโดยไม่ทราบผู้คิดค้น ผู้ปรับปรุงหรือผู้พัฒนาสิ่ง
ดังกล่าว หรือผู้ซึ่งได้รับมอบสิ่งดังกล่าวจากบุคคลอื่น

“ผู้ทรงสิทธิ” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้จดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผน
ไทยตามพระราชบัญญัตินี้

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน และให้หมายความรวมถึง
มิไว้เพื่อจำหน่ายด้วย

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

“แปรรูป” หมายความว่า การปรุงแต่งหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพหรือคุณสมบัติของ
สมุนไพร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญา
การแพทย์แผนไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผน
ไทย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมาย

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้อนุญาต นายทะเบียน และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น รวมทั้งออกระเบียบและประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม และผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการโดยตำแหน่งซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยเลือกจากกลุ่มผู้ประกอบโรคศิลปะและจากกลุ่มผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ทางด้านการแพทย์แผนไทย การผลิตหรือจำหน่ายยาแผนไทยและการปลูกหรือแปรรูปสมุนไพร และอธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก เป็นกรรมการและเลขานุการ การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร

(๓) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ชุมชน และองค์กรเอกชนที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร

(๔) ให้ความเห็นชอบในการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม

(๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนหรือของผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ การจัดทำทะเบียนภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การบริหาร การจัดหาผลประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุนและการดำเนินงานเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ วรรคสอง รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ตนแทน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติ

เสื่อมเสีย

(๖) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) พ้นจากการเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในฐานะนั้น

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมครั้งใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานมาแสดงเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๑๒ ให้กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมการศึกษาอบรม การศึกษาวิจัยและพัฒนาภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร และรับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกเป็นนายทะเบียนกลาง และให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นนายทะเบียนจังหวัด

หมวด ๒

การคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

มาตรา ๑๔ สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่จะได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยเกี่ยวกับตำรับยาแผนไทยและตำราการแพทย์แผนไทย

มาตรา ๑๕ ให้กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก มีหน้าที่รวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยเกี่ยวกับตำรับยาแผนไทยและตำราการแพทย์แผนไทยทั่วราชอาณาจักร เพื่อจัดทำทะเบียน

การจัดทำทะเบียนภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยเกี่ยวกับตำรับยาแผนไทยและตำราการแพทย์แผนไทยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๖ ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยมีสามประเภท คือ

- (๑) ตำรับยาแผนไทยของชาติหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติ
- (๒) ตำรับยาแผนไทยทั่วไปหรือตำราการแพทย์แผนไทยทั่วไป
- (๓) ตำรับยาแผนไทยส่วนบุคคลหรือตำราการแพทย์แผนไทยส่วนบุคคล

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยที่มีประโยชน์หรือมีคุณค่าในทางการแพทย์หรือการสาธารณสุขเป็นพิเศษให้เป็นตำรับยาแผนไทยของชาติหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติ แล้วแต่กรณี

การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยที่มีการใช้ประโยชน์กันอย่างแพร่หลายหรือที่พ้นอายุการคุ้มครองสิทธิตามมาตรา ๓๓ ให้เป็นตำรับยาแผนไทยทั่วไปหรือตำราการแพทย์แผนไทยทั่วไป แล้วแต่กรณี การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะนำตำรับยาแผนไทยของชาติไปขอขึ้นทะเบียนตำรับยา และขออนุญาตผลิตยาตามกฎหมายว่าด้วยยา หรือนำไปทำการศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาเป็นตำรับยาใหม่เพื่อประโยชน์ในทางการค้า หรือประสงค์จะทำการศึกษาวิจัยตำราการแพทย์แผนไทยของชาติเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยขึ้นใหม่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางการค้าให้ยื่นคำขอรับอนุญาตใช้ประโยชน์และชำระค่าธรรมเนียมรวมทั้งค่าตอบแทนสำหรับการใช้ประโยชน์ดังกล่าวต่อผู้อนุญาต

การขอรับอนุญาตและการอนุญาต ข้อจำกัดสิทธิ และค่าตอบแทน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ตำรับยาแผนไทยส่วนบุคคลหรือตำราการแพทย์แผนไทยส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๖ (๓) อาจนำมาจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยเพื่อขอรับการคุ้มครองและส่งเสริมตามที่กำหนดโดยบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ บุคคลซึ่งมีสิทธิจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามมาตรา ๒๐ ต้องมีสัญชาติไทยและมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) เป็นผู้คิดค้นตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทย
- (๒) เป็นผู้ปรับปรุงหรือพัฒนาตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทย
- (๓) เป็นผู้สืบทอดตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทย

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้รับจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย เมื่อนายทะเบียนเห็นว่า

(๑) เป็นตำรับยาแผนไทยของชาติหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติ หรือเป็นตำรับยาแผนไทยทั่วไปหรือตำราการแพทย์แผนไทยทั่วไป หรือ

(๒) เป็นตำรับยาแผนไทยส่วนบุคคลที่ปรุงโดยไม่ใช่หลักการแพทย์แผนไทย เช่นใช้สารสกัดจากพืช สัตว์ หรือจุลชีพที่มีใช้สารสกัดดั้งเดิมตามธรรมชาติ หรือใช้วิธีการแปรรูปที่มีการแปรรูปอย่างหยาบ

มาตรา ๒๓ การขอจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยรายใดไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้อยู่จดทะเบียนรายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดามวรรคหนึ่งให้ยกเลิกค่าจดทะเบียนนั้น

มาตรา ๒๔ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบค่าจดทะเบียนแล้วเห็นว่าผู้จดทะเบียนเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ และภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่จดทะเบียนนั้น ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒ ให้นายทะเบียนประกาศโฆษณาค่าจดทะเบียนนั้น โดยไม่ชักช้า ณ สำนักงานทะเบียนและที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีผู้ยื่นค่าจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยร่วมกันหลายคน ให้นายทะเบียนกำหนดวันสอบสวนและแจ้งไปยังผู้จดทะเบียนทุกคน

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนจะเรียกผู้จดทะเบียนคนใดมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใดเพิ่มเติมก็ได้ เมื่อนายทะเบียนได้ดำเนินการสอบสวนและปลัดกระทรวงได้วินิจฉัยแล้ว ให้นายทะเบียนแจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้จดทะเบียนทุกคน

การสอบสวนและการพิจารณาวินิจฉัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยอย่างเดียวกันหลายคนโดยไม่ได้ร่วมกัน ให้บุคคลซึ่งได้ยื่นค่าจดทะเบียนไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียน ถ้ายื่นค่าจดทะเบียนในวันและเวลาเดียวกัน ให้ทำความตกลงกันว่าจะให้บุคคลใดมีสิทธิแต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ให้คู่กรณีเฝ้าคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ถ้าไม่เฝ้าคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ยกเลิกค่าจดทะเบียนของบุคคลเหล่านั้น

มาตรา ๒๗ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบค่าจดทะเบียนแล้วเห็นว่าผู้จดทะเบียนไม่ได้เป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ และภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่จดทะเบียนนั้น มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งยกค่าจดทะเบียนนั้น และให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งไปยังผู้จดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งยกค่าจดทะเบียนดังกล่าว

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๗ ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับค่าจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

มาตรา ๒๙ เมื่อได้ประกาศโฆษณาค่าจดทะเบียนรายใดตามมาตรา ๒๔ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยนั้น จะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งแสดงหลักฐานก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณามาตรา ๒๔

มาตรา ๓๐ ก่อนที่จะมีคำวินิจฉัย นายทะเบียนต้องให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานมาแสดงเพื่อประกอบการพิจารณา

เมื่อนายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้
ขอจดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ มีคำวินิจฉัยดังกล่าว

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านตามมาตรา ๒๙ หรือในกรณีที่ มีผู้คัดค้าน และได้
มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดให้ผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียนหรือให้ผู้คัดค้านเป็นผู้มีสิทธิจด
ทะเบียนก็ได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนสิทธิภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยให้แก่ผู้ขอ
จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านนั้นได้

เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามวรรคหนึ่งแล้ว
ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือผู้คัดค้านทราบ และให้ชำระ
ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้ขอจด
ทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ยกเลิกคำขอจด
ทะเบียน

หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ให้เป็นไป
ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ปลัดกระทรวงมีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ว่ามีสิทธิ
ได้รับการจดทะเบียนหลายคน หรือกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนอย่างเดียวกันหลายคนตกลงให้
มีสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยร่วมกัน หรือศาลพิพากษาให้มีสิทธิในภูมิปัญญา
การแพทย์แผนไทยร่วมกันตามมาตรา ๒๖ ให้บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญา
การแพทย์แผนไทยร่วมกันได้

การจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยร่วมกัน ให้ผู้มีสิทธิร่วมกันนั้น
จัดทำบันทึกข้อตกลงว่าจะใช้สิทธิร่วมกันอย่างไร มอบไว้กับนายทะเบียนพร้อมกับการจด
ทะเบียนด้วย

มาตรา ๓๓ สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอายุ
ตลอดอายุของผู้ทรงสิทธิ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่วันที่ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความ
ตาย

ในกรณีที่มีผู้ทรงสิทธิร่วมตามมาตรา ๓๒ ให้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย
ดังกล่าวมีอยู่ตลอดอายุของผู้ทรงสิทธิร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้ทรงสิทธิ
ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

เมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจา
นุเบกษากำหนดตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยนั้น ให้เป็นตำรับยาแผนไทย
ทั่วไปหรือตำราการแพทย์แผนไทยทั่วไปตามมาตรา ๑๖ (๒) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ผู้ทรงสิทธิเท่านั้นมีสิทธิในการผลิตยา และมีสิทธิในการใช้ศึกษาวิจัย
จำหน่าย ปรับปรุงหรือพัฒนาตำรับยาแผนไทยหรือภูมิปัญญาในตำราการแพทย์แผนไทยที่ได้
จดทะเบียนไว้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การกระทำใดๆ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัยตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด หรือ

(๒) การเตรียมยาเฉพาะรายตามใบสั่งแพทย์ โดยผู้ประกอบโรคศิลปะแผนไทยหรือ

(๓) การผลิตยาเพื่อยั้งชีพแบบพื้นบ้าน หรือการผลิตยาโดยสถานพยาบาลของรัฐ ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐ หรือการใช้ตำราการแพทย์แผนไทยเพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๕ สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามพระราชบัญญัตินี้ไม่อาจโอนให้แก่ผู้อื่นได้ เว้นแต่เป็นการตกทอดทางมรดก

ผู้ที่ได้รับการตกทอดทางมรดกซึ่งสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามวรรคหนึ่ง ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตาย

เมื่อไม่มีผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนรับการตกทอดทางมรดกซึ่งสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยภายในกำหนดเวลาดตามวรรคสอง ให้ถือว่าสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่จะได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันสิ้นสุดลง และให้นำมาตรา ๓๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ผู้ทรงสิทธิจะอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิของตนตามมาตรา ๓๕ ก็ได้ การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ทรงสิทธิได้ใช้สิทธินั้นโดยขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) ผู้ทรงสิทธิได้ฝ่าฝืนหรือมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่นายทะเบียนกำหนดในการรับจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยนั้น

(๓) ผู้ทรงสิทธิได้ใช้สิทธิอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่ได้จดทะเบียนไว้

มาตรา ๓๘ ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการอาจฟ้องต่อศาลขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่ได้จดทะเบียนโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ ได้

มาตรา ๓๙ ก่อนที่จะสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามมาตรา ๓๗ ให้นายทะเบียนทำการสอบสวนข้อเท็จจริงและแจ้งให้ผู้ทรงสิทธิทราบ เพื่อยื่นคำชี้แจงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

ในการสอบสวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนจะให้บุคคลที่เกี่ยวข้องชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานมาแสดงเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

เมื่อนายทะเบียนได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่ามิเหตุผลสมควรเพิกถอน การจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ให้นายทะเบียนเสนอขอความเห็นชอบ จากคณะกรรมการ เมื่อคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยนั้นได้ และให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อม ด้วยเหตุผลให้ผู้ทรงสิทธินั้นทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน ดังกล่าว

มาตรา ๔๐ ผู้ทรงสิทธิที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ อาจขอจดทะเบียนใหม่ได้ตามมาตรา ๒๐ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนมิคำสั่งเพิกถอน การจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยนั้น

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยได้ใช้ สิทธินั้นโดยขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือฝ่าฝืน หรือมิได้ ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือใช้สิทธิ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่ได้จดทะเบียน ไว้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยนั้น ได้

การเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามมาตรา ๔๑ ให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ ก่อนที่จะสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผน ไทยตามมาตรา ๔๑ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทยนั้นทราบเพื่อยื่นคำชี้แจงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจาก นายทะเบียน และให้นำมาตรา ๓๙ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อนายทะเบียนมิคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผน ไทยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ทรงสิทธิ และผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิ ปัญญาการแพทย์แผนไทยทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต ดังกล่าว

มาตรา ๔๓ บุคคลซึ่งมีสัญชาติของประเทศอื่นที่ยินยอมให้บุคคลสัญชาติไทยได้รับ การคุ้มครองสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยในประเทศนั้นได้ อาจขอจดทะเบียนสิทธิใน ภูมิปัญญาการแพทย์พื้นเมืองของประเทศนั้นที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศของตนเพื่อขอรับการ คุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ได้

การขอจดทะเบียน การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน และการเพิกถอนการ จดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง

หมวด ๓

การคุ้มครองสมุนไพร

มาตรา ๔๔ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสมุนไพรม ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภท ลักษณะ ชนิด และชื่อของสมุนไพรมที่มีค่าต่อการศึกษาหรือวิจัย หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ หรืออาจจะสูญพันธุ์ ให้เป็นสมุนไพรมควบคุม

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสมุนไพรมควบคุม ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดจำนวนหรือปริมาณของสมุนไพรมควบคุมที่ครอบครอง ใช้ประโยชน์ ดูแล เก็บรักษา หรือขนย้ายที่ต้องแจ้งต่อนายทะเบียน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแจ้งตาม (๑)

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการครอบครอง การใช้ประโยชน์ การดูแล การเก็บรักษา หรือการขนย้ายสมุนไพรมควบคุม

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการศึกษาวิจัยสมุนไพรมควบคุม

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งออกสมุนไพรมควบคุม เพื่อการค้าและที่มีใช้เพื่อการค้า หรือในการจำหน่าย หรือแปรรูปสมุนไพรมควบคุมเพื่อการค้า

(๖) กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครอง ป้องกัน หรือระงับหรือบรรเทาอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่สมุนไพรมควบคุม

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้ใดศึกษาวิจัยหรือส่งออกสมุนไพรมควบคุม หรือจำหน่ายหรือแปรรูป สมุนไพรมควบคุมเพื่อการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่สาม นับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๔๗ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๔๖ ให้คุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของ ผู้รับใบอนุญาตด้วย

ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นเป็นการ สดวิสัยที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๔๘ บทบัญญัติมาตรา ๔๖ มิให้ใช้บังคับแก่การศึกษาวิจัยสมุนไพรมควบคุม ซึ่งกระทำโดยหน่วยงานของรัฐ แต่ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๕ (๔)

มาตรา ๔๙ การต่ออายุใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๔๖ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอตั้งกล่าวแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าผู้ อนุญาตจะส่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ ในกรณีใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๔๖ สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือถูกทำลายนั้น

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ ให้ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งสมุนไพรรักษาโรคเกินกว่าจำนวนหรือปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๕(๑) อยู่ในวันที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้สมุนไพรมานั้นเป็นสมุนไพรรักษาโรค แจกการครอบครองสมุนไพรรักษาโรคนั้นต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศดังกล่าว

มาตรา ๕๒ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้นและระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้

มาตรา ๕๓ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้และเป็น การกระทำผิดที่ร้ายแรง ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และจะขอรับใบอนุญาตใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต และผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้แต่จะพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๕๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๒ และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๕๖ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ จะจำหน่ายสมุนไพรรักษาโรคของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับใบอนุญาตอื่นหรือแก่ผู้ซึ่งผู้อนุญาตเห็นสมควรก็ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้

นับตั้งแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ เว้นแต่ผู้อนุญาตจะผ่อนผันขยายเวลาให้อีกแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๕๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสมุนไพรมูลและบริเวณถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมูลที่มีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือมีความหลากหลายทางชีวภาพหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากการกระทำของมนุษย์ได้โดยง่ายในเขตพื้นที่ที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการเรียกว่า “แผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมูล” เสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

แผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมูลตามวรรคหนึ่ง อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาวได้ตามความเหมาะสม และจะต้องประกอบด้วยแผนงานและแนวทางการดำเนินงานในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้บุคคลใดเข้าไปในเขตอนุรักษ์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือคุณค่าของสมุนไพรมูล หรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือความหลากหลายทางชีวภาพในบริเวณที่เป็นถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมูล

(๒) กำหนดวิธีการจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่บริเวณที่เป็นถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมูล รวมทั้งการกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในอันที่จะรักษาสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ และคุณค่าของสมุนไพรมูลในพื้นที่บริเวณนั้น

(๓) การสำรวจและศึกษาวิจัยสมุนไพรมูลและบริเวณถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมูล เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมูลและบริเวณถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมูล

(๔) การตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์การเข้าไปในเขตอนุรักษ์เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมูลตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๘ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมูลตามมาตรา ๕๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในพื้นที่ที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ใดๆ เพื่อทำการสำรวจและศึกษาวิจัยสมุนไพรมูลและถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมูล ทั้งนี้ โดยความร่วมมือและประสานงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๙ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมูลตามมาตรา ๕๗ แล้ว การคุ้มครองและจัดการพื้นที่ในเขตอนุรักษ์ให้เป็นไปตามแผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมูลและตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖๐ ในพื้นที่เขตอนุรักษ์ใด ถ้าปรากฏว่ามีการจัดการพื้นที่โดยไม่ถูกต้องหรือมีสภาพปัญหาการจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมูลโดยไม่ถูกต้อง หรือมีการทำลายสมุนไพรมูลหรือถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมูลอย่างรุนแรงเข้าขั้นวิกฤตซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันที และส่วน

ราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีให้กระทรวงสาธารณสุขเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองตามแผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมตาม มาตรา ๕๗ เท่าที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาได้

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่พื้นที่ใดเป็นถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมที่มีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือมีความหลากหลายทางชีวภาพที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากการกระทำของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือการเข้าไปใช้ประโยชน์จากสมุนไพรมอันมีลักษณะเป็นการเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์หรือการลดลงของพันธุกรรม หรือทางราชการมีวัตถุประสงค์จะส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการบริหาร การพัฒนา และ การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรมในพื้นที่นั้น และพื้นที่นั้นยังมีได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสมุนไพรมที่ดินในบริเวณพื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นพื้นที่คุ้มครองสมุนไพรมตามวรรคหนึ่งนั้นต้องไม่เป็นที่ดินที่อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตที่ดินที่กำหนดเป็นพื้นที่คุ้มครองสมุนไพรมนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๖๒ ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๑ ให้กำหนดมาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย

(๑) การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรมเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือคุณค่าของสมุนไพรมหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่นั้น

(๒) ห้ามกระทำการใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติหรือความหลากหลายทางชีวภาพหรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสมุนไพรม

(๓) กำหนดวิธีการจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือคุณค่าของสมุนไพรมหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่นั้น

(๔) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่นๆ ตามที่จำเป็นและเหมาะสมกับสภาพของพื้นที่นั้น

มาตรา ๖๓ ในพื้นที่คุ้มครองสมุนไพรม ห้ามมิให้ผู้ใดยึดถือหรือครอบครองที่ดินหรือปลูกหรือก่อสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือตัด โคน แผ้วถาง เผา หรือทำลายต้นไม้ หรือพฤษชาติอื่นหรือทำลายความหลากหลายทางชีวภาพหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติ หรือขุดหาแร่ หิน ดิน หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำ หรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมทัน เหือดแห้ง เป็นพิษ

หรือเป็นอันตรายต่อสมุนไพรวุ่นแต่การดำเนินการใดๆ เพื่อจัดการบริหารพื้นที่คุ้มครอง
สมุนไพรรักษาหรือใช้ประโยชน์จากสมุนไพรรักษาโดยได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่สาม
นับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

ให้นำมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๒ ถึงมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
กับการต่ออายุใบอนุญาต การขอใบแทนใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอน
ใบอนุญาตที่ออกตามความในวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๖๔ เพื่อสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริมและพัฒนา
สมุนไพรรักษา เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่เป็นถิ่นกำเนิดของสมุนไพรรักษาหรือที่ดินที่จะใช้ปลูก
สมุนไพรรักษา มีสิทธิหน้าที่ดินนั้นไปขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับความช่วยเหลือหรือ
ขอรับการสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้

การขอขึ้นทะเบียน การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน และการเพิกถอนการขึ้น
ทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๖๔ มี
สิทธิได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๔

การอุทธรณ์

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งยกคำขอจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญา
การแพทย์แผนไทยตามมาตรา ๒๗ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับผู้มีสิทธิจดทะเบียนสิทธิใน
ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ผู้ขอจดทะเบียนหรือผู้คัดค้าน แล้วแต่
กรณีมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยนั้นต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง
คำวินิจฉัยของนายทะเบียน

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญา
การแพทย์แผนไทยตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม ผู้ทรงสิทธิมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรี
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน
สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิ
ปัญญาการแพทย์แผนไทยตามมาตรา ๔๑ ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผน

ไทยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้อนุญาตมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๒ หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๗๑ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๐ ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๒ การยื่นอุทธรณ์และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน หรือทำลายเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และถ้าการค้นในเวลาดังกล่าวข้างต้นยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

(๓) ยึดหรืออายัดบรรดาเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

(๔) สั่งให้บุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) สั่งให้บุคคลใดๆ ออกจากพื้นที่คุ้มครองสมุนไพรร หรือดเว้นการกระทำใดอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๓

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๗๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว
พนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๕ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้า
พนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖

กองทุนภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

มาตรา ๗๖ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนภูมิปัญญาการแพทย์
แผนไทย” ในกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข เพื่อ
เป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริม
ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๒) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ
รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๓) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน

(๔) รายได้อื่นที่เกิดจากการดำเนินการกองทุน

รายได้ของกองทุนไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วย
เงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ให้กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข เก็บ
รักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

การบริหาร การจัดหาผลประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตาม
มาตรา ๑๑ ประกอบมาตรา ๖ (๕) หรือคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง หรือ
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๓ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ
ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๒ วรรคสอง มาตรา ๕๔
วรรคสอง หรือมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา
๗๓ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรการคุ้มครองตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖๒ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนไม่รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง สมุนไพรควบคุม (กาวเครือ)

พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่พิจารณาเห็นว่ากาวเครือเป็นสมุนไพรที่มีค่าต่อการศึกษาหรือวิจัย มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และอาจจะสูญพันธุ์ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน มีระบบการจัดเก็บข้อมูล และมีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กาวเครือเป็นสมุนไพรควบคุม

ข้อ ๒ กาวเครือตามข้อ ๑ ได้แก่

(๑) กาวเครือขาว ตามชื่อพฤกษศาสตร์ว่า *Pueraria candollei* Graham & Benth. var. *mirifica* (Airy Shaw et Suvatabhandhu) Niyomdham และ *Pueraria candollei* Graham & Benth. var. *candollei* วงศ์ Leguminosae อนุวงศ์ Papilionoideae

(๒) กาวเครือแดง ตามชื่อพฤกษศาสตร์ว่า *Butea superba* Roxb. วงศ์ Leguminosae อนุวงศ์ Papilionoideae

(๓) กาวเครือดำ ตามชื่อพฤกษศาสตร์ว่า *Mucuna macrocarpa* Wall. วงศ์ Leguminosae อนุวงศ์ Papilionoideae

กาวเครือตามวรรคหนึ่ง ให้หมายถึงกาวเครือที่เรียกชื่อตามชื่อท้องถิ่นต่าง ๆ เช่น เครือเขาปู่ ดาลานเครือ จานเครือ ดานจอมทอง ทองเครือ โพ้ตะกู โป้มือ เถาฮ่อม เบ็งเก้ มะบ้าแมง ยางดำ สะบั้งลิ้ง สะบั้งลิ้งดำ หมักบ้ำลิ้มดำ แสนเฮาหอม เป็นต้น และให้หมายความรวมถึง หัว รากใต้ดิน หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของกาวเครือด้วย แต่ไม่รวมถึงกาวเครือที่ประกอบเป็นตำรับยาแล้ว

ข้อ ๓ ผู้ครอบครอง ใช้ประโยชน์ ดูแล เก็บรักษาหรือขนย้ายกาวเครือที่มีแหล่งที่มาตามธรรมชาติเกินกว่าจำนวนหรือปริมาณดังต่อไปนี้ ให้แจ้งแก่นายทะเบียน

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ และหมอพื้นบ้าน จำนวนหรือปริมาณเกิน ๑๒ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๑๒๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับ กวาวเครือขาว จำนวนหรือปริมาณเกิน ๘ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๘๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับ กวาวเครือแดง และจำนวนหรือปริมาณเกิน ๔ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๔๐ กิโลกรัมน้ำหนักสด สำหรับกวาวเครือดำ

(๒) หน่วยงาน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยทั้งของรัฐและเอกชน จำนวนหรือปริมาณ เกิน ๒๔ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๒๔๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือขาว จำนวน หรือปริมาณเกิน ๑๖ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๑๖๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือแดง และจำนวนหรือปริมาณเกิน ๘ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๘๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับ กวาวเครือดำ

(๓) โรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ส่งออกหรือนำเข้ากวาวเครือ จำนวนหรือปริมาณ เกิน ๑๒๐ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๑,๒๐๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือขาว จำนวน หรือปริมาณเกิน ๘๐ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๘๐๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือแดง และจำนวนหรือปริมาณเกิน ๔๐ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๔๐๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับ กวาวเครือดำ

(๔) เกษตรกรและประชาชนทั่วไป จำนวนหรือปริมาณเกิน ๖ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๖๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือขาว จำนวนหรือปริมาณเกิน ๔ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๔๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือแดง และจำนวนหรือปริมาณเกิน ๒ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๒๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือดำ

ข้อ ๔ ผู้ครอบครอง ใช้ประโยชน์ ดูแล เก็บรักษาหรือขนย้ายกวาวเครือที่มีแหล่งที่มา จากการเพาะปลูก จำนวนหรือปริมาณเกิน ๑,๒๐๐ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๑๒,๐๐๐ กิโลกรัม น้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือขาว จำนวนหรือปริมาณเกิน ๘๐๐ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๘,๐๐๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือแดง และจำนวนหรือปริมาณเกิน ๔๐๐ กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง หรือเกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมน้ำหนักสดสำหรับกวาวเครือดำ ให้แจ้งแก่นายทะเบียน

ข้อ ๕ ผู้ปลูกกวาวเครือเพื่อการศึกษาวิจัยหรือส่งออก การจำหน่ายหรือแปรรูปเพื่อการค้า ให้แจ้งเนื้อที่ บริเวณ และปริมาณการปลูก พร้อมด้วยหลักฐานแก่นายทะเบียน

ข้อ ๖ การแจ้งตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ให้แจ้งแก่นายทะเบียนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ พร้อมด้วยหลักฐานตามแบบที่คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยกำหนด ในกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งแก่นายทะเบียนกลาง ณ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งแก่นายทะเบียนจังหวัด ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในเขตท้องที่

ให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้งแก่ผู้แจ้ง

ข้อ ๗ ให้นำความในข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ มาบังคับใช้แก่ผู้มีกวางเครือไว้ในครอบครองเกินกว่าจำนวนหรือปริมาณที่กำหนดก่อนวันที่ประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๘ ภายหลังจากการแจ้ง ให้ผู้ได้ใบรับแจ้งปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งไว้ในที่เปิดเผย

(๒) จัดทำบัญชีแสดงรายละเอียดของจำนวนหรือปริมาณการครอบครอง การใช้ประโยชน์ การดูแล การเก็บรักษา หรือการขนย้าย รวมตลอดถึงกรณีมีการเปลี่ยนแปลงและรายงานจำนวนหรือปริมาณข้างต้นตามแบบที่คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยกำหนด ต่อนายทะเบียนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๓) ให้ปิดป้ายแสดงสถานที่เพาะปลูกอย่างชัดเจน

(๔) รายงานอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนเห็นสมควร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

ข้อ ๙ การศึกษาวิจัยกวางเครือที่มีแหล่งที่มาตามธรรมชาติ ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) แสดงหนังสือรับแจ้ง (ถ้ามี)

(๒) แสดงใบอนุญาตให้ศึกษาวิจัยกวางเครือ

(๓) จัดทำแผนดำเนินการปลูกทดแทน ณ แหล่งที่เป็นถิ่นกำเนิดของกวางเครืออย่างน้อย เท่าปริมาณที่นำไปใช้ พร้อมรายงานผลการดำเนินการต่อนายทะเบียน ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๔) ส่งโครงการวิจัยที่มีเนื้อหาสาระสำคัญครบถ้วนตามแบบที่นายทะเบียนกลางกำหนด

(๕) ส่งสำเนาข้อตกลงการแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่ชุมชนที่เป็นถิ่นกำเนิดของกวางเครือ

(๖) ส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ณ สำนักงานนายทะเบียนกลางหรือสำนักงานนายทะเบียนจังหวัดในเขตท้องที่

ข้อ ๑๐ การศึกษาวิจัยกวางเครือที่มีแหล่งที่มาจากการเพาะปลูก ต้องปฏิบัติตามข้อ ๙ (๑)

(๒) (๔) และ (๖)

ในกรณีที่เพาะปลูกในที่สาธารณประโยชน์ให้มีสำเนาข้อตกลงการแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่ชุมชนที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลที่สาธารณประโยชน์นั้น

ข้อ ๑๑ การส่งออกกวาวเครือเพื่อการค้าและที่มีใช้เพื่อการค้า การจำหน่ายหรือแปรรูป กวาวเครือเพื่อการค้า ที่มีแหล่งที่มาตามธรรมชาติ ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) แสดงหนังสือรับแจ้ง (ถ้ามี)

(๒) แสดงใบอนุญาตให้ส่งออกกวาวเครือเพื่อการค้าและที่มีใช้เพื่อการค้า การจำหน่ายหรือแปรรูป กวาวเครือเพื่อการค้า

(๓) จัดทำแผนดำเนินการปลูกทดแทน ณ แหล่งที่เป็นถิ่นกำเนิดของกวาวเครืออย่างน้อย เท่าปริมาณที่ส่งออกเพื่อการค้าและที่มีใช้เพื่อการค้า การจำหน่ายหรือแปรรูปเพื่อการค้า พร้อมรายงานผลการดำเนินการต่อนายทะเบียน ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๔) ระบุปริมาณการส่งออกเพื่อการค้าและที่มีใช้เพื่อการค้า การจำหน่ายหรือแปรรูปเพื่อการค้า

(๕) ระบุชนิดและส่วนของกวาวเครือ เช่น สารสกัด เนื้อเยื่อ หัวสดหรือตากแห้ง เป็นต้น

(๖) ระบุสถานที่ประกอบกิจการ หรือสถานที่ที่ส่งออกเพื่อการค้าและที่มีใช้เพื่อการค้า การจำหน่ายหรือแปรรูปเพื่อการค้า

ข้อ ๑๒ การส่งออกกวาวเครือเพื่อการค้าและที่มีใช้เพื่อการค้า การจำหน่ายหรือแปรรูป กวาวเครือเพื่อการค้า ที่มีแหล่งที่มาจากการเพาะปลูก ต้องปฏิบัติตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๔) (๕) และ (๖)

ข้อ ๑๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พินิจ จารุสมบัติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๑)

เรื่อง แผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมะเขือเทศในพื้นที่เขตอู่ข้าวอู่น้ำ จังหวัดมุกดาหาร

พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒

(แผนระยะสั้น)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทรวงสาธารณสุข จึงประกาศใช้แผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมะเขือเทศในพื้นที่เขตอู่ข้าวอู่น้ำ จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ (แผนระยะสั้น) ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับส่วนราชการ/หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องและชุมชน จัดทำแผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมะเขือเทศตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ เสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เพื่อเป็นพื้นที่นำร่องในการจัดทำแผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมะเขือเทศและบริเวณถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมะเขือเทศ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสมุนไพรมะเขือเทศและบริเวณถิ่นกำเนิดของสมุนไพรมะเขือเทศ ที่มีระบบนิเวศตามธรรมชาติหรือมีความหลากหลายทางชีวภาพ หรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากการกระทำของมนุษย์ได้โดยง่ายในพื้นที่ที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอู่ข้าวอู่น้ำ

ข้อ ๒ คณะรัฐมนตรี มีมติอนุมัติแผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมะเขือเทศในพื้นที่เขตอู่ข้าวอู่น้ำ จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ (แผนระยะสั้น) ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑

ข้อ ๓ ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรมะเขือเทศตามมาตรา ๕๗ แล้ว

การคุ้มครองและจัดการพื้นที่เขตอนุรักษ์ ให้เป็นไปตามแผนจัดการเพื่อคุ้มครองสมุนไพรและ
ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ไชยา สะสมทรัพย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตให้ศึกษาวิจัยสมุนไพรควบคุม
และต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตให้ส่งออกสมุนไพรควบคุมเพื่อการค้า
และต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว	ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตให้จำหน่ายหรือแปรรูปสมุนไพร
ควบคุมเพื่อการค้า และต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตให้จัดการบริหารพื้นที่คุ้มครองสมุนไพร
หรือใช้ประโยชน์จากสมุนไพรในพื้นที่คุ้มครอง
สมุนไพรเพื่อการค้า และต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(๕) ใบแทนใบอนุญาตตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๖) หนังสือสำคัญการขึ้นทะเบียนที่ดินที่เป็นถิ่นกำเนิด ของสมุนไพร	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๗) ใบแทนหนังสือสำคัญการขึ้นทะเบียนที่ดินที่เป็น ถิ่นกำเนิดของสมุนไพร	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๘) ใบอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากคำรับยาแผนไทย ของชาติหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติ	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๙) คำขอคัดค้านการจดทะเบียนสิทธิ ในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๑๐) หนังสือสำคัญการจดทะเบียนสิทธิ ในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๑๑) ใบแทนหนังสือสำคัญการจดทะเบียนสิทธิ ในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๑๒) คำขออนุญาต คำขอต่ออายุใบอนุญาต คำขอขึ้นทะเบียนและคำขอจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐	บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พินิจ จารุสมบัติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

3. ระเบียบภายใต้กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการเข้าไปศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าไม้ พ.ศ. 2542
- ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (พร้อมเอกสารประกอบและแผนภูมิแสดงขั้นตอนการขออนุญาตเข้ากระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามมาตรา 17)

(สำเนา)

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการเข้าไปศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าไม้

พ.ศ. 2542

โดยที่ในปัจจุบันนี้การเข้าไปทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าไม้ มีกฎหมายและระเบียบหลายฉบับกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตไว้แตกต่างกัน โดยมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบในการปฏิบัติงานทำให้ระบบการบริหารและการตรวจสอบควบคุมขาดประสิทธิภาพ

ดังนั้น เพื่อให้การเข้าไปทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าไม้ มีหลักเกณฑ์และวิธีการที่เหมาะสมสามารถตรวจสอบควบคุมได้ และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน อธิบดีกรมป่าไม้จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการเข้าไปทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าไม้”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบเกี่ยวกับการเข้าไปทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าไม้ที่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้แต่ละฉบับ

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

(1) “การศึกษา” ให้ความหมายถึงการฝึกอบรมด้วย

(2) “การวิจัย” หมายความว่า สืบค้น ค้นคว้า วิจัย ทดลอง วิเคราะห์ การเก็บหาหรือการดำเนินการใด ๆ เพื่อหาข้อมูลข่าวสารและเก็บรวบรวมตัวอย่าง เพื่อค้นหาข้อเท็จจริง

(3) “การฝึกอบรม” หมายความว่า การให้ความรู้โดยการจัดหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชาและเชิญผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและสนใจเข้าทำการฝึกอบรมหรือทำกิจกรรมซึ่งมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือเกี่ยวข้องกับการเก็บตัวอย่างต่าง ๆ ในพื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมดูแลและรับผิดชอบของกรมป่าไม้

(4) “ทรัพยากรธรรมชาติ” หมายความว่า ทรัพยากรทุกชนิดทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตที่อยู่ในธรรมชาติ เช่น ดิน หิน ทราย แร่ธาตุ น้ำ อากาศ ป่าไม้ พืช สัตว์ แมลง จุลินทรีย์ และซากสิ่งมีชีวิต ในพื้นที่ป่าซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลและรับผิดชอบของกรมป่าไม้

(5) “ทรัพยากรชีวภาพ” หมายความว่า ทรัพยากรที่เป็นสิ่งมีชีวิตทุกชนิดซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมดูแลและรับผิดชอบของกรมป่าไม้

(6) “ทรัพยากรพันธุกรรม” หมายความว่า ทรัพยากรหน่วยพันธุกรรม หรือยีน (Gene) รูปแบบต่าง ๆ

ข้อ 5. ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตเข้าไปในพื้นที่ป่าไม้เพื่อทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการให้ยื่นแบบคำขออนุญาตทำการวิจัย พร้อมทั้งรายละเอียดโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์ตามแบบท้ายระเบียบนี้ต่ออธิบดีกรมป่าไม้ก่อนเริ่มดำเนินการไม่น้อยกว่า 60 วัน

การจัดทำโครงการเป็นภาษาอังกฤษ ต้องมีคำแปลโครงการเป็นภาษาไทยแนบมาพร้อมกับคำขอด้วย

เมื่อกรมป่าไม้ได้รับคำขอพร้อมเอกสารครบถ้วนแล้ว ให้คณะกรรมการวิชาการด้านป่าไม้ พิจารณาคำขอพร้อมทั้งเอกสารประกอบให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน แล้วแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ

ในกรณีที่เป็นโครงการเร่งด่วน ต้องรีบดำเนินการก่อนระยะเวลา 60 วัน ผู้ขออนุญาตต้องระบุเหตุผลความจำเป็นที่เหมาะสมให้แก่กรมป่าไม้พิจารณาเป็นพิเศษเป็นกรณีไป

ข้อ 6. โครงการวิจัยที่ขออนุญาตนั้น กรมป่าไม้จะมอบให้เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้หรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้เห็นสมควรเข้าร่วมดำเนินการแล้วแต่กรณีโดยผู้ขออนุญาตต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการร่วมดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้ตามควรแก่กรณี

ข้อ 7. ในกรณีผู้ขออนุญาตหรือผู้ร่วมวิจัยเป็นชาวต่างประเทศจะต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. 2525 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 8. ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นชาวต่างประเทศ หรือบุคคลทั่วไป หรือองค์กรเอกชน ต้องให้สถาบันทางวิชาการหรือหน่วยงานราชการในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับสาขางานที่จะวิจัยให้คำรับรองและร่วมรับผิดชอบโครงการวิจัยนั้นก่อน

ข้อ 9. ผู้ขออนุญาตทำการวิจัยที่ประสงค์จะขอเก็บตัวอย่างทรัพยากรธรรมชาติ จะต้องระบุรายละเอียดในเอกสารโครงการวิจัยตามข้อ 5. ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ระบุจำนวน ชนิด ขนาด ปริมาณ และวิธีการเก็บตัวอย่างให้ชัดเจน
- (2) ให้ระบุเหตุผลความจำเป็นในการจัดเก็บตัวอย่างตามรายละเอียดที่ระบุในข้อ 9. (1)
- (3) หากประสงค์จะนำตัวอย่างออกนอกประเทศต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น และสถานที่ที่จะนำไปศึกษาวิจัยโดยละเอียด
- (4) ให้ระบุวิธีการจัดการกับส่วนหรือซากของตัวอย่างที่เหลือจากการวิจัย

ข้อ 10. ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าไปทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการต้องปฏิบัติตามดังนี้

- (1) ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมป่าไม้ให้ทราบก่อนเข้าไปดำเนินการในพื้นที่อย่างน้อย 15 วัน และให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ทราบก่อนจึงเข้าไปดำเนินการได้

(2) ต้องรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยตามแบบทำยระเบียบนี้ให้กรมป่าไม้ จำนวน 3 ชุด พร้อมสำเนาข้อมูลดิบทุก ๆ 6 เดือน พร้อมทั้งสรุปผลงานสะสมตั้งแต่เริ่มโครงการมาด้วย

(3) ในการเก็บตัวอย่างแต่ละครั้งต้องแบ่งตัวอย่างชนิดเดียวกันและ/หรือ ตัวอย่างหัวเชื้อ (Culture of Isolates) ที่เก็บได้ให้กรมป่าไม้จำนวน 1 ชุด ทุกครั้ง ในกรณีที่มีเพียงตัวอย่างเดียว กรมป่าไม้ขอสงวนสิทธิ์เป็นเจ้าของร่วมในตัวอย่างนั้น ๆ

(4) เมื่อสิ้นสุดโครงการวิจัยแล้วให้ส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ และเอกสารวิจัยที่นำไปเผยแพร่ในวารสารต่าง ๆ จำนวนอย่างละ 5 ชุด ให้กรมป่าไม้ด้วย

(5) ผู้วิจัยต้องปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ แผนงาน วิธีการ และเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อตกลงของโครงการวิจัยที่กำหนดไว้เท่านั้น

(6) ผู้วิจัยต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ตลอดจนต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหนังสืออนุญาต และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายอย่างเคร่งครัด

(7) เมื่อผู้ได้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือส่อพฤติกรรมที่อาจจะเป็นภัยต่อสังคมหรือความมั่นคงของประเทศหรือทำให้เกิดความเสียหายหรือเป็นอันตรายต่อสภาพแวดล้อม ต่อชนิดพันธุ์และต่อพันธุกรรมแห่งพืช สัตว์ จุลินทรีย์ หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ อธิบดีกรมป่าไม้อาจจะจับการอนุญาตและดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(8) ในกรณีผู้ได้รับอนุญาตมีความจำเป็นต้องขยายเวลาการทำวิจัย ให้ยื่นหนังสือขอต่อยุโครงการต่ออธิบดีกรมป่าไม้ก่อนสิ้นสุดโครงการไม่น้อยกว่า 30 วัน พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็น และให้รายงานความก้าวหน้าของผลการวิจัยที่ทำมาแล้วเป็นภาษาไทย จำนวน 5 ชุด แนบมาพร้อมหนังสือขอต่อยุโครงการด้วย

(9) ในกรณีผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ สถาบันทางวิชาการหรือหน่วยงานราชการในประเทศไทยที่รับรองและร่วมรับผิดชอบโครงการ ต้องรับผิดชอบให้มีการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ 11. ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการศึกษาหรือวิจัย หรือเก็บตัวอย่างทรัพยากรธรรมชาติ หรือทรัพยากรชีวภาพ หรือทรัพยากรพันธุกรรมด้านป่าไม้ แล้วนำผลการวิจัย และหรือ ตัวอย่างไปจดทะเบียนลิขสิทธิ์ (Copy Right) หรือทะเบียนสิทธิบัตร (Patent) หรือทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Right) หรือทะเบียนการค้า (Trade Mark) หรือทะเบียนอื่นใดตามกฎหมาย เพื่อผลิตเป็นอุตสาหกรรมหรือทางการค้า หรือพิมพ์ผลงานเพื่อจำหน่าย ต้องได้รับอนุญาต

จากกรมป่าไม้ก่อนจึงจะดำเนินการได้ และให้ถือว่า ลิขสิทธิ์ ลิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญาและ
ทะเบียนการค้า นั้น เป็นสมบัติร่วมกันกับกรมป่าไม้ และต้องทำความตกลงการแบ่งปันผลประโยชน์ที่
จะเกิดขึ้นในภายหน้าให้กับกรมป่าไม้เป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 12. ให้อธิบดีกรมป่าไม้ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2542

(ลงนาม) ปลอดประสพ สุรัสวดี

(นายปลอดประสพ สุรัสวดี)

อธิบดีกรมป่าไม้

ประธานคณะกรรมการวิชาการด้านป่าไม้

หมายเหตุ : การเข้าไปศึกษาวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าไม้ที่เป็นเขตอนุรักษ์ ซึ่งอยู่ในความควบคุม
ดูแลและรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตามระเบียบนี้
กรมป่าไม้ ให้หมายถึง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
อธิบดีกรมป่าไม้ ให้หมายถึง อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
โดยอนุโลม

สำเนา

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ
ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
พ.ศ. 2548

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการ ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2546 อธิบดีกรมป่าไม้ โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ออกระเบียบ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 การศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในระเบียบนี้ ให้หมายความรวมถึงการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในทุกสาขาวิชา

ข้อ 5 ให้อธิบดีกรมป่าไม้ รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ ให้เป็นที่สุด

หมวด 1

การขออนุญาต

ข้อ 6 กระทรวง ทบวง กรม หรือบุคคลใดประสงค์จะขออนุญาตเข้าทำการในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ให้ยื่นคำขอต่อจังหวัดท้องที่ที่ป่านั้นตั้งอยู่หรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนด ตามแบบ ป.ส.24 ทำยระเบียบนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ผู้ขออนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้นต้องจดทะเบียนในประเทศไทยและผู้ถือหุ้นส่วนของนิติบุคคลนั้น ต้องมีสัญชาติไทยเกินร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ถือหุ้น หรือหุ้นส่วนนั้น ทั้งนี้ไม่รวมถึงส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ

ผู้ขออนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีสัญชาติไทยและบรรลุนิติภาวะแล้ว

หมวด 2

หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสภาพป่า

ข้อ 7 เมื่อจังหวัดหรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนดได้รับคำขออนุญาตตามข้อ 6 แล้วให้ส่งคำขอพร้อมทั้งให้ความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับคำขออนุญาต

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป ออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่า ภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับคำขออนุญาต

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสอง รายงานผลการตรวจสอบสภาพป่าพร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบการตรวจสอบสภาพป่านั้นต่อจังหวัด ตามแบบ ป.ส.25 ทำระเบียบนี้ ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ตรวจสอบสภาพป่าเสร็จ

เมื่อ ได้รับรายงาน แบบ ป.ส.25 แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ตรวจสอบพิจารณาและให้ความเห็นเสนอโดยตรงไปยังกรมป่าไม้ภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับรายงานแบบ ป.ส.25

หมวด 3

การอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ

ข้อ 8 การอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนพื้นที่แต่ละคำขอตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่กิจการที่ขออนุญาตตามวัตถุประสงค์และโครงการที่เสนอพร้อมคำขออนุญาต และมีกำหนดระยะเวลาตามที่พิจารณาเห็นสมควรให้การอนุญาตเว้นแต่การอนุญาตเพื่อการสำรวจแร่ ให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนพื้นที่แต่ละคำขอ ไม่เกิน 2,500 ไร่ และมีกำหนดระยะเวลาคราวละไม่เกินสองปี

โครงการที่เสนอพร้อมคำขออนุญาต ต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการของผู้ขออนุญาต

ข้อ 9 การอนุญาตให้ใช้หนังสืออนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามแบบ ป.ส.26 ทำระเบียบนี้ หากมีเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติเพิ่มเติม ให้ระบุไว้ในหนังสืออนุญาตด้วย

หมวด 4

เบ็ดเตล็ด

ข้อ 10 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ อยู่ก่อนแล้วให้ถือว่ายังคงได้รับอนุญาต และให้ถือปฏิบัติตามระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ 11 คำขออนุญาตเข้าใช้พื้นที่ราชการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทาง
วิชาการ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โคที่อยู่ระหว่างดำเนินการและยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ยื่น
ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามแนวทางปฏิบัติเดิม จนกว่าจะแล้วเสร็จหรือจนกว่าจะดำเนินการได้ตาม
ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2548

ตำแหน่ง

(ลงนาม) จัตรชัย รัตโนภาส

(นายเวทิน พุ่มอินทร์)

เจ้าพนักงานป่าไม้ 5

(นายจัตรชัย รัตโนภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

คำขออนุญาตเข้ากระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ
ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

เขียนที่

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

อายุ..... ปี สัญชาติ..... อาชีพ..... มีหน่วยงานหรือภูมิลำเนาตั้งอยู่

เลขที่..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทร.....

ได้รับมอบหมายจากส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ชื่อ.....

เป็นผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคล ชื่อ..... มีเอกสารแสดงฐานะ

การเป็นนิติบุคคลและเป็นผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลตามที่แนบท้ายคำขอนี้

ขอยื่นคำขอต่อ..... ตั้งมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอใช้พื้นที่กระทำการ.....

เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ มีกำหนดเวลาปี ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ป่า.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา โดยมีอาณาเขตดังนี้

ด้านทิศเหนือ จด.....วัดได้.....เมตร

ด้านทิศตะวันออก จด.....วัดได้.....เมตร

ด้านทิศใต้ จด.....วัดได้.....เมตร

ด้านทิศตะวันตก จด.....วัดได้.....เมตร

ข้อ 2 ในการยื่นคำขอนี้ ข้าพเจ้ารับรองจะเป็นผู้นำ หรือมอบให้ผู้แทนเป็นผู้นำ
พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบสภาพป่าในที่ที่ขอนี้ ตามวัน เวลา ที่เจ้าหน้าที่นัดหมาย

ข้อ 3 เมื่อข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษา หรือวิจัย
ทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ข้าพเจ้ารับรองจะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าสงวน
แห่งชาติ พ.ศ. 2507 และตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาตให้ถูกต้องทุกประการ

ข้อ 4 เพื่อเป็นหลักฐานในการขออนุญาต ข้าพเจ้าได้วางเงินมัดจำ หรือได้ส่งมอบ
หนังสือ ค้ำประกันของธนาคารที่เชื่อถือได้พร้อมคำขอนี้ ตามจำนวนเนื้อที่ที่ขออนุญาต ในอัตราเท่ากับ
อัตราค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ไร่ละ.....บาท
รวมเป็นเงินจำนวนบาท (.....) ไว้แล้วในวันยื่น

คำขอนี้ ตามใบเสร็จรับเงิน ฉบับที่.....เล่มที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
(หนังสือค้ำประกันของธนาคารนั้น ให้ทำตามแบบที่ธนาคารกำหนดและกรมป่าไม้ เห็นชอบด้วย)

ข้อ 5 เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ออกหนังสืออนุญาตให้ข้าพเจ้าเข้ากระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมให้นำเงินที่ได้วางไว้ตามข้อ 4 มาหักกลบลบหนี้กับค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตนั้นได้ทันที และเมื่อหักกลบหนี้กันแล้ว หากเงินมัดจำยังขาดเท่าใด ข้าพเจ้าจะนำมาชำระเพิ่มจนครบถ้วน ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด 30 วัน นับจากวันที่เจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนเงินที่จะต้องชำระให้ข้าพเจ้าทราบเพื่อรับมอบหนังสืออนุญาต มิฉะนั้น ให้ถือว่าข้าพเจ้าสละสิทธิ์ในการขอเข้ากระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามคำขอ กับทั้งสละสิทธิ์ที่จะขอรับเงินมัดจำที่วางไว้คืนด้วย

ข้อ 6 เงินมัดจำตามข้อ 4 ไม่เป็นข้อผูกพันว่าข้าพเจ้าจะต้องได้รับอนุญาต หากข้าพเจ้าไม่ได้รับอนุญาตตามที่ขอ หรือกรณีมีเงินมัดจำเหลือจ่ายหลังจากที่หักกลบหนี้ตาม ข้อ 5 แล้ว ข้าพเจ้าจะขอรับเงินมัดจำตามจำนวนที่ได้วางไว้หรือเฉพาะจำนวนที่เหลือจ่ายดังกล่าวแล้วแต่กรณี คืนโดยไม่ได้คิด ดอกเบี้ยหรือผลประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้น

ข้อ 7 พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่างๆ มาด้วย ดังนี้

1. รายละเอียดของโครงการที่ขออนุญาต
2. แผนที่สังเขปแสดงบริเวณพื้นที่ที่ขออนุญาต
3. หนังสือแสดงว่า เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการแทนส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐหรือสำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือรับรองการจดทะเบียนวัตถุประสงค์และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต พร้อมหลักฐานแสดงอุปกรณ์ในการทำงาน
4. สำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนบ้านหรือสำนักงานที่ทำการของนิติบุคคล
5. หลักฐานที่แสดงว่าได้รับความเห็นชอบจากสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่ที่ป่านั้นตั้งอยู่
6. อื่น ๆ ตามที่ทางราชการแจ้งให้นำส่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

หมายเหตุ ได้รับค่าธรรมเนียมแบบพิมพ์คำขอจากผู้ยื่นคำขอแล้ว ตามใบเสร็จรับเงิน ฉบับที่.....
เล่มที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ) ผู้รับคำขอ

(.....)

ตำแหน่ง.....

รายงานการตรวจสภาพป่าที่มีผู้ขออนุญาตกระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษา
หรือวิจัยทางวิชาการ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507

1. ชื่อผู้ขอ (ถ้าผู้ขอเป็นส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ให้ระบุชื่อส่วนราชการหรือ
องค์การของรัฐนั้น ถ้าผู้ขอเป็นบุคคลให้ระบุชื่อ
อายุ.....ปี สัญชาติ.....อาชีพ.....มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....
ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....)

2. ชื่อป่า (ให้ระบุว่าพื้นที่ที่ขออยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้
รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือป่าที่จำแนกไว้เพื่อการใดหรือไม่ กำหนดโดยกฎกระทรวงหรือตาม
กฎหมายใด ให้คัดสำเนาพร้อมทั้งแผนที่ทำายกฎกระทรวงหรือมติคณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ประกอบด้วย)

3. ที่ตั้งของพื้นที่ (ให้ระบุว่าตั้งอยู่ในหมู่ที่ ตำบล อำเภอและจังหวัดใด พร้อมกับแสดง
จุดที่ตั้ง และพื้นที่ข้างเคียงในแผนที่ทำายกฎกระทรวงที่กำหนดป่านั้นให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ และแผนที่
ระวางของกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน 1:50,000 ด้วย)

4. เนื้อที่ (ให้ระบุเป็นไร่ งาน และตารางวา)

5. อาณาเขตและเขตติดต่อพื้นที่ที่ขอ (ให้แสดงอาณาเขต และเขตติดต่อไว้ทุกด้านให้
ชัดเจนว่าทิศไหนจุดอะไร เช่น ภูเขา ลำห้วย หรือติดต่อกับอะไร มีความกว้าง ยาว ด้านละเท่าใด และ
แสดงด้วยว่าพื้นที่ข้างเคียงมีผู้ใดเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองและเป็นที่ยอมรับของรัฐประเภทใด เช่น ให้เช่า
หรือละทิ้ง มีสภาพป่าอย่างไร)

6. ลักษณะภูมิประเทศ (ให้ระบุว่าเป็นที่ราบ เนินเขา ภูเขา หรือที่ลุ่ม มีความลาดชัน
และสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณเท่าใด มีชนิดดินและหินเป็นประเภทใด เป็นป่าต้นน้ำลำธารหรือไม่
มีลำห้วยอะไรไหลผ่านหรือไม่ ถ้ามีไหลลงสู่ลำน้ำที่สำคัญอะไรบ้าง เป็นระยะทางประมาณเท่าใด)

7. ชนิดของป่าและสภาพป่า (ให้ระบุว่าป่านชนิดใด มีสภาพป่าเสื่อมโทรมหรือไม่
อย่างไร ถ้าเสื่อมโทรมให้ระบุด้วยว่า เนื่องจากเหตุใด)

8. พันธุ์ไม้ที่ขึ้นอยู่ (ให้ระบุว่าการแพร่พันธุ์เป็นไปตามธรรมชาติหรือไม่ ดีเลวอย่างไร
ชนิดของพันธุ์ไม้ที่สำคัญและไม่สำคัญ มีปริมาณมากน้อยเพียงใด ให้ทำการสำรวจโดยวิธีทำแปลง
ตัวอย่างแบบ Line Plot ให้กระจายทั่วทั้งพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของพื้นที่ที่ขอ แล้วจัดทำบัญชีแสดง
ชนิดและขนาดของไม้ยืนต้นที่มีขนาดความโตตั้งแต่ 50 เซนติเมตรขึ้นไป วัดโดยรอบลำต้นตรงที่สูง
1.30 เมตร พร้อมกับแผนที่แสดงบริเวณที่นับไม้ด้วย)

9. สิ่งแวดล้อมข้างเคียง (ให้ระบุว่าอยู่ห่างจากหมู่บ้าน วัด สำนักสงฆ์ ถนน ฯลฯ เป็นระยะทางประมาณเท่าใด)

10. ประกาศปิดป่า (ให้ระบุว่าอยู่ในพื้นที่ที่กองทัพภาค หรือสำนักนายกรัชมณฑร ประกาศปิดป่าหรือไม่ ถ้าอยู่ในพื้นที่ตามประกาศดังกล่าว ได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจแล้วหรือไม่ ให้แนบหลักฐานการอนุญาตประกอบด้วย (ถ้ามี)

11. การอนุรักษ์ป่า (ให้ระบุว่า เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเป็นพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าทดลองทางวิชาการของหน่วยงานใดแล้วหรือไม่ ถ้ามีให้แนบหลักฐานพร้อมทั้งแผนที่ประกอบด้วย)

12. อันตรายที่มีต่อป่านี้ (ให้ระบุภัยจากธรรมชาติ เช่น สัตว์ แมลง หรือจากการกระทำของมนุษย์ มีมากน้อยเพียงใดหรือไม่ หากอนุญาตแล้วจะมีผลในทางระงับยับยั้งภัยที่จะเกิดขึ้นได้บ้างหรือไม่ มากน้อยเพียงใด)

13. การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ (ให้ระบุว่าบริเวณใกล้เคียง หรือแห่งเดียวกับที่ข้อนี้ เคยมีการอนุญาตหรืออนุมัติให้ผู้ใด ทำการใด เมื่อวัน เดือน ปีใด เป็นพื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าของรัฐหรือไม่ ถ้าเคยมีการอนุญาตและการอนุญาตนั้นยังมีอายุอยู่ให้ระบุว่า มีอยู่ที่รายและหมดอายุเมื่อใด ให้แสดงไว้ในแผนที่ตามข้อ 2 ด้วย)

14. วัน เดือน ปี ที่ทำการตรวจสอบป่า (ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่เข้าทำการตรวจสอบป่า และวัน เดือน ปี ที่ตรวจสอบป่าเสร็จสิ้น)

15. ความเห็นผู้ตรวจสอบป่า (ให้พิจารณาว่าถ้าอนุญาตแล้วจะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง และป่าไม้จะได้รับความเสียหายมากน้อยเพียงใด หรือจะได้ประโยชน์แก่ป่าไม้เพิ่มขึ้นอย่างไร ควรอนุญาตหรือไม่ พร้อมกับแนบภาพถ่ายสีแสดงสภาพพื้นที่ที่ทำการสำรวจทุกด้านประกอบด้วย)

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจสอบสภาพป่า
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจสอบสภาพป่า
ตำแหน่ง.....

หนังสืออนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ
ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เล่มที่..... ที่ทำการ.....
ฉบับที่..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการ ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2546 อธิบดีกรมป่าไม้ โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
กระทำการ.....
.....เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ป่า.....

ในท้องที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ตามแผนที่สังเขปท้ายหนังสืออนุญาตนี้ โดยมีอาณาเขตดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	จด.....	วัดได้.....	เมตร
ทิศตะวันออก	จด.....	วัดได้.....	เมตร
ทิศใต้	จด.....	วัดได้.....	เมตร
ทิศตะวันตก	จด.....	วัดได้.....	เมตร

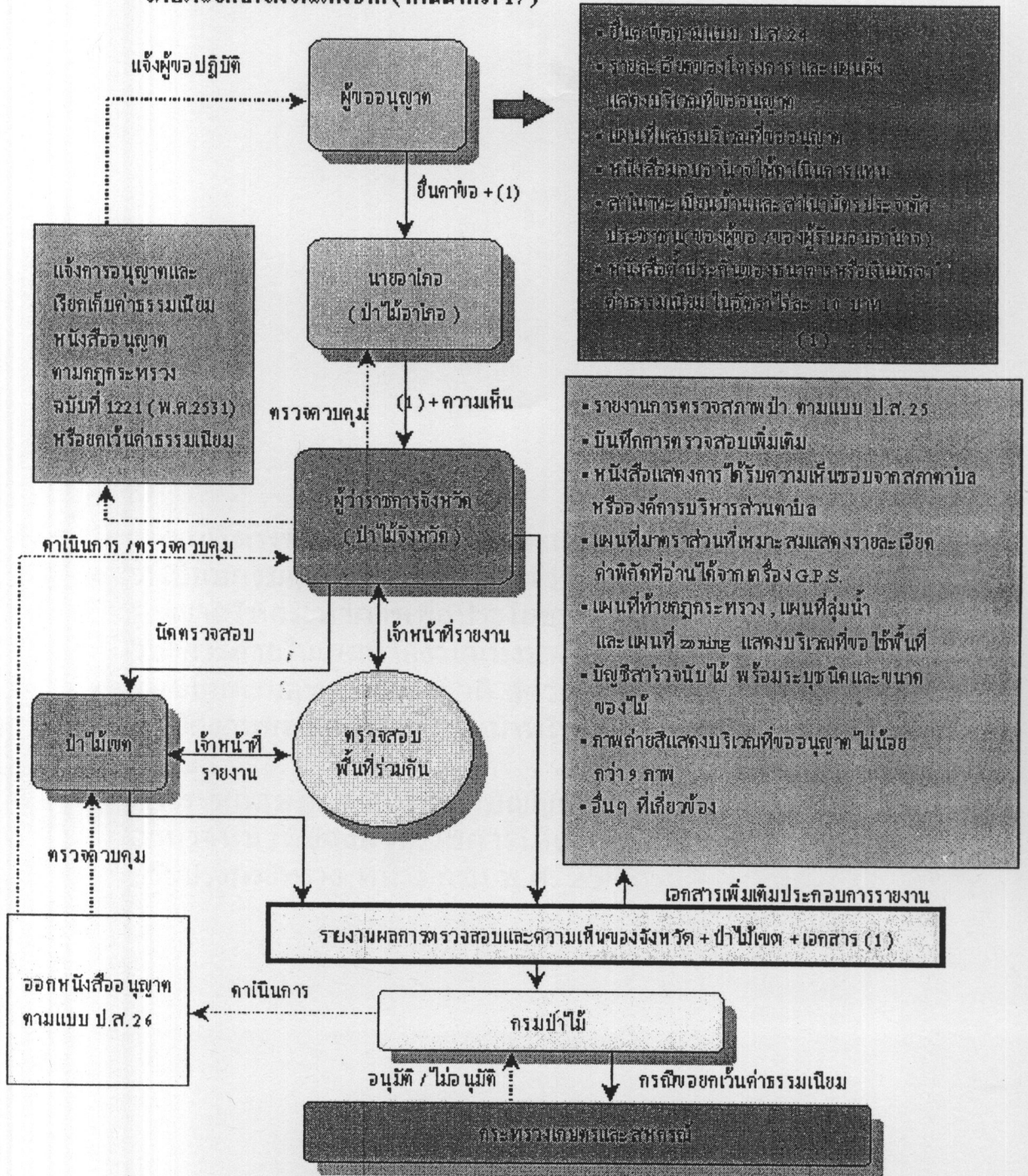
ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่แนบท้ายหนังสืออนุญาตนี้

(ลงชื่อ).....ผู้อนุญาต
(.....)

ตำแหน่ง.....

แผนภูมิที่ 5 การขออนุญาตเข้ากระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ

ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ตามมาตรา 17)

- ยื่นคำขอตามแบบ ป.ศ. 24
 - รายละเอียดของโครงการ และ แผนผัง แสดงบริเวณที่ขออนุญาต
 - แผนที่แสดงบริเวณที่ขออนุญาต
 - หนังสือมอบอำนาจ ให้ทำเป็นกรณีแทน
 - ค่าในทะเบียนบ้าน และ สำเนาบัตรประชาชนตัว ประชากรในเขตของพื้นที่ขอ / ของผู้รับผิดชอบงาน
 - หนังสือคำปรึกษาของกรมป่าไม้ หรือเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ในอัตราไร่ละ 10 บาท
- (1)

- รายงานการตรวจสอบสภาพป่า ตามแบบ ป.ศ. 25
- บันทึกการตรวจสอบเพิ่มเติม
- หนังสือแสดงการ "ได้รับ" ความเห็นชอบจากสภาตำบล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล
- แผนที่มาตราส่วนที่เหมาะสม แสดงรายละเอียด กำพัดที่อ่านได้จากเครื่อง G.P.S.
- แผนที่ทำขุดกฎกระทรวง , แผนที่ลุ่มน้ำ และแผนที่ zoning แสดงบริเวณที่ขอ ใช้พื้นที่
- บัญชีสำรวจนับไม้ พร้อมระบุชนิดและขนาดของไม้
- ภาพถ่ายสีแสดงบริเวณที่ขออนุญาต "ไม่น้อยกว่า 9 ภาพ
- อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ → ขั้นตอนการปฏิบัติในการขออนุญาต

..... → ขั้นตอนการปฏิบัติหลังจากการพิจารณาของกรมป่าไม้ และของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรณีขอเว้นค่าธรรมเนียม)

- ขั้นตอนการปฏิบัติอาจมีการแก้ไขเพิ่มเติม ตามนโยบายและสถานการณ์

4. ระเบียบภายใต้พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

- ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2546
- ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ว่าด้วยการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2549
- พระราชกฤษฎีกา แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติ

อุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔

เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไป และให้หมายความรวมถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลด้วย

(๒) “อุทยานแห่งชาติ” หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) “ไม้” หมายความว่ารวมถึงพันธุ์ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา ตลอดจนส่วนต่างๆ ของไม้

(๔) “สัตว์” หมายความว่าถึงสัตว์ทุกชนิด ตลอดจนส่วนต่างๆ ของสัตว์ สิ่งที่เกิดจากสัตว์ และสิ่งที่สัตว์ทำขึ้น

(๕) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

(๗) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๖ เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมเพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชน ก็ให้มีอำนาจกระทำได้โดยประกาศพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า “อุทยานแห่งชาติ”

ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาตินั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีอยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง

มาตรา ๗ การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่มีใช่เป็นการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติทั้งหมด ให้มีแผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่น แสดงเขตอุทยานแห่งชาติไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ

หมวด ๒

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรเป็นประธาน อธิบดีกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมมหาดไทย ผู้แทนกรมที่ดิน และกรรมการอื่นไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็น ลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อนอยู่ในตำแหน่งตามวาระเท่าที่ผู้ที่ตนแทน

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้
ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ การประชุมทุกคราว ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน
ของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่าง
หนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ และการขยายหรือการเพิกถอน
อุทยานแห่งชาติ

(๒) การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ

(๓) เรื่องที่รัฐมนตรีปรึกษา

หมวด ๓

การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๑๖ ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด

(๑) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน รวมตลอดถึงกันสร้าง แฝ้วถาง หรือเผาป่า

(๒) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้
เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ยางไม้ น้ำมันยาง น้ำมันสน แร่หรือทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น

(๓) นำสัตว์ออกไป หรือทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่สัตว์

(๔) ทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน
กรวด หรือทราย

(๕) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมท้นหรือ
เหือดแห้ง

(๖) ปิดหรือทำให้กีดขวางแก่ทางน้ำหรือทางบก

(๗) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งกล้วยไม้ น้ำผึ้ง ครั่ง ถ่านไม้ เปลือกไม้ หรือมูลค้างคาว

(๘) เก็บ หรือทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่ดอกไม้ ใบไม้ หรือ ผลไม้

(๙) นำยานพาหนะเข้าออกหรือจับขี้นยานพาหนะในทางที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๐) นำอากาศยานขึ้นลงในที่ที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๑) นำหรือปล่อยปลุสัตว์เข้าไป

(๑๒) นำสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะเข้าไป เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

(๑๓) เข้าไปดำเนินกิจการใดๆ เพื่อหาผลประโยชน์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๔) ปิดประกาศ โฆษณา หรือขีดเขียนในที่ต่างๆ

(๑๕) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใดๆ เข้าไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตนั้นกำหนดไว้

(๑๖) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิดซึ่งวัตถุระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง

(๑๗) ส่งเสียงอื้อฉาวหรือกระทำการอื่นอันเป็นการรบกวน หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่คนหรือสัตว์

(๑๘) ทิ้งขยะมูลฝอยหรือสิ่งต่างๆ ในที่ที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น

(๑๙) ทิ้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิง

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำให้หลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย หรือไว้ประโยชน์

มาตรา ๑๘ บุคคลซึ่งเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙ บทบัญญัติในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการไปเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ หรือการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการทัศนจรหรือการพักอาศัย หรือเพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ความรู้แก่ประชาชน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๖ ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ หรืองดเว้นการกระทำใดๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติ หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสภาพเดิม แล้วแต่กรณี ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด หรือเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำการดังกล่าวแล้วอย่างใดอย่างหนึ่งเสียเองก็ได้ตามสมควรแก่กรณี และผู้กระทำความผิดมี หน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเสียเองนั้น

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๓ ถ้าเห็นเป็นการสมควรให้ประชาชนชำระเงินเนื่องในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการหรือให้ความสะดวกต่างๆในอุทยานแห่งชาติ หรือให้บุคคลใดเสียค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนสำหรับการที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการหรือพักอาศัยอยู่ในอุทยานแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจกำหนดอัตราและวงระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือค่าตอบแทนดังกล่าวได้ ทั้งนี้โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

เงินที่เก็บได้ตามวรรคก่อน เงินที่มีผู้บริจาคเพื่อบำรุงอุทยานแห่งชาติ เงินค่าปรับที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบตามมาตรา ๒๔ และเงินรายได้อื่นๆ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรใดๆ และเก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๖) (๗) (๘) (๑๐) (๑๑) มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๗) ถ้าปรากฏว่าสัตว์หรือทรัพย์สินที่เก็บหาหรือนำออกมีราคาเพียงเล็กน้อย หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นมีเพียงเล็กน้อย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๘) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) หรือ (๑๙) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๘ บรรดาความผิดตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๒๕ บรรดาอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้และยานพาหนะใดๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖ (๑) ฐานแฉ้ว ถางหรือเผาป่า หรือตามมาตรา ๑๖ (๒) ฐานทำให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้ หรือตามมาตรา ๑๖(๓) ฐานทำให้เป็นอันตรายต่อสัตว์ หรือตามมาตรา ๑๖(๔) ฐานทำให้เป็นอันตราย หรือเสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด หรือทราย ให้ริบเสียทั้งสิ้น โดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๐ ใบอนุญาต อาชญาบัตร และประทานบัตร ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๖ ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปเพียงเท่ากำหนดอายุของใบอนุญาตอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือสัมปทานนั้นๆ แต่ทั้งนี้ผู้รับใบอนุญาตอาชญาบัตร ประทานบัตรหรือสัมปทานดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๑๓) ก่อน

(มาตรา ๓๐ แก้ไขโดยมาตรา ๓ แห่งพ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มพ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ. ๒๕๓๒)

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่าและภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่ออำนวยประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชนสืบไป

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๘๐ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๔)

หมายเหตุ; - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้กำหนดให้สัมปทานอาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตที่ทางราชการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามกฎหมายต่างๆ ซึ่งออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนที่จะมีการกำหนดเป็นเขตอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อนุญาตดังกล่าว ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปตราบเท่าอายุของสัมปทาน อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้นๆ แต่เนื่องจากการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๓๒ และได้มีบทบัญญัติกำหนด ให้สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ต้องสิ้นสุดลงหากพื้นที่สัมปทานเป็นเขตอุทยานแห่งชาติสมควรแก้ไขมาตรา ๓๐ ดังกล่าว ให้สอดคล้องกับการแก้ไขพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ และเพื่อป้องกันภัยพิบัติสาธารณะจึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๘ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๒)

ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ

ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2546

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2546”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม 2546 เป็นต้นไป

ข้อ 3. บรรดาระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4. การศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในระเบียบนี้ ให้หมายความรวมถึงการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในทุกสาขาวิชา

ข้อ 5. ให้อธิบดีอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด 1

การขออนุญาต

ข้อ 6. กระทรวง ทบวง กรม หรือบุคคลใดประสงค์จะขออนุญาตเข้าทำการในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการสำนักจัดการและฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแล้วแต่กรณี ตามแบบ ป.ส. 24 ท้ายระเบียบนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ผู้ขออนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้นต้องจดทะเบียนในประเทศไทยและผู้ถือหุ้นส่วนของนิติบุคคลนั้นต้องมีสัญชาติไทยเกินร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ถือหุ้น หรือหุ้นส่วนนั้น ทั้งนี้ไม่รวมถึงส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ

ผู้ขออนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีสัญชาติไทยและบรรลุนิติภาวะแล้ว

หมวด 2

หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสภาพป่า

ข้อ 7. เมื่อผู้อำนวยการสำนักจัดการและฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์ หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแล้วแต่กรณี ได้รับคำขออนุญาตตามข้อ 6 แล้วให้ส่งคำขอพร้อมทั้งให้ความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับคำขออนุญาต

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่า พร้อมทั้งส่งเรื่องราวคำขอให้สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ท้องที่ ส่งเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป ออกไปร่วมตรวจสอบภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับคำขออนุญาต

ให้คณะเจ้าหน้าที่ตามวรรคสอง รายงานผลการตรวจสอบสภาพป่าพร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบการตรวจสอบสภาพป่านั้นต่อจังหวัด ตามแบบ ป.ส. 25 ท้ายระเบียบนี้ ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ตรวจสอบสภาพป่าเสร็จ พร้อมกับส่งสำเนาหรือภาพถ่ายเอกสารกล่าวทั้งหมดให้สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 1 ชุด

เมื่อจังหวัดและสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ได้รับรายงาน แบบ ป.ส. 25 แล้ว ให้จังหวัดและสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ตรวจสอบพิจารณาและทำความเห็นเสนอโดยตรงไปยังกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับรายงานแบบ ป.ส. 25

หมวด 3

การอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ

ข้อ 8. การอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนพื้นที่แต่ละคำขอตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่กิจการที่ขออนุญาตตามวัตถุประสงค์และโครงการที่เสนอพร้อมคำขออนุญาต และมีกำหนดระยะเวลาตามที่พิจารณาเห็นสมควรให้การอนุญาตเว้นแต่การอนุญาตเพื่อการสำรวจแร่ ให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนพื้นที่แต่ละคำขอไม่เกิน 2,500 ไร่ และมีกำหนดระยะเวลาคราวละไม่เกินสองปี

โครงการที่เสนอพร้อมคำขออนุญาต ต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการของผู้ขออนุญาต

ข้อ 9. การอนุญาตให้ใช้หนังสืออนุญาตให้กระทำเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามแบบ ป.ส. 26 ท้ายระเบียบนี้ หากมีเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติเพิ่มเติม ให้ระบุไว้ในหนังสืออนุญาตด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2546

(นายสมชัย เพียรสถาพร)

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
ว่าด้วยการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. 2549

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
เกี่ยวกับการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและ
ดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ หรือการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการ
ทัศนอาจร หรือการพักอาศัย หรือเพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ความรู้แก่ประชาชน ไว้เป็นทาง
ปฏิบัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504
และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยอนุมติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงออก
ระเบียบ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วย
การปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2549 ”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2549 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว
ในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และ
พันธุ์พืช ให้ปฏิบัติงานในหน้าที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ มีอำนาจปฏิบัติการในเขตอุทยานแห่งชาติ เพื่อ
ประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ หรือการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่อ
อำนวยความสะดวกในการทัศนอาจร หรือการพักอาศัย หรือเพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ความรู้แก่
ประชาชน โดยมีต้องขอรับอนุญาตจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดังต่อไปนี้

(1) ดัก จับ ยิง หรือฆ่าสัตว์ที่ดุร้าย และน่าจะเป็นอันตรายแก่ร่างกาย หรือ
ชีวิตของบุคคลใดได้ตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นเท่านั้น

(2) นำยานพาหนะเข้าออกในทางที่มีมิได้จัดไว้เพื่อการนั้นเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน
พึงปฏิบัติ

(3) จัดทำสถานที่ขึ้นลงอากาศยาน รวมทั้งนำอากาศยานขึ้นลงในที่ซึ่งมิได้จัดไว้
เพื่อการนั้นเมื่อมีความจำเป็น

(4) ปิดประกาศ...

(4) ปิดประกาศโฆษณาข้อความ เพื่อให้ผู้มาทัศนจรหรือพักอาศัยเข้าใจ และปฏิบัติตามระเบียบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตลอดจนปิดประกาศโฆษณาข้อความที่เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติด้วย

(5) นำเครื่องมือที่มีใช้ของทางราชการสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ ที่มีใช้ของทางราชการเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติเพื่องานของทางราชการ หรือเพื่อช่วยเหลืองานของทางราชการ

(6) แฝงวาง หรือเผาป่าตามความจำเป็น หรือเพาะปลูกพันธุ์ไม้ที่เป็นอาหารของ สัตว์ป่า

(7) ขุดดิน หิน หรือปิดกั้น หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำ ตามความจำเป็น

(8) เก็บหาเศษไม้ ปลายไม้ หรือ ไม้ยืนต้นตายตามธรรมชาติมาใช้เพื่อ การซ่อมแซม ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง พัฒนาจัดตกแต่งที่พักผ่อนหย่อนใจ

(9) ตัด หรือบั่นทอนไม้ที่อยู่ในสภาพกึ่งขวางและเป็นอันตรายแก่อาคาร หรือ สิ่งปลูกสร้าง หรือเป็นอันตรายแก่นักทัศนจร หรือการพักอาศัยของนักทัศนจร หรือตัดต้นไม้ต้นหนึ่ง ต้นใดเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้เป็นไปตามแผนงาน/โครงการ ตามแบบก่อสร้างและผังบริเวณที่ได้รับ อนุมัติจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรือเพื่องานตามข้อ 4 (10)

(10) ทำทางศึกษาธรรมชาติหรือทางล้าลอง โดยคำนึงถึงทัศนียภาพของสิ่งแวดล้อม ให้สวยงาม

(11) ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่อง หรือเพื่อฟื้นฟู บำรุง ดูแล รักษา และเพาะพันธุ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำ หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติให้ดีขึ้น ตามนโยบายของทางราชการ

ข้อ 5 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจปฏิบัติการในเขตอุทยานแห่งชาติได้ โดยขอรับ อนุมัติจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นการเฉพาะรายก่อนปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) แปรรูปไม้ที่โคนล้มโดยภัยธรรมชาติ หรือ ไม้ที่โคนล้มลงตามธรรมชาติ หรือ ไม้ยืนต้นตายตามธรรมชาติ หรือ ไม้ที่ตัด หรือบั่นทอนตามข้อ 4 (9) เพื่อเก็บรักษาไว้ใช้สร้างที่พักอาศัย หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างหนึ่งอย่างใดตามคำสั่งเป็นหนังสือของอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยอยู่ในความควบคุม กำกับดูแลของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ

(2) ปลูกบำรุงป่าในบริเวณที่ถูกบุกรุกทำลายในเขตอุทยานแห่งชาติให้ฟื้นคืนดี ตามธรรมชาติ

(3) ทำถนนที่มี...

(3) ทำถนนที่มีความกว้างของผิวจราจรตามแบบที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เห็นชอบ

(4) เก็บหา นำออกไป หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่สัตว์ ไม้ หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่นเป็นครั้งคราว ทั้งนี้ เป็นไปตามระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเข้าไปศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าไม้

(5) ปฏิบัติการตามโครงการหรือแผนการใด ๆ เพื่อให้มีสิ่งก่อสร้างตามแบบที่ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เห็นชอบ

ข้อ 6 ในกรณีที่อุทยานแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใด ประสงค์จะใช้ไม้ที่ตัด หรือบ้นทอน หรือแปรรูป เพื่อการปรับปรุงหรือพัฒนาอุทยานแห่งชาติ ให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทำการสำรวจ ประเภท ชนิด ขนาดของไม้นั้น และจัดทำบัญชีพร้อมรายละเอียดแผนการใช้ไม้ เสนอผู้อำนวยการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ท้องถิ่น หรือผู้อำนวยการสำนักอุทยานแห่งชาติ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา เสนอให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อนุมัติเป็นราย ๆ ไป

ข้อ 7 เมื่อมีการกันบริเวณที่ดินส่วนหนึ่งส่วนใดภายในแนวเขตอุทยานแห่งชาติ แห่งหนึ่งแห่งใด เพื่อใช้ในราชการของส่วนราชการหรือใช้ประโยชน์อื่นในบริเวณที่ดินนั้น ให้สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ท้องถิ่น หรือสำนักอุทยานแห่งชาติ สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอุทยานแห่งชาติ นั้นจัดทำเครื่องหมายหรือหลักเขตแสดงบริเวณที่ดินที่กันออกตามพื้นที่ที่กำหนดโดยริบด่วน

ข้อ 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการ หรือลูกจ้างในสังกัดของส่วนราชการผู้ใช้ประโยชน์ มีอำนาจปฏิบัติการในเขตอุทยานแห่งชาติ เฉพาะกรณีและเฉพาะแห่ง

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการแต่งตั้งข้าราชการหรือลูกจ้างในสังกัดของส่วนราชการผู้ใช้ประโยชน์ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บริเวณที่ดินที่กันออกตามข้อ 7 อยู่ภายใต้ความดูแลรับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอุทยานชาตินั้นจนกว่าจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ 9 ให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2549

(ลงนาม) คำรงค์ พิเศษ

(นายคำรงค์ พิเศษ)

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

พระราชกฤษฎีกา

แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๕
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับ
การโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และเจตนารมณ์ของกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ในประมวลกฎหมายที่ดิน

(๑) ในมาตรา ๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมที่ดิน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

(๒) ในมาตรา ๑๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมที่ดินหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมธนารักษ์หรือผู้แทน” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือผู้แทน”

(๓) ในมาตรา ๑๐๕ ฎ ให้แก้ไขคำว่า “เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด” เป็น “ธนารักษ์จังหวัด”

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๗ ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “อธิบดีกรมพลศึกษาหรือผู้แทน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้แทนกรมพลศึกษา” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “เลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบทหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมทางหลวงชนบทหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักถนนนโยบายและแผนมหาดไทย” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร”

มาตรา ๙ ในพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” และคำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักถนนนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๒๖ ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงคมนาคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๑๒๗ ในพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๒๘ ในพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค”

มาตรา ๑๒๙ ในพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “ปลัดกระทรวงเกษตร” เป็น “ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมป่าไม้” เป็น “อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช”

มาตรา ๑๓๐ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๑ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการประปา

มาตรา ๑๓๒ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม”

มาตรา ๑๓๓ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๑๓๔ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๕ ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลาขกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียม แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

**5. ระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาว
ต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. 2550**

ระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ

ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย

พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ.2525 ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 11 (12) และ (13) ประกอบกับมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ.2502 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 315 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติจึงวางระเบียบขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. 2550”

ข้อ 2. ระเบียบฉบับนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบสภาวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ.2525

ข้อ 4. การอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามระเบียบนี้จะต้องเป็น ไปเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เพื่อสนับสนุนให้นักวิจัยไทยและนักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยร่วมกัน โดยใกล้ชิดยิ่งขึ้น และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญทางวิชาการ
- (2) เพื่อเป็นการส่งเสริมการวิจัยในประเทศไทยให้กว้างขวาง เกิดผลงานที่ประเทศไทยจะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
- (3) เพื่อความมั่นคงของประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (4) เพื่อกำกับดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและผลประโยชน์ที่ประเทศไทยควรจะได้รับ

ข้อ 5. ในระเบียบนี้

“การวิจัย” หมายถึง การศึกษาค้นคว้า สืบรวจ ขุดค้น วิเคราะห์ หรือทดลอง ไม่เพียงแต่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและความรู้ใหม่ เพื่อนำไปตั้งกฎ ทฤษฎี หรือเพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติเท่านั้น แต่เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ที่กลุ่มลึกรหัสหรือเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในสิ่งที่วิจัยนั้นด้วย

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

“นักวิจัยไทย” หมายถึง นักวิจัยสัญชาติไทยที่ร่วมทำการวิจัยกับนักวิจัยชาวต่างประเทศ อาจารย์มหาวิทยาลัยที่ให้คำปรึกษา นักวิชาการ และหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานให้ร่วมทำการวิจัยหรือให้ความร่วมมือแก่นักวิจัยชาวต่างประเทศ

“นักวิจัยชาวต่างประเทศ” หมายถึง นักวิจัยที่ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งมีภูมิลำเนาถาวรอยู่ในต่างประเทศหรือในประเทศไทย และประสงค์จะทำการวิจัยในประเทศไทยเป็นรายบุคคลหรือเป็นคณะ

ข้อ 6. ให้เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ และข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาการตีความเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด

หมวดที่ 1 บททั่วไป

ข้อ 7. การวิจัยตามที่กำหนดในระเบียบนี้ต้องประกอบด้วยลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นการวิจัยเพื่อประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย มิใช่เพื่อประโยชน์ของฝ่ายผู้ทำการวิจัยเท่านั้น
- (2) เป็นการวิจัยตามหลักสูตรของการศึกษาขั้นปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือหลังปริญญาเอกของนักศึกษาชาวต่างประเทศ
- (3) เป็นการวิจัยตามโครงการความร่วมมือหรือความช่วยเหลือระหว่างรัฐบาลหรือสถาบันต่างประเทศกับรัฐบาลหรือสถาบันในประเทศไทย

ข้อ 8. นักวิจัยชาวต่างประเทศแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

ประเภทที่หนึ่ง คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยภายใต้โครงการความช่วยเหลือหรือโครงการความร่วมมือกับรัฐบาลไทย

ประเภทที่สอง คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลไทยกับหน่วยงานต่างประเทศ โดยมีหนังสือรับรองพร้อมทั้งมีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกันจากหน่วยงานนั้น

ในกรณีที่มีนักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำวิจัยในประเทศไทย ภายใต้โครงการวิจัยของหน่วยงานของรัฐบาลหรือสถาบันการศึกษาของรัฐในประเทศไทย จะต้องมิหนังสือรับรองจากหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษานั้นด้วย

ประเภทที่สาม คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามหลักสูตรของการศึกษาขั้นปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือหลังปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ¹

ประเภทที่สี่ คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย และมีคุณสมบัติแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในประเภทที่หนึ่ง สอง และสาม

ข้อ 9. การวิจัยของนักวิจัยชาวต่างประเทศจะต้องมีนักวิจัยไทยร่วมทำการวิจัยหรือเป็นที่ปรึกษา แต่นักวิจัยชาวต่างประเทศอาจจะขอทำการวิจัยฝ่ายเดียวก็ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสำนักงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

¹ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทย ที่เปิดรับนักศึกษาต่างชาติมาศึกษาและต้องทำวิจัยตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ต้องส่งรายชื่อนักศึกษาและโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติรับทราบ พร้อมทั้งต้องดูแลการวิจัยของนักศึกษาต่างชาติไม่ให้เกิดผลกระทบด้านลบและเกิดความเสียหายต่อประเทศไทย ทั้งนี้ให้หมายรวมถึงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

ข้อ 10. ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการวิจัยในประเทศไทย นักวิจัยชาวต่างประเทศจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวดังนี้

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่หนึ่ง จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สอง จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายบางส่วนหรือทั้งหมด ตามที่กำหนดในข้อตกลงความร่วมมือ

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สาม และ สี่ จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมตลอดทั้งค่าตอบแทนสำหรับนักวิจัยไทย ค่าใช้บริการห้องทดลองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้ช่วยในการวิจัย (ถ้ามี) เว้นแต่ในกรณีที่มิมีหน่วยงานไทยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายแทน

ข้อ 11. ให้เลขานุการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติเป็นผู้กำหนดค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ข้อ 12. นักวิจัยชาวต่างประเทศรายใดที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือไม่ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ ตลอดจนแผนการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการ สำนักงานสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะระงับการอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทยต่อไป

ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีพฤติกรรมที่อาจจะเป็นภัยต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม หรือความมั่นคงของประเทศไทย สำนักงานสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะระงับการอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทยต่อไป

หมวดที่ 2

การขออนุญาตเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ 13. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศติดต่อขอระเบียบว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยและแบบคำขออนุญาตทำการวิจัย (NRCT-01) จากสำนักงาน

ข้อ 14. ในส่วนของนักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่หนึ่ง ให้นักวิจัยชาวไทยที่เป็นเจ้าของโครงการร่วม แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับนักวิจัยชาวต่างประเทศตามแบบ นค/1 ให้สำนักงานทราบภายใน 15 วัน นับจากวันเริ่มทำการวิจัย

ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สอง สาม และสี่ ส่งเอกสารดังต่อไปนี้ ต่อสำนักงานเพื่อขออนุญาตล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 90 วัน ก่อนวันที่จะเริ่มทำการวิจัย

(1) คำขออนุญาตทำการวิจัย

(2) หนังสือรับรอง

ข้อ 15. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศอยู่ในประเทศไทยขณะที่ยื่นคำขออนุญาตทำการวิจัย จะต้องไม่เริ่มทำการวิจัยจนกว่าจะได้รับหนังสืออนุญาตจากสำนักงาน

ข้อ 16. เมื่อสำนักงานอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยได้แล้ว ให้นำหนังสืออนุญาตไปขอรับการตรวจลงตรา (Visa) ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-immigrant) เพื่อเข้าประเทศไทย ณ สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย

ข้อ 17. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศอยู่ในประเทศไทยขณะที่ได้รับหนังสืออนุญาต ให้ไปรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อลงทะเบียน (ตามแบบ NRCT-02) และรับบัตรประจำตัวนักวิจัยชาวต่างประเทศ และหนังสือรายงานตัวของสำนักงานถึงนักวิจัยไทยและ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามที่สำนักงานกำหนด

หมวดที่ 3

การรายงานตัวและการชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ข้อ 18. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยหรือวันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อดำเนินการลงทะเบียน (ตามแบบ NRCT-02) รับผิดชอบต่อตัวนักวิจัยชาวต่างประเทศ และรับหนังสือรายงานตัวของสำนักงานถึงนักวิจัยไทย และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 19. นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สามและสี่ จะต้องชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวน 10,000 บาทต่อ 1 โครงการ

สำนักงานจะคืนค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้แก่นักวิจัยชาวต่างประเทศ เมื่อได้รับรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์แล้ว

ข้อ 20. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศรายงานตัวต่อนักวิจัยไทยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการวิจัย

หมวดที่ 4

การวิจัยในประเทศไทย

ข้อ 21. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยตามแผนการวิจัยที่ได้เสนอไว้ และปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงานและระเบียบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 22. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแผนการวิจัย ให้แจ้งสำนักงานทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า 60 วัน ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ 23. ในระหว่างการวิจัย ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานความก้าวหน้า (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-03 ให้สำนักงานและนักวิจัยไทย ตามระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด

หมวดที่ 5

การขออนุญาตขยายเวลาการวิจัย

ข้อ 24. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศยื่นคำขออนุญาตขยายเวลาการวิจัยต่อสำนักงาน (ตามแบบ NRCT-04) ล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 60 วัน ก่อนจะสิ้นสุดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทย

การพิจารณาอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศขยายเวลาทำการวิจัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสำนักงาน ร่วมกับหน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 25. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเสนอรายงานสรุปผลการวิจัยที่ผ่านมา (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) และแผนการวิจัยในช่วงที่ขอขยายเวลาต่อสำนักงานตามแบบ NRCT-04 เพื่อประกอบการขออนุญาตขยายเวลาการวิจัย

หมวดที่ 6
การยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ 26. เมื่อยุติการวิจัยในประเทศไทย ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานสรุปผลการดำเนินงาน (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-05 ต่อสำนักงานและนักวิจัยไทยภายใน 1 เดือนนับจากวันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ 27. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศมอบตัวอย่างที่ศึกษาหรือเก็บมาได้ในระหว่างการศึกษา พร้อมทั้งรายงานสรุปผลการดำเนินงานให้กับสำนักงานและหรือหน่วยงานที่สำนักงานเห็นชอบ

ข้อ 28. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีความจำเป็นต้องนำตัวอย่างการวิจัยไปศึกษาทดลองในต่างประเทศ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนนำตัวอย่างการวิจัยออกจากประเทศไทย

ข้อ 29. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-06 จำนวน 1 ชุด พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) ให้สำนักงานภายในระยะเวลา 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ในกรณีที่จำเป็น นักวิจัยชาวต่างประเทศอาจขออนุญาตขยายเวลาการส่งรายงานดังกล่าวได้ ทั้งนี้รวมแล้วไม่เกิน 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ 30. นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เคยได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย ต้องส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ของโครงการครั้งล่าสุด ก่อนขออนุญาตทำการวิจัยครั้งใหม่

สำนักงานอาจอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยในประเทศไทยมากกว่าหนึ่งโครงการในคราวเดียวกัน หากเห็นสมควร

ข้อ 31. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งสิ่งตีพิมพ์พร้อม CD ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลการวิจัยของโครงการที่ได้รับอนุญาตให้สำนักงานอย่างละ 1 ชุด หลังตีพิมพ์ภายใน 3 เดือน

ข้อ 32. การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบนี้ หรือผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตาม โครงการที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ส่งรายงานการวิจัยหรือเอกสารอื่น ๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนด สำนักงานอาจมีคำสั่งให้ยุติการวิจัย

สำนักงานอาจระงับการทำวิจัยในประเทศไทยหรืออาจพิจารณาระงับการอยู่ในประเทศไทยของนักวิจัยชาวต่างประเทศโดยการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ 29 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2550

(ลงชื่อ)

ธีระ สุตะบุตร

(นายธีระ สุตะบุตร)

สำเนาถูกต้อง

ประธานกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ

(นางสาวพรรณณี ปัญญาวัฒนาพร)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 ว.

**6. (ร่าง) ระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเข้าถึง
และการได้รับประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรชีวภาพ พ.ศ.**

...

หลักการและสาระสำคัญ

ของร่างระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ การเข้าถึงและการได้รับประโยชน์ตอบแทน
จากทรัพยากรชีวภาพ พ.ศ.....

1. เจตนารมณ์

ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติให้แก่ หน่วยงานของรัฐในการบริหารจัดการ การให้อนุญาตการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์ (หากมีขึ้น) จากการใช้ทรัพยากรชีวภาพของประเทศ ให้เกิดความยุติธรรมและเท่าเทียมกัน แก่ทั้งผู้ขออนุญาต ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ครอบครองทรัพยากรชีวภาพนั้น และที่สุดเพื่อประโยชน์แก่ชาติที่มีสิทธิอธิปไตยเหนือทรัพยากรชีวภาพทั้งปวงในราชอาณาจักร

2. หลักการ

2.1 ทรัพยากรชีวภาพและสารชีวภาพที่ปรากฏในราชอาณาจักรเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในสิทธิอธิปไตยของราชอาณาจักรไทย สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาความหลากหลายทางชีวภาพ

2.2 หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลกิจกรรมและ/หรือพื้นที่ซึ่งมีทรัพยากรชีวภาพ จะมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรชีวภาพ และต้องพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามระเบียบนี้ไปพร้อมขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตามความจำเป็นและความเหมาะสมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามกฎหมายเฉพาะที่หน่วยงานนั้นใช้อยู่

2.3 ใช้หลักการยินยอมโดยการแจ้งล่วงหน้า (Prior Informed Consent) ในการพิจารณาให้อนุญาตแก่ผู้ขออนุญาตเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ และใช้หลักการข้อตกลงร่วมกัน (Mutually Agreed Terms) ในการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ซึ่งทำให้สามารถควบคุมดูแลการใช้ทรัพยากรชีวภาพได้อย่างรัดกุมมากขึ้น การกำหนดเงื่อนไขอนุญาตกับทรัพยากรชีวภาพที่ขึ้นทะเบียนเท่านั้น และทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในกรทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์

2.4 สร้างแรงจูงใจส่งเสริมการใช้ทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาค้นคว้า และวิจัยของคนไทยและสร้างหลักเกณฑ์ที่รัดกุมมากขึ้นสำหรับการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อผลประโยชน์เชิงพาณิชย์เพื่อป้องกันผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นอย่างไม่ยุติธรรมและเท่าเทียมกัน

2.5 ให้ความสำคัญต่อชุมชนท้องถิ่นที่ครอบครองทรัพยากรชีวภาพและแสดงบทบาทในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ในการพิจารณายินยอม การตกลง การแบ่งปันผลประโยชน์อย่างยุติธรรมและเท่าเทียม

3. ขอบเขตการบังคับใช้

3.1 ครอบคลุมทรัพยากรชีวภาพทุกกลุ่ม ทั้งพืช สัตว์ จุลินทรีย์ และสารชีวภาพและสารพันธุกรรมที่ได้จากส่วนใดส่วนหนึ่งจากขบวนการและกรรมวิธีการใช้ของผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

3.2 ทรัพยากรชีวภาพที่ปรากฏอยู่ในพื้นที่อาณาเขตที่มีหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติทำหน้าที่ควบคุมดูแลอยู่ ไม่ครอบคลุมพื้นที่เอกชน

4. เนื้อหาส่วนสำคัญ

4.1 ส่วนแรกและข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 5 ระบุวัตถุประสงค์ เงื่อนไขการใช้ระเบียบ คำนิยามที่จำเป็น ได้แก่ การเข้าถึง การศึกษาวิจัย ความหลากหลายทางชีวภาพ ทรัพยากรชีวภาพ ชุมชนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

4.2 หมวดที่ 1 ส่วนที่ 1 เงื่อนไขการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ข้อที่ 6 ถึง ข้อที่ 20 ระบุขั้นตอนปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐที่จะทำหน้าที่ในการพิจารณาให้อนุญาตเมื่อมีผู้ขอเข้าถึงยื่นความประสงค์ ระบุรายละเอียดของข้อมูลและผู้ขอเข้าถึงต้องแจ้ง พร้อมทั้งมีเอกสารแบบคำขอที่กำหนดไว้เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้มีกรอบเวลาการพิจารณาให้อนุญาตชัดเจนให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ การดำเนินการตามขั้นตอนจะมีพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐอย่างชัดเจน พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องให้ความสำคัญแก่ราชการส่วนท้องถิ่นโดยขอความเห็นจากส่วนราชการท้องถิ่นในการให้อนุญาตเข้าถึงหากทรัพยากรชีวภาพนั้นอยู่ในพื้นที่บริหารส่วนท้องถิ่น ในข้อที่ 15 ระบุการร่วมกันลงนามในข้อตกลงหลังจากได้รับอนุญาตภายใน 30 วัน และมีเอกสารแบบข้อตกลงที่กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานให้เพื่อลดการเสี่ยงที่รัฐจะเสียเปรียบ

4.3 หมวดที่ 1 ส่วนที่ 2 ข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ระบุวิธีการทำข้อตกลงไว้สองกรณี คือ ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์และเพื่อการศึกษากับเพื่อการพาณิชย์ โบอนุญาตมีกำหนด 1 ปี ระหว่างระยะเวลาตามข้อตกลงหากปรากฏว่าผู้เข้าถึงเปลี่ยนวัตถุประสงค์ไปเพื่อการพาณิชย์ ต้องทำคำร้องและข้อตกลงใหม่

4.4 หมวดที่ 1 ส่วนที่ 3 ผลประโยชน์ตอบแทนจากการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรชีวภาพ ข้อที่ 25 ถึงข้อที่ 28 ระบุว่า ผู้ได้รับอนุญาตต้องแบ่งปันผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่หน่วยงานของรัฐและชุมชนท้องถิ่น โดยอาจมีหลักประกันการปฏิบัติตามข้อตกลงโดยผู้รับอนุญาตชำระค่าสิทธิรับล่วงหน้า อัตราส่วนผลตอบแทนให้อำนาจจากรายได้ที่ผู้เข้าถึงได้รับก่อนหักค่าใช้จ่าย โดยผลตอบแทนดังกล่าวให้ชำระเป็นรายปีตราบเท่าที่ยังคงอยู่ได้ให้ ข้อตกลงอีกลักษณะอาจกำหนดเป็นผลตอบแทนที่ไม่ใช่ตัวเงิน แต่มีผลต่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

4.5 หมวดที่ 1 ส่วนที่ 4 การติดตาม การตรวจสอบ และการรายงานผล ข้อที่ 29 ถึงข้อที่ 33 ในความสำคัญของกรดำเนินการต่อไปหลังการให้อนุญาต เพื่อเป็นกลไกทำให้การบังคับใช้มีประสิทธิภาพ ผู้รับอนุญาตจัดทำรายงานการเข้าถึงเสนอหน่วยงานของรัฐทุกไตรมาส ให้หน่วยงานของรัฐคู่กรณีต้องติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อตกลงหรือตามใบอนุญาต ผู้เข้าถึงต้องให้หลักประกันว่ามีการประกาศแหล่งที่มาของทรัพยากรชีวภาพทุกขั้นตอน และระดับสูงสุด กอช. มีอำนาจติดตามและประเมินผลปฏิบัติงานและจัดทำรายงานเสนอคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

4.6 หมวดที่ 2 ส่วนที่ 1 พนักงานเจ้าหน้าที่ และส่วนที่ 2 บทลงโทษ กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

4.7 ระเบียบยังประกอบด้วยเอกสารภาคผนวก กำหนดรายการในข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพทั้งกรณีเพื่อการพาณิชย์และไม่เพื่อการพาณิชย์อย่างละเอียดเพื่อให้เกิดความรอบคอบ ไม่เสียเปรียบ

-ร่าง-

ระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ การเข้าถึง และการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรชีวภาพ พ.ศ....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเข้าถึงและการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรชีวภาพที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐให้มีทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืนควบคู่กับการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมตามหลักของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามข้อ 9 (4) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. 2543 คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการเข้าถึงและการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรชีวภาพ พ.ศ.”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่

ข้อ 3 บรรดาข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ความในระเบียบนี้แทน

ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพและการแบ่งปันผลประโยชน์ตอบแทนได้เป็นการเฉพาะ ให้ใช้ความในระเบียบฉบับนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามกฎหมายเฉพาะนั้น

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“กอส.” หมายถึง คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติ

“การเข้าถึง” หมายถึง การเข้าไปเก็บ รวบรวม และการนำทรัพยากรชีวภาพ รวมถึงองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องไปใช้ประโยชน์ ไม่ว่าจะเพื่อการพาณิชย์และไม่ใช้เพื่อการพาณิชย์

“การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์” ให้หมายความรวมถึง การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพโดยบุคคลและหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงไม่ว่าโดยวิธีใด ที่มุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือศึกษาโครงสร้างของทรัพยากรชีวภาพโดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์หรือมิได้อ้างเอาประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญาเหนือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้ใช้หรือได้รับจากทรัพยากรชีวภาพ เว้นแต่ระเบียบนี้จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

“การศึกษาวิจัย” หมายถึง การเก็บรวบรวม การศึกษา วิจัย ค้นคว้า และการค้นพบในทรัพยากรชีวภาพ
อย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดองค์ความรู้พื้นฐาน

“ความหลากหลายทางชีวภาพ” หมายถึง ความแตกต่างของสิ่งมีชีวิตที่ประกอบด้วย
ความหลากหลายของระบบนิเวศน์ ความหลากหลายของชนิดพันธุ์ และความหลากหลายของพันธุกรรม

“ชุมชนท้องถิ่น” หมายถึง กลุ่มของประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ร่วมกันและมีลักษณะ ดังนี้

- (1) มีการอบรมสั่งสอนหรือชักจูงให้นุรักษ์หรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพในพื้นที่อย่างยั่งยืน สืบ
ทอดกันมาอย่างต่อเนื่อง
- (2) มีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรนั้นสืบต่อกันมาไม่ว่าจะปรากฏผู้คิดค้น
ผู้ปรับปรุง หรือผู้พัฒนาความรู้ดังกล่าวหรือไม่ และ
- (3) มีการจดทะเบียนเป็นชุมชนหรือชุมชนท้องถิ่น หรือกลุ่มสังคมอื่น อันมีลักษณะคล้ายคลึงกันตาม
กฎหมาย

“ทรัพยากรธรรมชาติ” หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และหมายรวมถึง
สิ่งมีชีวิตซึ่งเกิดจากการเพาะพันธุ์และ หรือสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในสภาพการควบคุมของมนุษย์ที่ได้รับการคุ้มครองตาม
กฎหมายไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“ทรัพยากรชีวภาพ” หมายถึง สิ่งมีชีวิตหรือส่วนของสิ่งมีชีวิต กลุ่มของสิ่งมีชีวิตชนิดพันธุ์เดียวกัน หรือ
องค์ประกอบที่มีชีวิตของระบบนิเวศน์

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการที่มีฐานะเทียบเท่า
กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐที่จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจของ
พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดที่ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่า
ด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม แต่ไม่รวมถึงราชการส่วนท้องถิ่นตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือผู้ได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการตามระเบียบนี้

“คำขอ” หมายถึง คำขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

“ผู้ขอ” หมายถึง ผู้ขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

ข้อ 5 ในกรณีที่ระเบียบฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึง ให้หน่วยงานของรัฐใช้ดุลยพินิจพิจารณาปฏิบัติราชการไป
ตามที่เห็นสมควรโดยไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ

หากจำเป็นจะต้องหารือในปัญหาหรือข้อขัดข้องอันเกิดจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้ กอช. เป็นผู้วินิจฉัย
ชี้ขาด

หมวดที่ 1

การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

ส่วนที่ 1

เงื่อนไขในการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

ข้อ 6 เมื่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจพิจารณาออกคำสั่งอนุญาตตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ
ได้รับคำขอเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ หากคำขอนั้นมีส่วนใดส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร
ชีวภาพ ให้หน่วยงานของรัฐแจ้งให้ผู้ขอเข้าถึงยื่นคำขอตามแบบที่ กอช. กำหนดตามท้ายระเบียบนี้ และยื่นเอกสาร
ตามที่ระบุไว้ในข้อ 7 พร้อมกับค่าธรรมเนียมตามจำนวนที่หน่วยงานของรัฐนั้นกำหนด

ข้อ 7 เอกสารที่ผู้ขอต้องยื่นพร้อมกับแบบคณบอในข้อ 6 ประกอบด้วย

- (1) คำให้การวิจัยที่แสดงถึงความดีและความสำคัญในการวิจัยและลักษณะการวิจัยโดยสังเขป
- (2) รายงานผลกระทบต่อนิเวศวิทยาหลากหลายทางชีวภาพตามแบบที่ กอช. กำหนด
- (3) หลักฐานแสดงความสามารถของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลตามกฎหมาย
- (4) หนังสือรับรองจากประเทศหรือรัฐบาลของผู้ขอเข้าถึง ตามแบบที่ กอช. กำหนด

ข้อ 8 หากหน่วยงานของรัฐที่ได้รับคำขอพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพยากรชีวภาพที่ขอเข้าถึงไม่ได้อยู่ภายใต้
การควบคุมดูแลของหน่วยงานที่รับคำขอ ให้หน่วยงานของรัฐ

- (1) แจ้งให้ผู้ขอทราบเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับคำขอ และ
- (2) จัดส่งคำขอให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจควบคุมดูแล หรือสำนักความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อ
ดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ 9 เมื่อหน่วยงานของรัฐเห็นว่า ผู้ขอดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 6
และข้อ 7 ไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้หน่วยงานของรัฐสั่งให้ผู้ขอปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องครบถ้วนภายใน 90 วันนับแต่
วันที่ได้รับคำสั่ง

หากผู้ขอดำเนินการตามความในวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 10 ถึง ข้อ 17 ต่อไปนี้

ข้อ 10 หากหน่วยงานที่รับคำขอพบว่าทรัพยากรชีวภาพนั้นอยู่ภายใต้อำนาจการควบคุมดูแลของหน่วยงานอื่นด้วย ให้แจ้งแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมดำเนินการตามระเบียบฉบับนี้ โดยให้หน่วยงานที่รับคำขอทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีตามวรรคแรก หน่วยงานที่รับคำขออาจแจ้งให้สำนักความหลากหลายทางชีวภาพเป็นผู้ประสานงานกลางกับหน่วยงานอื่นแทนได้

ข้อ 11 ในการพิจารณาออกคำสั่งอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐตามข้อ 10 ดำเนินการดังนี้

- (1) พิจารณาคำขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ โดยละเอียดของผู้ขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนโครงการ การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ
- (2) เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามคำขอมาให้ปากคำหรือขอให้จัดส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณามายังหน่วยงาน
- (3) หากทรัพยากรชีวภาพนั้นอยู่ในพื้นที่บริหารจัดการของราชการส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอสอบถามความเห็นไปยังราชการส่วนท้องถิ่นและให้นำความเห็นดังกล่าวมาใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อรวมเป็นส่วนหนึ่งของการขอเข้าถึง หรือการทำข้อตกลงตามที่เห็นสมควร
- (4) สรุปรายงานข้อเท็จจริง และรวบรวมเอกสารหลักฐานทั้งหลาย พร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่อหัวหน้า

หน่วยงานของรัฐ
การดำเนินการในข้อนี้ ให้หน่วยงานของรัฐจัดการให้เสร็จสิ้นภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ แต่ทั้งนี้ ไม่นับระยะเวลาในการติดต่อและการจัดส่งเอกสาร

ข้อ 12 ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับรายงานในข้อ 11 พิจารณารายงานข้อเท็จจริง ความเห็น พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานทั้งหลายในข้อ 11 ให้เสร็จสิ้นภายใน 60 วันนับแต่ได้รับรายงานข้อเท็จจริง ความเห็น

หากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วเห็นควรอนุญาตให้เข้าถึง ให้ออกคำสั่งอนุญาตเป็นหนังสือ แต่หากเห็นควรไม่อนุญาตให้เข้าถึง ให้มีคำสั่งไม่อนุญาต

คำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ระบุข้อเท็จจริงและเหตุผลในการวินิจฉัยให้ชัดเจน

ในกรณีที่ทรัพยากรชีวภาพอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐตั้งแต่หนึ่งหน่วยงานขึ้นไป และหัวหน้าหน่วยงานมีความเห็นแตกต่างกัน ให้ส่งเรื่องให้ กอช. พิจารณาให้ความเห็น

ความเห็นของ กอช. ถือเป็นที่สุด และให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐยึดถือปฏิบัติตาม

ข้อ 13 หากหัวหน้าหน่วยของรัฐมีคำสั่งอนุญาตและเป็นกรณีต้องทำข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพระหว่างหน่วยงานกับผู้ขอ ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอ ดำเนินการดังนี้

- (1) แจกคำสั่งอนุญาตตามรูปแบบและเงื่อนไขที่ กอช. กำหนด และหากเป็นกรณีต้องทำข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติระหว่างหน่วยงานกับผู้ขออนุญาต ให้จัดส่งร่างข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพแก่ผู้รับอนุญาต ภายใน 15 วันนับแต่วันที่หัวหน้าหน่วยงานมีคำสั่ง
- (2) แจกผู้ได้รับอนุญาตให้เสนอโครงการฉบับสมบูรณ์และยืนยันความจำเพาะเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพมายังหน่วยงานที่รับคำร้องภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกิน 30 วันนับแต่ได้รับแจ้ง
- (3) ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ได้รับอนุญาตตามที่เห็นสมควร
- (4) รายงานผลการดำเนินการไปยัง กอช.

ข้อ 14 ในกรณีที่คำสั่งไม่อนุญาต หากผู้ขอเข้าถึงไม่เห็นด้วยกับคำสั่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ให้ผู้ขอเข้าถึงอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตภายใน 15 วันต่อหน่วยงานของรัฐที่ออกคำสั่งนั้นและให้หน่วยงานนั้นส่งเรื่องดังกล่าวพร้อมกับอุทธรณ์ให้ กอช. หรือแก่คณบดีความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อเสนอ กอช. พิจารณาให้ความเห็น

ให้ กอช. พิจารณาอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ความเห็นของ กอช. ถือเป็นที่สุด

ข้อ 15 ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานและผู้รับอนุญาตร่วมกันลงนามในข้อตกลงเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพกับผู้รับอนุญาตตามแบบที่ กอช. กำหนดตามทำระเบียบนี้ให้แล้วเสร็จ ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตได้รับทราบคำสั่งอนุญาตตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ 20

หากการทำข้อตกลงจำเป็นต้องมีข้อความหรือรายละเอียดแตกต่างจากแบบข้อตกลงที่ กอช. กำหนดในวรรคแรก หน่วยงานของรัฐอาจร่างข้อตกลงขึ้นใหม่โดยมีรายการดังกล่าวในหลักเกณฑ์คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์แห่งชาติว่าด้วยรายการในข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพและให้ส่งร่างข้อตกลงนั้นให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาให้ความเห็นก่อน เว้นแต่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐเห็นสมควรทำตามข้อตกลงที่เคยผ่านการพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุดมาแล้วก็ให้กระทำได้ แต่ต้องไม่ทำให้ทางราชการเสียเปรียบ

ข้อ 16 เมื่อมีกรณีจำเป็นต้องทำข้อตกลงเป็นภาษาต่างประเทศ ให้ทำภาษาอังกฤษคู่กับข้อตกลงภาษาไทยซึ่งมีค่าแปลตรงตามความในข้อตกลงตามข้อ 15 ในกรณีที่ข้อตกลงภาษาไทยและภาษาอังกฤษไม่ตรงกัน ให้ใช้ข้อตกลงภาษาไทยเป็นสำคัญ

ข้อ 17 เมื่อได้อนุญาตให้เข้าถึงและได้ทำข้อตกลงการเข้าถึงและได้ทำข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐตามข้อ 12 มอบข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพแก่ผู้ขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพเพื่อนำไปแสดงต่อบุคคลหรือหน่วยราชการอื่นก่อนเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพนั้น

ให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งจัดส่งสำเนาข้อตกลงหนึ่งชุดให้แก่ กอช.

ข้อ 18 หากการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพเป็นโครงการของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายหรือตามระเบียบฉบับนี้ ผู้ร่วมเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่เป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐในโครงการเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดไม่จำเป็นต้องขออนุญาตเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ต่างหากจากหน่วยงานของรัฐอื่นใด

ข้อ 19 ในกรณีที่เป็นการศึกษาวิจัยค้นคว้า หรือการกระทำอื่นใดตามโครงการของสถาบันหรือสถานบันการศึกษาหรือ เป็นการศึกษาค้นคว้าที่สถาบันและหรือสถานบันการศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพและเป็นกรเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ ให้สถาบันหรือสถานบันการศึกษาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องยื่นคำร้องขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามกระบวนการดังที่บัญญัติไว้ในระเบียบ

ข้อ 20 การแจ้งคำสั่งและส่งเอกสารตามระเบียบฉบับนี้ให้แก่ผู้ขอ ให้หน่วยงานของรัฐ ในข้อ 8 (2) หรือข้อ 9 แจ้ง คำสั่งหรือส่งเอกสารแก่ผู้ขอเป็นหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับส่ง ณ ภูมิลำเนาของผู้ร้องหรือโดยการให้ผู้ร้องมารับทราบโดยตนเอง หรือ โดยวิธีอื่นที่ได้แจ้งไว้ล่วงหน้า

เมื่อมีการแจ้งคำสั่งหรือส่งเอกสารด้วยวิธีการหลายวิธี ให้ถือว่า ผู้ขอรับทราบคำสั่งหรือรับเอกสารด้วยการแจ้งหรือการส่งครั้งสุดท้าย

ส่วนที่ 2

ข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

ข้อ 21 ข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพให้แบ่งเป็นสองประเภท คือ ข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์และข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์

ข้อ 22 หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจไม่ทำข้อตกลงระหว่างหน่วยงานของรัฐกับผู้ขอเข้าถึง หากผู้ขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือส่วนราชการไทย และ

- (1) การเข้าถึงมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ หรือ
- (2) การเข้าถึงมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการศึกษาตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษาหรือสถาบันที่ได้ทำข้อตกลงไว้กับหน่วยงานของรัฐโดยเฉพาะ

ข้อ 23 ผู้ขอเข้าถึงในข้อ 22 จะเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่เกี่ยวข้อง และผู้ขอต้องจัดทำข้อตกลงเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพประเภทที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ตามกระบวนการและเงื่อนไขตามท้ายระเบียบนี้

ตามกระบวนการและเงื่อนไขตามท้ายระเบียบนี้

คำสั่งอนุญาตที่ออกตามความในวรรค 1 ให้มีกำหนดเวลาไม่เกิน 1 ปี หากครบกำหนดระยะเวลาในคำสั่งอนุญาตแล้ว หน่วยงานของรัฐอาจต่ออายุให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตได้ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เมื่อสถาบันหรือสถาบันการศึกษาเป็นผู้ยื่นตามข้อตกลงในข้อ 15 หรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ 22 ให้สถาบันหรือสถาบันการศึกษาแจ้งหลักเกณฑ์และเงื่อนไขความข้อตกลงหรือคำสั่งอนุญาตให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเข้าถึงทราบ

ข้อ 24 ไม่ว่าในระยะเวลาใดๆ หลังจากได้ทำข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ตามข้อ 15 หรือนับจากได้รับอนุญาตให้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพได้ตามข้อ 23 หากปรากฏว่าการเข้าถึงหรือการใช้ประโยชน์จากการเข้าถึงได้กระทำโดยมีวัตถุประสงค์ในทางพาณิชย์ ให้หน่วยงานคู่สัญญาหรือหน่วยงานที่อนุญาตให้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพนั้นจัดการให้ผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพมาจัดทำคำร้องขอเข้าถึงและทำข้อตกลงเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพประเภทมีวัตถุประสงค์เพื่อทางพาณิชย์ตามกระบวนการและเงื่อนไขตามท้ายระเบียบนี้

ส่วนที่ 3

ผลประโยชน์ตอบแทนจากการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรชีวภาพ

ข้อ 25 ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องแบ่งปันผลประโยชน์ตอบแทนจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพให้แก่หน่วยงานของรัฐและชุมชนท้องถิ่นตามข้อตกลงที่ร่วมกันจัดทำขึ้น

ข้อ 26 หน่วยงานของรัฐคู่สัญญาเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ อาจให้ผู้รับอนุญาตเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพชำระค่าสิทธิรับล่วงหน้าในจำนวนที่เหมาะสมก่อนเริ่มเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพได้ตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานดังกล่าวได้กำหนดขึ้น

หากไม่มีกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในข้อตกลงระหว่างหน่วยงานของรัฐและผู้รับอนุญาต ค่าสิทธิรับล่วงหน้าให้ถือว่าเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

ข้อ 27 ให้หน่วยงานของรัฐคู่กรณีตามข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ระบุนอัตราส่วนผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินซึ่งผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพต้องชำระตามข้อ 25 ไว้ในข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในข้อ 15

อัตราส่วนผลตอบแทนในวรรคแรกให้คำนวณจากรายได้ที่ผู้เข้าถึงได้รับจากรูปแบบการใช้ประโยชน์ในผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการ หรือข้อมูลที่เป็นผลจากการเข้าถึงความกระตือรือร้นที่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่าย โดยผลตอบแทนดังกล่าวให้ชำระเป็นรายปีตรงเท่ากับผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการ หรือข้อมูลนั้นยังก่อรายได้ให้แก่ผู้เข้าถึง

ผลตอบแทนในวรรคก่อนไม่รวมถึงรายได้หรือประโยชน์ที่กฎหมายว่าด้วยภาษีอากรของราชอาณาจักรไทย ยกเว้นให้ไม่ต้องนำมาคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมิน

ข้อ 28 คู่กรณีตามข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพอาจตกลงกันในเรื่องผลประโยชน์อื่นที่มีใช้ประโยชน์ในทางการวิจัยได้ หากผลประโยชน์ตอบแทนนั้นเป็นมีผลต่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ในความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนโดยตรง เช่น การให้เครื่องมือสำหรับทำวิจัยวิทยาศาสตร์หรือการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพหรือการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การถ่ายทอดเทคโนโลยี การฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้วิจัย การพัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานสำหรับการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ

ส่วนที่ 4

การติดตาม การตรวจสอบ และการรายงานผล

ข้อ 29 ระหว่างระยะเวลาตามข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพหรือระหว่างระยะเวลาตามคำสั่งอนุญาตยังไม่สิ้นสุดลง ให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นคู่กรณีตามข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพหรือเป็นผู้อนุญาตติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อตกลงหรือตามคำสั่งอนุญาตอย่างเคร่งครัดสม่ำเสมอ

ให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งรายงานการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพเป็นประจำไม่น้อยกว่า ไตรมาสละหนึ่งครั้ง

รายงานตามวรรคสองให้เป็นไปตามรูปแบบและเงื่อนไขที่ กอช. กำหนด

ข้อ 30 เมื่อการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามข้อตกลงสิ้นสุดลง หรือถือว่าสิ้นสุดลงแล้ว หรือครบกำหนดระยะเวลา หรือถือว่าครบกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งอนุญาตให้เข้าถึง ให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

- (1) รายงานการใช้ประโยชน์จากการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพเป็นรายปีโดยมีหลักฐานการใช้ทรัพยากรชีวภาพและรายงานการเงินที่แสดงถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพจากประเทศไทย
- (2) ให้หลักประกันว่า เมื่อมีการใช้ทรัพยากรชีวภาพหรือข้อมูลจากคำเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทยต้องประกาศแหล่งที่มาของทรัพยากรชีวภาพนั้นก่อน

ข้อ 31 ให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นคู่กรณีในข้อตกลงการเข้าถึงหรือเป็นผู้อนุญาต รายงานผลการปฏิบัติตามข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพหรือตามคำสั่งอนุญาตทุก 6 เดือนแก่ กอช.

หากหน่วยงานของรัฐไม่สามารถจัดส่งรายงานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าหน่วยงานแจ้งเหตุผลการจำเป็นต่อ กอช.

การรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และตามแบบที่ กอช. กำหนด

ข้อ 32 เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้และตามกฎหมายของผู้ขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีใช่เป็นคู่กรณีในข้อตกลงหรือมิได้เป็นผู้อนุญาต ให้ความช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานคู่สัญญาเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่ร้องขอความช่วยเหลือ

ข้อ 33 กอช. มีอำนาจติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานและผลการดำเนินการตามข้อตกลงการเข้าถึงและจัดทำรายงานพร้อมคอมเมนต์เสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

หมวดที่ 2

พนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 34 เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคำขอให้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ การติดตามตรวจสอบและการควบคุมให้การเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่

กำหนดไว้ในคำสั่งอนุญาตและข้อตกลงว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพมาให้ปากคำ
- (2) ให้บุคคลผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุส่งเอกสารหรือวัตถุที่ครอบครองต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- (3) เข้าตรวจสอบสถานที่หรือสถานปฏิบัติการของผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในระหว่างระยะเวลาที่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

ส่วนที่ 2

บทลงโทษ

ข้อ 35 หากผู้ขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพไม่ดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนตามความในข้อ 9 วรรคหนึ่ง หรือไม่ดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ทำตามข้อ (1) ข้อ (2) ข้อ 15 และข้อ 33 ทั้งไม่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าผู้ขอถอนตนจากการขอเข้าถึง หรือขอเลิกเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพแล้วแต่กรณี และให้อำนาจกรมเนียบดักเป็นของแผ่นดิน

ส่วนที่ 3

บทเฉพาะกาล

ข้อ 36 ถ้าผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่เกิดขึ้นหรือได้ดำเนินการก่อนที่ระเบียบฉบับนี้ใช้บังคับและยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่เดิมจนกว่าจะแล้วเสร็จ หรือจนกว่าจะสามารถดำเนินการตามรูปแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในระเบียบฉบับนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่พ.ศ.....

ภาคผนวก ก

หลักเกณฑ์คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ

ว่าด้วย รายการในข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดรายการในข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่หน่วยงานของรัฐพึงต้องกระทำกับผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพให้มีทิศทางเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามข้อ 16 วรรคสองแห่งระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการเข้าถึงและการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรชีวภาพ พ.ศ. คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพจึงกำหนดหลักเกณฑ์ในการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพไว้ ดังนี้

ข้อ 1. หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า “หลักเกณฑ์คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ

ว่าด้วย รายการในข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ พ.ศ.”

ข้อ 2. หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่

ข้อ 3. บรรดาข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์ใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้ ให้ใช้ความในหลักเกณฑ์นี้แทน

ข้อ 4. ข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพทั้งที่เป็นข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์และข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ ตามข้อ 21 แห่งระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ พ.ศ. ให้มีรายการดังนี้

(1) รายละเอียดของบุคคลที่เข้าถึง

(2) ภูมิลำเนาของบุคคลหรือสถานที่หรือภูมิลำเนาของที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของบุคคลที่ขอเข้าถึง ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล

(3) รายชื่อตัวอย่างและจำนวนชนิดพันธุ์หรือสายพันธุ์ที่ต้องการเข้าถึงหรือคาดหมายได้ว่าจะเข้าถึง ทั้งนี้ หากต้องการเก็บรวบรวมชนิดพันธุ์ จำนวนตัวอย่างที่เก็บรวบรวมและศึกษาวิจัยต้องไม่เกินไปกว่าที่กฎหมายหรือระเบียบ กำหนด และต้องไม่เกินไปกว่ากรณีแห่งความจำเป็น

(4) ระยะเวลาและสถานที่สำหรับการเข้าถึง

(5) สิทธิและหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จำเป็นในการเข้าถึง ได้แก่ สิทธิในการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อตกลง สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลการวิจัย หน้าที่อำนวยความสะดวกในการเข้าถึง เป็นต้น

(6) สิทธิและหน้าที่ของผู้ขอเข้าถึงที่จำเป็นในการเข้าถึง ได้แก่ หน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ หน้าที่ใช้วิธีการเข้าถึงที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม หน้าที่ต้องป้องกันไม่ให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ หน้าที่ขออนุญาตเปิดเผยข้อมูลในระหว่างการเข้าถึง หน้าที่ต้องเปิดเผยแหล่งที่มาของทรัพยากรชีวภาพ หน้าที่รายงานผลการเข้าถึงทั้งระหว่างและหลังการเข้าถึง หน้าที่ส่งตัวอย่างชนิดพันธุ์หรือสารชีวภาพหรือข้อมูลเกี่ยวกับชนิดพันธุ์ให้กับผู้อนุญาตเมื่อการเข้าถึงสิ้นสุด หน้าที่รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างเมื่อการเข้าถึงสิ้นสุดลง

(7) การจัดการทรัพยากรชีวภาพหรือสารชีวภาพที่พบใหม่ในระหว่างเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

(8) การจัดการเมื่อระยะเวลาเข้าถึงตามข้อตกลงสิ้นสุดลง

(9) การนำทรัพยากรชีวภาพไปใช้ประโยชน์และการใช้สิทธิตามข้อตกลงให้บุคคลภายนอก

(10) การผิดสัญญาและบทลงโทษ

(11) การเลิกสัญญาและค่าเสียหาย

(12) บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด ได้แก่ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญา การระงับข้อพิพาท การต่ออายุข้อตกลงหรือใบอนุญาต เป็นต้น

ข้อ 5. นอกจากรายการที่ระบุไว้ในข้อ 4 ข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ให้มีรายการเพิ่มเติม ดังนี้

(1) เงื่อนไขที่ให้นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ หรือแรงงานสัญชาติไทย เข้าร่วมกระบวนการการเข้าถึง

(2) การจัดการสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของกระบวนการหรือผลการเข้าถึงตามข้อตกลง

(3) อัตราส่วนผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละ ของรายได้ที่ผู้เข้าถึงได้รับจากการใช้ประโยชน์ในผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการ หรือข้อมูลที่เป็นผลจากการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามข้อตกลงที่เกิดขึ้นทุกแห่งทั่วโลก ก่อนหักรายจ่าย นับแต่วันที่ผู้เข้าถึงได้ใช้ประโยชน์ดังกล่าวครบเท่าที่ยังก่อให้เกิดรายได้แก่ผู้เข้าถึง

(4) วิธีการชำระผลตอบแทนใน (3)

(5) ผลตอบแทนที่มีใช้ตัวเงิน

ข้อ 6. ข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีไว้วัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ให้มีรายการเพิ่มเติมจากที่ได้ระบุไว้ในข้อ 4. ดังต่อไปนี้

(1) ผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพจะไม่นำสารชีวภาพ ทรัพยากรชีวภาพ หรือข้อมูลที่ได้รับจากการเข้าถึงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้เข้าถึงตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ของระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ

(2) หากผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพจะอนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพให้ผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพส่งข้อตกลงหรือคำอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐคู่กรณีตามข้อตกลงตรวจสอบและแก้ไขก่อนทุกครั้ง

(3) หากภายหลังการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นการเข้าถึงที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ ผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพต้องมาทำข้อตกลงว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ต่อหน่วยงานของรัฐตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 7. หากหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเป็นการจำเป็นต้องมีรายการเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 6 ทั้งรายการที่จะเพิ่มเติมนั้นไม่เป็นเหตุให้ทางราชการเสียเปรียบ ให้หน่วยงานของรัฐเพิ่มเติมรายการดังกล่าวไว้ในข้อตกลงได้

ข้อ 8. การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่เกิดขึ้นหรือได้ดำเนินการก่อนที่หลักเกณฑ์ฉบับนี้ใช้บังคับและยังไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่เดิมจนกว่าจะแล้วเสร็จ หรือจนกว่าจะสามารถดำเนินการดังที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ฉบับนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่

แบบคำขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ
ตามข้อ 6 แห่งระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ การเข้าถึงและการได้รับผลประโยชน์ตอบแทน
จากทรัพยากรธรรมชาติ พ.ศ.

เขียนที่

วันที่เดือน.....พ.ศ.

เรียน

ข้าพเจ้า อายุ
..... สัญชาติ..... ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่
..... หมายเลข

โทรศัพท์ โทรสาร

ขอยื่นคำขอลบนี้ เพื่อเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในนามของ

- ข้าพเจ้า
- บุคคลธรรมดา คือ

อายุ.....ปี เล่มประจำตัวประชาชน..... สัญชาติ..... ที่อยู่.....

- นิติบุคคล คือ

เป็นนิติบุคคลประเภท จดทะเบียนไว้ ณ

..... เมื่อวันที่ เลขทะเบียนที่

..... สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่

มีความประสงค์จะขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ อันได้แก่(ระบุชื่อชนิดพันธุ์)

..... ดังรายละเอียดตามรายการตัวอย่างชนิดพันธุ์ที่ต้องการเข้าถึง เอกสารท้ายคำขอลบนี้

การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามคำขอลบนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- การศึกษาวิจัยในหลักสูตรขององค์กรหรือสถาบันหรือสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ
- การพัฒนาผลิตภัณฑ์
- การศึกษาวิจัยตามโครงการสนับสนุนของเอกชนต่างประเทศ
- ยังไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามคำขอฉบับนี้ มีสถานที่ศึกษา ทดลอง หรือวิจัย อยู่ที่

.....

.....

เมื่อการศึกษาวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว ข้าพเจ้านำตัวอย่างชนิดพันธุ์ที่สมบูรณ์ที่ได้ใช้และได้แก่การศึกษาวิจัยเก็บรักษาไว้ที่

..... ที่อยู่

.....

ในกรณี ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารประกอบคำขอฉบับนี้ ดังนี้

สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรประจำตัวข้าราชการ หนังสือเดินทาง เลขที่

..... ออกให้โดย

..... เมื่อวันที่

.....

.....

สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลประเภท

..... ออกให้โดย

..... เมื่อวันที่

..... (มีรายละเอียดผู้มีอำนาจ

ทำการแทนนิติบุคคลด้วย)

หนังสือมอบอำนาจ ลงวันที่

.....

รายการตัวอย่างชนิดพันธุ์ที่ต้องการเข้าถึง

สำเนาโครงการเข้าถึง จำนวน 1 ชุด

สำเนาแสดงหลักฐานทางการเงิน

..... ออกโดย

..... ลงวันที่

รายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

หลักฐานการศึกษา (กรณีการเข้าถึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรสถาบันการศึกษา)

หลักฐานการรับรองจากสถาบันการศึกษาหรือสถาบันหรือหน่วยงานอื่น (โปรดระบุ)
.....

หนังสือรับรองของประเทศผู้ขอเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

ค่าธรรมเนียมการขออนุญาต บาท

เอกสารอื่น (ระบุ).....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความที่ได้แสดงไว้ข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และข้าพเจ้ายินดีจะปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์อื่นใดที่คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ และหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกำหนด

ถ้าข้อความข้างต้นเป็นความเท็จ ข้าพเจ้ายินดีให้หน่วยงานต้นคำขอลฉบับนี้ และหมิ่น ความเสียหายเกิดขึ้นจากการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ข้าพเจ้ายินดีรับผิดชอบในความเสียหายทุกประการ

ลงชื่อ ผู้ขอเข้าถึง

(.....)

ฉบับร่าง

ตัวอย่าง

ข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ (กรณีศึกษาในสถาบันการศึกษาไทย)

ที่...../.....

ข้อตกลงฉบับนี้ ทำขึ้นที่ เมื่อวันที่ ระหว่าง

..... โดย..... ตำแหน่ง

..... อยู่ที่

..... ซึ่งต่อไปในข้อตกลง เรียกว่า "ผู้อนุญาต" ฝ่ายหนึ่ง

กับ อยู่ที่

..... ซึ่งต่อไปในข้อตกลงนี้เรียกว่า "ผู้เข้าถึง" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ผู้เข้าถึงได้รับอนุญาตให้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามหนังสืออนุญาตเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ตามหนังสือ

อนุญาต ของ ได้ที่ เอกสารภาคผนวก หมายเลข 1 ท้ายข้อตกลง

ฉบับนี้

ทั้งสองฝ่ายทำข้อตกลงกันดังมีข้อความดังนี้

หมวดทั่วไป

ข้อ 1 ผู้เข้าถึงยอมรับว่า ทรัพยากรชีวภาพที่ปรากฏในราชอาณาจักรเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในสิทธิอธิปไตยของ
ราชอาณาจักรไทย

ข้อ 2 เอกสารภาคผนวกแนบท้ายข้อตกลงดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงฉบับนี้

เอกสารหมายเลข 1 : หนังสืออนุญาตให้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

เอกสารหมายเลข 2 : โครงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

เอกสารหมายเลข 3 : แบบรายงานความก้าวหน้าระหว่างเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

เอกสารหมายเลข 4 : แบบรายงานผลการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพหรือในราชอาณาจักร

ข้อ 3 ผู้เข้าถึงมีสิทธิเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพเฉพาะชนิด จำนวน ปริมาณ วิธี และวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาต เอกสารภาคผนวกหมายเลข 1 และตามโครงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ เอกสารภาคผนวกหมายเลข 2 ท้ายข้อตกลงฉบับนี้เท่านั้น

หากผู้เข้าถึงประสงค์จะเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพเพื่อการอื่นนอกเหนือที่ระบุไว้ในวรรคก่อน ผู้เข้าถึงจะต้องได้หนังสือให้ความยินยอมจากผู้รับอนุญาตก่อนเข้าถึงทุกครั้ง

ข้อ 4 ผู้รับอนุญาตมีสิทธิเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในข้อ 1 เป็นเวลา ปี ตั้งแต่ ถึง

ข้อ 5 ในการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในข้อ 1 ผู้เข้าถึงตกลงปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และ/หรือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงของผู้อนุญาตแจ้งให้ทราบอย่างเคร่งครัด

พันธกรณีระหว่างการเข้าถึง

ข้อ 6 ผู้เข้าถึงจะใช้วิธีการเข้าถึงที่มีมาตรฐานและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม หรือไม่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศน์

หากความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือแหล่งที่อยู่อาศัยหรือชนิดพันธุ์ใดมีส่วนเกิดจากวิธีการเข้าถึงตามวรรคแรก ผู้เข้าถึงตกลงรับผิดชอบเยียวยาแก้ไขความเสียหายด้วยค่าใช้จ่ายของผู้เข้าถึงแต่เพียงผู้เดียว

ข้อ 7 ผู้เข้าถึงตกลงจะใช้วิธีการเพื่อป้องกันมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้อนุญาตและผู้ควบคุมการเข้าถึงตามโครงการเอกสารหมายเลข 2 ท้ายข้อตกลงนี้ เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพหรือข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงในระดับมาตรฐานเดียวกับวิญญูชนที่รักษาความลับของคุณ

ข้อ 8 ผู้เข้าถึงยินยอมให้บุคลากรของผู้อนุญาตเข้าตรวจสอบกระบวนการและสถานที่ที่เข้าถึงเพื่อรายงานต่อผู้
อนุญาตได้ แต่บุคคลดังกล่าวต้องแสดงหลักฐานการมอบหมายหน้าที่นั้นต่อผู้เข้าถึงด้วย

ข้อ 9 เมื่อได้รับแจ้งจากผู้อนุญาต ผู้เข้าถึงยินยอมรายงานให้ผู้อนุญาตทราบถึงความก้าวหน้าของการดำเนินการตาม
โครงการเอกสารภาคผนวกหมายเลข 2 ตามแบบที่กำหนดในเอกสารภาคผนวกหมายเลข 3 ท้ายข้อตกลงฉบับนี้ โดย
ค่าใช้จ่ายของผู้เข้าถึง

ข้อ 10 หากปรากฏทรัพยากรชีวภาพอื่นใดในระหว่างการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามข้อตกลงฉบับนี้ ไม่ว่าจะปรากฏ
ขึ้นเองหรือโดยการกระทำของผู้หนึ่งผู้ใด และไม่ผู้เข้าถึงจะทราบหรือระบุหรือหาอันกรณีทรัพยากรธรรมชาติ
ดังกล่าวได้หรือไม่ ผู้เข้าถึงตกลงจะแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบโดยพลัน

ข้อ 11 หากผู้เข้าถึงประสงค์จะเผยแพร่ข้อมูล กระบวนการและ/หรือผลการเข้าถึง ระหว่างที่การเข้าถึงยังไม่สิ้นสุดลง
ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบหรือสื่อใด ผู้เข้าถึงจะแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบเป็นหนังสือก่อนเผยแพร่ทุกครั้ง

ข้อ 12 ผู้เข้าถึงตกลงจะไม่โอนสิทธิ์ในคำสั่งอนุญาตให้แก่ผู้อื่น วันแต่จะรับความยินยอมเป็นหนังสือจาก ผู้อนุญาต

ข้อ 13 ในกรณีที่ผู้เข้าถึงไม่ได้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ หรือหยุดการศึกษาวิจัยก่อนครบระยะเวลาที่ระบุไว้ในข้อ 4 ผู้
เข้าถึงตกลงจะแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบโดยพลัน ไม่ว่าการยุติการเข้าถึงของผู้เข้าถึงนั้นเกิดขึ้นจากความผิดของผู้เข้าถึง
หรือไม่

พันธกรณีเมื่อการเข้าถึงสิ้นสุดลง

ข้อ 14 เมื่อการเข้าถึงตามโครงการสิ้นสุดลงหรือถือว่าสิ้นสุดลง ผู้เข้าถึงตกลงจะแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อนุญาต
ทราบโดยพลันและต้องส่งรายงานผลการดำเนินงานฉบับสมบูรณ์ให้แก่ผู้อนุญาตภายใน นับจากวันที่การ
ดำเนินงานตามโครงการได้สิ้นสุดลงหรือถือว่าสิ้นสุดลง ตามแบบรายงานผลการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ เอกสาร
ภาคผนวกหมายเลข 4 ท้ายข้อตกลงฉบับนี้

ภายใน วันนับแต่วันที่การเข้าถึงได้สิ้นสุดลงหรือถือว่าสิ้นสุดลง ผู้เข้าถึงตกลงจะส่งตัวอย่างชนิดพันธุ์
ที่สมบูรณ์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับชนิดพันธุ์ (ในกรณีที่ไม้อาจส่งตัวอย่าง) ให้แก่ผู้อนุญาตเพื่อเก็บรักษาไว้

ผู้เข้าถึงตกลงเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามสองวรรคก่อน

ข้อ 15 หากระหว่างระยะเวลาการเข้าถึงตามข้อตกลงฉบับนี้มีการก่อสร้างโรงเรียน อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นใดขึ้นในพื้นที่ของผู้อนุญาตหรือของหน่วยงานของรัฐอื่น เมื่อระยะเวลาการเข้าถึงตามโครงการสิ้นสุดลงหรือถือว่าสิ้นสุดลง ผู้เข้าถึงตกลงจะรื้อถอนโรงเรียน อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างนั้นให้เสร็จสิ้นด้วยค่าใช้จ่ายของผู้เข้าถึง เว้นแต่คู่กรณีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ 16 ผู้อนุญาตตกลงให้ผู้เข้าถึงมีสิทธินำทรัพยากรชีวภาพหรือผลจากการเข้าถึงไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ เว้นแต่ต้องห้ามตามกฎหมาย

ข้อ 17 เมื่อมีการใช้ทรัพยากรชีวภาพไม่ว่าจะอยู่ในกระบวนการใดหรือมีผู้ใช้ผลที่ได้รับจากที่เข้าถึงตามข้อตกลงฉบับนี้ ผู้เข้าถึงจะเปิดเผยแหล่งที่มาของทรัพยากรชีวภาพหรือองค์ความรู้ดังกล่าวทุกครั้งที่ได้รับจากการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในราชอาณาจักรไทย

ข้อ 18 ผู้เข้าถึงตกลงจะไม่บุคคลอื่นใช้ทรัพยากรชีวภาพหรือผลที่ได้รับจากการเข้าถึงตามข้อตกลงฉบับนี้ ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากผู้อนุญาตเท่านั้น

ข้อ 19 ผู้เข้าถึงจะไม่โอนสิทธิในข้อตกลงฉบับนี้ให้กับบุคคลอื่น เว้นแต่จะได้รับหนังสือให้ความยินยอมจากผู้อนุญาตก่อน

ข้อ 20 ผู้เข้าถึงจะไม่นำทรัพยากรชีวภาพ หรือข้อมูลที่ได้รับจากการเข้าถึงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นนอกจากที่ได้ระบุไว้ในโครงการ เอกสารภาคผนวกหมายเลข 2 เว้นแต่จะได้รับหนังสือให้ความยินยอมจากผู้อนุญาต

การผิดสัญญาและเบี้ยปรับ

ข้อ 21 ในกรณีที่ผู้เข้าถึงไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดของข้อตกลงฉบับนี้ ผู้อนุญาตมีสิทธิยกเลิกข้อตกลงได้ทันที และมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อตกลงด้วย

ค่าเสียหายในวรรคก่อนรวมถึง ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขเยียวยาบุคคลภายนอกที่ได้รับผลกระทบจากการผิดเงื่อนไขของผู้เข้าถึง ค่าใช้จ่ายในการติดตามทวงถาม ค่าใช้จ่ายในการระงับข้อพิพาทระหว่างผู้เข้าถึง กับผู้อนุญาต และผลประโยชน์จากการนำทรัพยากรชีวภาพไปใช้ที่รัฐควรจะได้รับ

เมื่อผู้อนุญาตใช้สิทธิยกเลิกข้อตกลง ให้ถือว่า การเข้าถึงตามข้อตกลงฉบับนี้สิ้นสุดลง

ข้อ 22 หากผู้เข้าถึงไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดของข้อตกลงฉบับนี้และผู้อนุญาตไม่ใช้สิทธิบอกเลิกข้อตกลงตามข้อ 21 ผู้เข้าถึงยินยอมจ่ายค่าปรับจากการผิดข้อตกลงให้แก่ผู้อนุญาตในอัตรา ต่อ จนกว่าผู้เข้าถึงจะปรับปรุงหรือปฏิบัติตามให้ตรงตามเงื่อนไขในข้อตกลง

ข้อ 23 ในกรณีที่การชำระหนี้ตามข้อตกลงฉบับนี้ตกเป็นอันพันวิสัยโดยฝ่ายผู้อนุญาตไม่ได้ คู่กรณีตกลงกันว่าไม่ถือว่าฝ่ายผู้อนุญาตผิดข้อตกลง และตกลงให้การเสียหายนั้นตกเป็นพับแก่ฝ่ายผู้เข้าถึง

การแก้ไข เปลี่ยนแปลงข้อตกลง

ข้อ 24 หากคู่กรณีตามข้อตกลงฉบับนี้ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในข้อตกลงข้อหนึ่งข้อใด คู่กรณีฝ่ายนั้นตกลงจะมีหนังสือบอกกล่าวไปยังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อตกลงกันต่อไป

ข้อ 25 หากผู้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพต้องการเปลี่ยนแปลงการเข้าถึงเป็นการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์ ผู้เข้าถึงตกลงจะมาทำข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์กับผู้อนุญาตหรือหน่วยงานของรัฐก่อน

ข้อ 26 ก่อนครบกำหนดระยะเวลาในข้อ 4 หากผู้เข้าถึงประสงค์จะต่ออายุข้อตกลงฉบับนี้ต่อไป ผู้เข้าถึงจะมีหนังสือแจ้งผู้อนุญาตไม่น้อยกว่า ก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเพื่อตกลงกันต่อไป

ข้อ 27 หากครบกำหนดระยะเวลาในข้อ 4 และไม่มี การต่ออายุข้อตกลงฉบับนี้ภายในระยะเวลาในข้อ 26 ถือว่า คู่กรณีตกลงให้ข้อตกลงฉบับนี้สิ้นสุดลงโดยทันทีต้องมี การบอกกล่าว

การตีความและการระงับข้อพิพาท

ข้อ 28 ข้อตกลงฉบับนี้ให้อยู่ภายใต้การบังคับและการตีความของกฎหมายไทย

ข้อ 29 ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องจากข้อตกลงนี้หรือเกี่ยวเนื่องกับข้อตกลงนี้ คู่กรณีตกลงเจรจากันเพื่อระงับข้อพิพาทภายใน นับแต่วันที่มีหนังสือแจ้งให้ทราบถึงการกล่าวอ้างว่ามีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้อง

หากทั้งสองฝ่ายไม่อาจตกลงกันได้ภายใน นับจากวันที่เริ่มเจรจา ให้มอบข้อพิพาทดังกล่าวให้แก่อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ 30 การตั้งอนุญาโตตุลาการในข้อ 29 ให้คู่กรณีตามข้อตกลงแต่งตั้งบุคคลใดนอกจากคู่กรณีฝ่ายนั้นขึ้นเป็นอนุญาโตตุลาการ ฝ่ายละหนึ่งคนภายใน และให้อนุญาโตตุลาการทุกฝ่ายตกลงแต่งตั้งบุคคลอีกคนหนึ่งขึ้นเป็นอนุญาโตตุลาการภายใน เพื่อร่วมกันพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้อง

ข้อ 31 กระบวนการพิจารณาและมีคำชี้ขาด คู่กรณีตกลงให้อนุญาโตตุลาการนำหลักเกณฑ์ตามข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรมมาใช้บังคับ

ข้อ 32 หากคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ไม่ยอมตั้งอนุญาโตตุลาการภายในกำหนดเวลาในข้อ 30 โดยไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งทราบก่อนสิ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว คู่กรณีทั้งสองฝ่ายถือว่า คู่กรณีฝ่ายนั้นไม่ประสงค์จะตั้งอนุญาโตตุลาการและคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการของสำนักงานศาลยุติธรรม

ข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความเป็นอย่างดี จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

ลงชื่อ ผู้อนุญาต

(.....)

ลงชื่อผู้เข้าถึง

(.....)

ลงชื่อพยาน

(.....)

ลงชื่อพยาน

(.....)

ฉบับร่าง

ตัวอย่าง

ข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์

ที่...../.....

ข้อตกลงฉบับนี้ ทำขึ้นที่ เมื่อวันที่ ระหว่าง

..... โดย

ตำแหน่ง

อยู่ที่ ซึ่งต่อไปใน

ข้อตกลง เรียกว่า "ผู้อนุญาต" ฝ่ายหนึ่ง กับ อยู่ที่

..... ซึ่งต่อไปในข้อตกลงนี้เรียกว่า "ผู้

เข้าถึง" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ผู้เข้าถึงได้รับอนุญาตให้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามหนังสืออนุญาตเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ตามหนังสือ

อนุญาต ของ กงที่ เอกสารภาคผนวก หมายเลข 1 ท้าย

ข้อตกลงฉบับนี้

ทั้งสองฝ่ายทำข้อตกลงกันดังมีข้อความดังนี้

หมวดทั่วไป

ข้อ 1 ผู้เข้าถึงยอมรับว่า ทรัพยากรชีวภาพที่ปรากฏในราชอาณาจักรเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในสิทธิอธิปไตยของ
ราชอาณาจักรไทย

ข้อ 2 เอกสารภาคผนวกแนบท้ายข้อตกลงดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงฉบับนี้

เอกสารหมายเลข 1 : หนังสืออนุญาตให้เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

เอกสารหมายเลข 2 : โครงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

เอกสารหมายเลข 3 : แบบรายงานความก้าวหน้าระหว่างเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

เอกสารหมายเลข 4 : แบบรายงานผลการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ

เอกสารหมายเลข 5 : ข้อตกลงเกี่ยวกับการ โอนสิทธิระหว่างผู้เข้าถึงกับบุคคลภายนอก

เอกสารหมายเลข 6 : แบบรายงานการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพประจำ

การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในราชอาณาจักร

ข้อ 3 ผู้เข้าถึงมีสิทธิเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ เฉพาะตามชนิด จำนวน ปริมาณ วิธี และวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาต เอกสารภาคผนวกหมายเลข 1 และตามโครงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ เอกสารภาคผนวกหมายเลข 2 ห้ามข้อตกลงฉบับนี้เท่านั้น

หากผู้เข้าถึงประสงค์จะเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ เพื่อการอื่นหรือโดยมีลักษณะแตกต่างจากหนังสืออนุญาตและโครงการที่ระบุไว้ในวรรคก่อน ผู้เข้าถึงจะต้องได้รับหนังสือให้ความยินยอมจาก ผู้อนุญาตก่อนเข้าถึงทุกครั้ง

ข้อ 4 ผู้เข้าถึงมีสิทธิเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในข้อ 1 เป็นเวลา ปี ตั้งแต่ ถึง

ข้อ 5 ในการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในข้อ 1 ผู้เข้าถึงตกลงปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และ/หรือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงของผู้อนุญาตแจ้งให้ทราบอย่างเคร่งครัด

ข้อ 6 ผู้เข้าถึงได้นำหลักประกันเป็น เป็นจำนวน บาทให้แก่ผู้อนุญาตเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามข้อตกลงว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพฉบับนี้

พันธกรณีระวางการเข้าถึง

ข้อ 7 ผู้เข้าถึงตกลงจะใช้วิธีการเข้าถึงที่มีมาตรฐานและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมหรือไม่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศน์

หากความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือแหล่งที่อยู่อาศัยหรือชนิดพันธุ์ใดมีส่วนเกิดจากวิธีการเข้าถึงตามวรรคแรก ผู้เข้าถึงตกลงรับผิดชอบเยียวยาแก้ไขความเสียหายด้วยค่าใช้จ่ายของผู้เข้าถึงแต่เพียงผู้เดียว

ข้อ 8 ผู้เข้าถึงตกลงจะจัดให้มีนักวิจัยหรือผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคนสัญชาติไทยซึ่งมีวุฒิกการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมกระบวนการสำคัญในโครงการการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพอย่างน้อย คนต่อปี

ผู้เข้าถึงจะแจ้งรายชื่อนักวิจัยหรือผู้เชี่ยวชาญในวรรคแรกให้แก่ผู้อนุญาตภายใน วันนับแต่ที่ได้ทำ

ข้อตกลงฉบับนี้

ข้อ 9 ผู้เข้าถึงตกลงจะใช้วิธีการเพื่อป้องกันมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้ร่วมวิจัยและผู้อนุญาต เข้าถึงทรัพยากรชีวภาพหรือข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึง โดยวิธีการดังกล่าวจะอยู่ในมาตรฐานความระมัดระวังเช่นเดียวกับผู้ประกอบวิชาชีพพึงใช้ความระมัดระวังเป็นธรรมดาในกิจการอาชีพของตน

ข้อ 10 ผู้เข้าถึงยินยอมให้บุคลากรที่ผู้อนุญาตมอบหมายเข้าตรวจสอบกระบวนการและสถานที่ที่เข้าถึงเพื่อรายงานต่อผู้อนุญาตได้ แต่บุคคลดังกล่าวต้องแสดงหลักฐานการมอบหมายหน้าที่นั้นต่อผู้เข้าถึงด้วย

ข้อ 11 ผู้เข้าถึงตกลงจะรายงานให้ผู้อนุญาตทราบถึงความก้าวหน้าของการดำเนินการตามโครงการเอกสารภาคผนวกหมายเลข 2 ทุก ตามแบบที่กำหนดในเอกสารภาคผนวกหมายเลข ท้ายข้อตกลงนี้

ผู้เข้าถึงตกลงเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคแรก

ข้อ 12 หากปรากฏทรัพยากรชีวภาพอื่นใดในระหว่างการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพตามข้อตกลงฉบับนี้ ไม่ว่าจะปรากฏขึ้นเองหรือโดยการกระทำของหนึ่งผู้ใดแล้ว ไม่ว่าผู้เข้าถึงจะทราบหรือระบุหรือทำอนุกรมวิธานทรัพยากรธรรมชาติดังกล่าวได้หรือไม่ ผู้เข้าถึงตกลงจะแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบโดยพลัน

ข้อ 13 หากผู้เข้าถึงประสงค์จะเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูล กระบวนการและ/หรือผลการเข้าถึง ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบหรือสื่อใด ผู้เข้าถึงจะต้องได้รับหนังสือให้ความยินยอมจากผู้อนุญาตก่อนเผยแพร่ทุกครั้ง

ข้อ 14 ผู้เข้าถึงตกลงจะไม่มีสิทธิในคำสั่งอนุญาตให้แก่ผู้อื่น เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต

พันธกรณีเมื่อการเข้าถึงสิ้นสุดลง

ข้อ 15 เมื่อการเข้าถึงตามโครงการสิ้นสุดลงหรือถือว่าสิ้นสุดลง ผู้เข้าถึงตกลงจะแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อนุญาตทราบโดยพลันและส่งรายงานผลการดำเนินงานฉบับสมบูรณ์ให้แก่ผู้อนุญาตภายใน นับจากวันที่การดำเนินงานตามโครงการได้สิ้นสุดลงหรือถือว่าสิ้นสุดลง ตามแบบรายงานผลการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ เอกสารภาคผนวกหมายเลข 4 ท้ายข้อตกลงฉบับนี้

ภายใน วันนับแต่วันที่มีการเข้าถึงสิ้นสุดลงหรือถือว่าสิ้นสุดลง ผู้เข้าถึงตกลงจะส่งตัวอย่างชนิดพันธุ์ที่สมบูรณ์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับชนิดพันธุ์ (ในกรณีที่ไม่อาจส่งตัวอย่าง) ให้แก่ผู้อนุญาตเพื่อเก็บรักษาไว้

ผู้เข้าถึงตกลงเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในสองวรรคก่อน

ข้อ 16 หากระหว่างการเข้าถึงมีการก่อสร้างโรงเรือน อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นใดขึ้นในพื้นที่ของผู้อนุญาตหรือของหน่วยงานของรัฐอื่นใด เมื่อระยะเวลาการเข้าถึงตามโครงการสิ้นสุดหรือถือว่าเสร็จสิ้น ผู้เข้าถึงตกลงจะรื้อถอนโรงเรือน อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างนั้นให้เสร็จสิ้นด้วยค่าใช้จ่ายของผู้เข้าถึง เว้นแต่ผู้กรณีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ 17 ผู้อนุญาตตกลงให้ผู้เข้าถึงมีสิทธินำทรัพยากรชีวภาพหรือผลจากการเข้าถึงไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ เว้นแต่ต้องห้ามตามกฎหมาย

ข้อ 18 เมื่อมีการใช้ทรัพยากรชีวภาพหรือมีการใช้ผลที่ได้รับจากกระบวนการเข้าถึงหรือข้อมูลตามข้อตกลงฉบับนี้ ผู้เข้าถึงตกลงจะเปิดเผยแหล่งที่มาของทรัพยากรชีวภาพหรือองค์ความรู้ดังกล่าวทุกครั้งที่ได้รับจากการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในราชอาณาจักรไทย

ข้อ 19 เมื่อมีบุคคลอื่นได้ทรัพยากรชีวภาพหรือผลที่ได้รับจากการเข้าถึงตามข้อตกลงฉบับนี้ ผู้เข้าถึงมีหน้าที่

- (1) จัดทำข้อตกลงการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรชีวภาพหรือผลที่ได้รับจากการเข้าถึงนั้น ระหว่างผู้เข้าถึงกับบุคคลภายนอก
- (2) ไม่ควรมีเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับกรณีโอนสิทธิตามเอกสารภาคผนวกหมายเลข 5 ไประบุไว้ในข้อตกลงระหว่างผู้เข้าถึงกับบุคคลภายนอกดังกล่าวด้วย
- (3) แจ้งให้ผู้อนุญาตทราบโดยพลัน

ข้อ 20 ผู้เข้าถึงตกลงจะไม่โอนสิทธิตามข้อตกลงฉบับนี้ให้กับบุคคลอื่น เว้นแต่จะได้รับหนังสือให้ความยินยอมจากผู้อนุญาตก่อน

ในกรณีที่ผู้เข้าถึงโอนสิทธิตามข้อตกลงการเข้าถึงให้แก่บุคคลภายนอก หรืออนุญาตให้บุคคลภายนอกใช้สิทธิในทรัพยากรชีวภาพหรือผลที่ได้รับจากการเข้าถึง ผู้เข้าถึงต้องจัดการให้ผู้อนุญาตได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ 26

ข้อ 21 ผู้เข้าถึงตกลงจะรายงานผลการใช้ประโยชน์ดังกล่าวตามแบบที่กำหนดไว้ในเอกสารภาคผนวกหมายเลข 6
ท้ายข้อตกลงฉบับนี้ให้แก่ผู้อนุญาตเป็นประจำทุก นับแต่วันที่การเข้าถึงตามข้อตกลงฉบับนี้สิ้นสุดลง

การรายงานตามวรรคแรก ผู้เข้าถึงไม่ถือว่าเป็นการตัดสิทธิผู้อนุญาตและ/หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้อนุญาตที่จะตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานการใช้ประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นได้ตามระยะเวลาอันควร

ข้อ 22 เว้นแต่มีข้อตกลงตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ผู้อนุญาตตกลงจะคืนเงินค่าประกันในข้อ 6 ให้กับผู้เข้าถึงภายใน
..... นับแต่ระยะเวลาความรับผิดชอบสิ้นสุดลง

สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและผลประโยชน์ตอบแทน

ข้อ 23 ผู้อนุญาตยอมรับว่า ผู้เข้าถึงมีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาจากผลงานหรือกระบวนการที่ได้จากการเข้าถึง
ทรัพยากรชีวภาพ ตามข้อตกลงนี้

ก่อนผู้เข้าถึงจะยื่นคำร้องต่อหน่วยงานเพื่อขอรับ ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในวรรคก่อน ผู้เข้าถึงตกลงจะแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบเป็นหนังสือและยินยอมส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่ผู้อนุญาตร้องขอ

เมื่อผู้เข้าถึงได้รับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับผลงานในวรรคก่อน ผู้เข้าถึงต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบเป็น
หนังสือภายใน นับแต่ที่ได้รับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานั้น

ข้อ 24 ผู้เข้าถึงตกลงจะแจ้งผลการขอรับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในข้อ 23 ให้แก่ผู้อนุญาตภายใน

ข้อ 25 หากผู้เข้าถึงไม่แจ้งผลการดำเนินการในข้อ 24 คู่กรณีถือว่า ผู้เข้าถึงสละสิทธิการขอรับสิทธิในทรัพย์สินทาง
ปัญญาที่พึงได้ตามข้อ 23 และผู้เข้าถึงยินยอมให้ผู้อนุญาตขอรับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาแทนโดยผู้เข้าถึงจะให้ความ
ร่วมมือและให้ความสะดวกแก่ผู้อนุญาตในขอสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าว

ผู้เข้าถึงตกลงเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคแรก และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกิดขึ้นจากการไม่
ปฏิบัติตามข้อ 23 ข้อ 24 และข้อ 25 วรรคแรก

ข้อ 26 ผู้เข้าถึงตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการนำทรัพยากรชีวภาพหรือผลที่ได้รับจากการเข้าถึงตาม
ข้อตกลงฉบับนี้ไปใช้ประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดให้แก่ผู้อนุญาตในอัตราร้อยละ ของรายได้ที่ผู้เข้าถึงได้รับอัน
เนื่องจากการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพที่เกิดขึ้นทุกแห่งทั่วโลก ก่อนหักค่าใช้จ่ายนับแต่วันที่ผู้เข้าถึงได้ใช้ประโยชน์ดังกล่าว
ตรงเท่าที่ยังก่อให้เกิดรายได้แก่ผู้เข้าถึงตาม โครงการเอกสารภาคผนวกหมายเลข 2

การจ่ายค่าตอบแทนตามวรรคแรก ผู้เข้าถึงจะจ่ายให้แก่ผู้อนุญาตเป็นรายปี ภายใน วัน นับแต่วันสิ้นปีแต่ละปี โดยวิธี

การดำเนินการตามข้อนี้ หากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ผู้เข้าถึงตกลงเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าว

ข้อ 27 นอกจากผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินตามข้อ 26 ผู้เข้าถึงตกลงจะให้ผลประโยชน์แก่ผู้อนุญาต อันได้แก่

ผลประโยชน์ในวรรคแรกผู้เข้าถึงตกลงจะจ่ายให้แก่ผู้อนุญาต โดย

การผิดสัญญาและค่าปรับ

ข้อ 28 ในกรณีที่ผู้เข้าถึงไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดของข้อตกลงฉบับนี้ ผู้อนุญาตมีสิทธิยกเลิก ข้อตกลงได้ทันที และมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใน ข้อตกลงด้วย

ค่าเสียหายในวรรคก่อนรวมถึงค่าใช้จ่ายในการแก้ไขเยียวยาบุคคลภายนอกที่ได้รับผลกระทบจากการผิดเงื่อนไขของผู้เข้าถึง ค่าใช้จ่ายในการติดตามทวงถาม ค่าใช้จ่ายในการระงับข้อพิพาทระหว่างผู้เข้าถึงกับผู้อนุญาตด้วย

เมื่อผู้อนุญาตใช้สิทธิยกเลิกข้อตกลง ให้ถือว่าผู้เข้าถึงตามข้อตกลงฉบับนี้สิ้นสุดลง

ข้อ 29 หากผู้เข้าถึงไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดของข้อตกลงฉบับนี้และผู้อนุญาตไม่ใช่สิทธิบอกเลิกตกลงใน

ข้อ 28 ผู้เข้าถึงยินยอมที่จะปรับจากการผิดข้อตกลงให้แก่ผู้อนุญาตในอัตรา ต่อ จนกว่าผู้เข้าถึงจะปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ตรงตามเงื่อนไขในข้อตกลง

ข้อ 30 หากผู้อนุญาตมีสิทธิให้ผู้เข้าถึงชำระค่าเสียหายในข้อ 28 หรือค่าปรับในข้อ 29 ผู้เข้าถึงยินยอมให้ ผู้อนุญาตริบหลักประกัน (หรือเรียกร่องเอาจากธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกัน) ตามข้อ 6 เดิมตามจำนวนหรือตามที่ผู้อนุญาตเห็นสมควร

ข้อ 31 ในกรณีที่การชำระหนี้ตามข้อตกลงฉบับนี้ตกเป็นอันพ้นวิสัยโดยโทษฝ่ายผู้อนุญาตไม่ได้ คู่กรณีตกลงกันว่าไม่ถือว่าฝ่ายผู้อนุญาตผิดข้อตกลง และตกลงให้การเสียหายนั้นตกเป็นทับแก่ฝ่ายผู้เข้าถึง

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อตกลง

ข้อ 32 หากคู่กรณีตามข้อตกลงฉบับนี้ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในข้อตกลงข้อหนึ่งข้อใด คู่กรณีฝ่ายนั้นจะมีหนังสือบอกกล่าวไปยังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อตกลงกันต่อไป

ข้อ 33 ก่อนครบกำหนดระยะเวลาในข้อ 4 หากผู้เข้าถึงประสงค์จะต่ออายุข้อตกลงฉบับนี้ต่อไป ผู้เข้าถึงจะมีหนังสือแจ้งคู่อนุญาติไม่น้อยกว่า ก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเพื่อตกลงกันต่อไป

ข้อ 34 หากครบกำหนดระยะเวลาในข้อ 4 และไม่มีการต่ออายุข้อตกลงฉบับนี้ภายในระยะเวลาในข้อ 33 ถือว่า คู่กรณีตกลงให้ข้อตกลงฉบับนี้สิ้นสุดลงโดยทันทีที่มีต้องมีการบอกกล่าว

การตีความและการระงับข้อพิพาท

ข้อ 35 ข้อตกลงฉบับนี้ให้อยู่ภายใต้การบังคับและการตีความของกฎหมายไทย

ข้อ 36 ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องจากข้อตกลงนี้หรือเกี่ยวเนื่องกับข้อตกลงนี้ คู่กรณีตกลงเจรจา กันเพื่อระงับข้อพิพาทภายใน.....นับแต่วันที่หนังสือแจ้งให้ทราบถึงการกล่าวอ้างว่ามี ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้อง

หากทั้งสองฝ่ายไม่อาจตกลงกันได้ภายใน นับจากวันที่เริ่มเจรจา คู่กรณีตกลงมอบ ข้อพิพาท ดังกล่าวให้แก่อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ระงับข้อพิพาท

ข้อ 37 การตั้งอนุญาโตตุลาการในข้อ 36 คู่กรณีตกลงจะแต่งตั้งบุคคลใดนอกจากคู่กรณีฝ่ายนั้นขึ้นเป็นอนุญาโตตุลาการ ฝ่ายละหนึ่งคนภายใน และให้อนุญาโตตุลาการทุกฝ่ายตกลงแต่งตั้งบุคคลอีกคนหนึ่งขึ้นเป็น อนุญาโตตุลาการภายใน เพื่อร่วมกันพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้อง

ข้อ 38 กระบวนการพิจารณาและมีคำชี้ขาด คู่กรณีตกลงให้อนุญาโตตุลาการนำหลักเกณฑ์ตามข้อบังคับว่าด้วยการ อนุญาโตตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรมมาใช้บังคับ

ข้อ 39 หากคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ยอมตั้งอนุญาโตตุลาการภายในกำหนดเวลาในข้อ 37 โดยไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้ คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งทราบก่อนสิ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว คู่กรณีทั้งสองฝ่ายถือว่า คู่กรณีฝ่ายนั้นไม่ประสงค์จะแต่งตั้ง อนุญาโตตุลาการ และคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการของสำนักงานศาล ยุติธรรม

ข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความเป็นอย่างดี
จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

ลงชื่อ ผู้อนุญาต

(.....)

ลงชื่อ ผู้เข้าถึง

(.....)

ลงชื่อ พยาน

ลงชื่อ พยาน

ฉบับร่าง